XXXI. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. FEBRUÁR 13.

Ludas Matyi

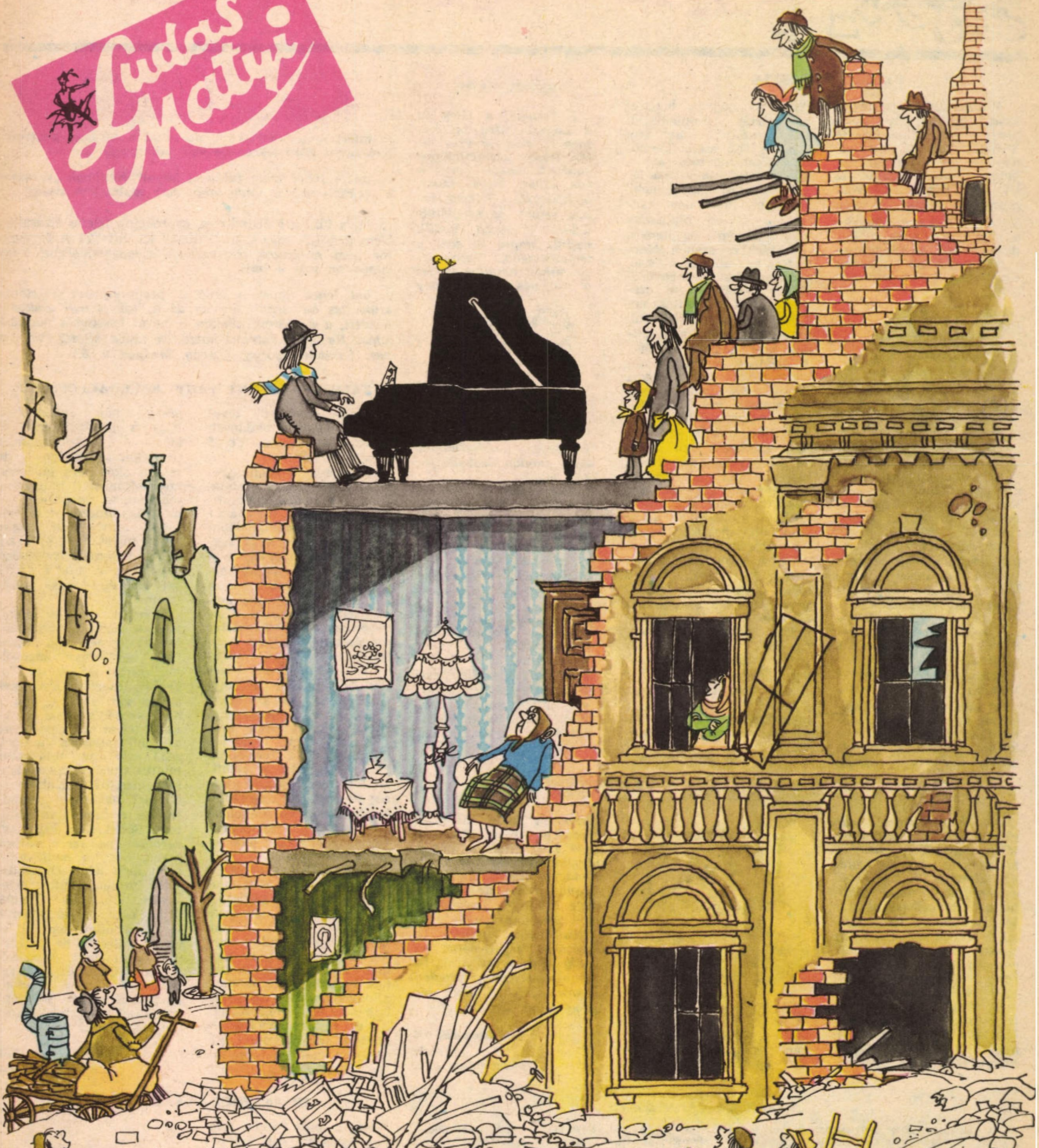

Brenner György rajza

AZ ELSŐ SZABADTÉRI HANGVERSENY 1945-BEN

KEDVES LUDAS!

IGAZOLÓ JELENTÉS

A Rottenbiller utca 47-es számú bérház udvarán, a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat stúdiója előtt, hónapokig ott díszelgett egy halom szemét. Miután az IKV sok kérésre, könyörgésre sem intézkedett, nem szállíttatta el a hulladékot, a stúdió gondnoka a Ludasnak tett panaszt. Levelét és a tényt hatásosan illusztráló fényképet közöltük.

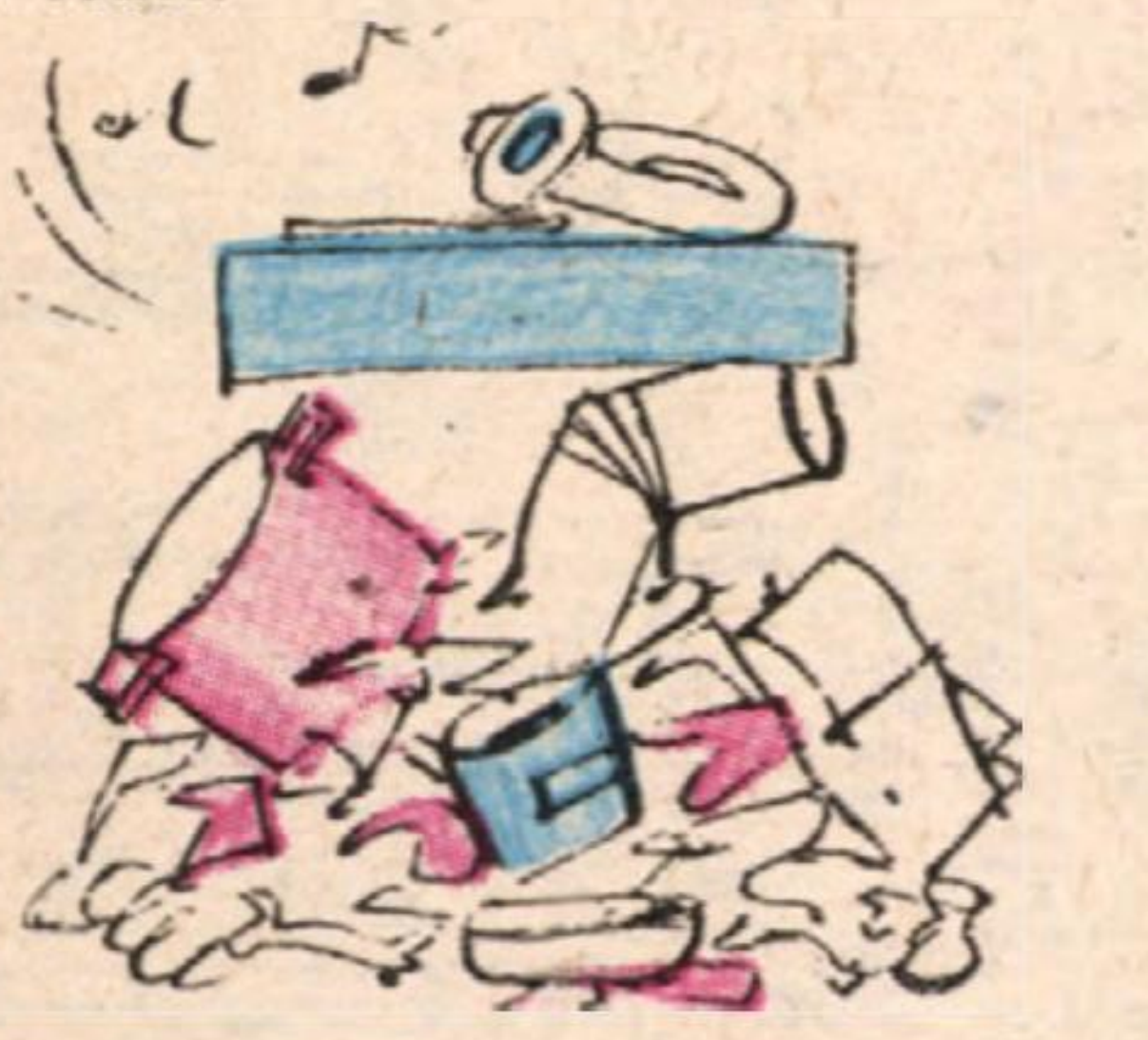

A cikk megjelenése után a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat jogásza, az igazgató nevében, igazoló jelentést kért a stúdió gondnokától: kitől kért engedélyt arra, hogy ez ügyben a Ludashoz forduljon? A vállalat Ügyrendje ugyanis kötelezően előírja, hogy a vállalat dolgozói csakis feletteseik engedélyével nyilatkozhatnak a sajtónak.

Tisztelt Hanglemezgyártó Vállalat!

Ez úton jelentem és igazolom, hogy a stúdió gondnokának joga volt azt a levelet minden külön engedély nélkül megírni. Nem a magyar hanglemezgyártás problémáiról „nyilatkozott", csak egy útjában álló szemétkupacról. Ráadásul még azt a kis szemétdombot sem lehet vállalati „belügynek" tekinteni, mert nem csupán a stúdió hulladéka volt, hanem egyetemes, „összbérházi" szemét. Márpedig az utunkban álló, egészségünket, környezetünket veszélyeztető szemétdombok eltávolítása érdekében írni, cselekedni, intézkedni, mindannyiunknak joga, sőt, kötelessége. A gondnok élt egyik legalapvetőbb állampolgári jogával. Ha ezzel valóban megsértette volna a vállalati Ügyrendet, akkor nem tőle, hanem az Ügyrend szerkesztőjétől kellene igazoló jelentést kérni, mert a hiba csak ott lehet. Ugyanis egyetlen vállalati Ügyrend sem gátolhatja a dolgozókat alapvető állampolgári jogaik gyakorlásában.

Lehet, hogy félreértem a szituációt. Önök talán azért kérik azt az igazoló jelentést, hogy dicséretben részesítsék a stúdió gondnokát, amiért önállóan, felsőbb utasításra nem várva cselekedett. Ha így van, elnézést kérek.

Még annyit: ennek az „igazoló jelentésnek" a megírásához előzetesen kikértem a felletteseim engedélyét.

Radványi Barna

SZEMETELŐK

Kőbányán, a Gém és a Zágrábi utca találkozásánál elterülő üres telek lassan szemétteleppé válik. Szanaszét hever a sok lábas, fazék, lavór, ágysodrony, konzervdoboz, papír- és rongyhulladék. Kupacba gyűlik napról napra a sitt, a téglatörmelék. Vajon ki és mikor hatalmazta fel a környék lakóit, hogy felesleges holmijaiktól ilyen módon szabaduljanak meg?

Súlyosbítja a helyzetet, hogy a térség közepén játszóteret hoztak létre, nagy anyagi ráfordítással. Hinta, pingpongasztal csalogatja a fiatalságot. Ha ez így megy tovább, a környék gyermekei szemétdombon fognak játszadozni, egészségüket veszélyeztető környezetben.

Jó lenne, ha a X. kerületi Tanács illetékesei felfigyelnének erre a furcsa játszótérre, és még jobb lenne, ha intézkednének is.

(f. i.)

„LOPÓ NINCS!"

Sok kistermelőnek van egy kis bora, amit általában hordóban tárol a pincéjében. Most ki kellene szívni a bort ezekből a hordókból, hogy néha-néha koccinthassunk is barátainkkal. De nem lehet üveglopót kapni az egész Felső-Magyarországon, ősz óta. Naponta keresem — az üvegboltoktól nyert információk szerint még nagyon sokan mások is —, de még csak biztatást sem tudnak mondani, hogy mikor lesz. Egyes boltok már a bejárati ajtóra kiírták, hogy „Lopó nincs".

Ha már üvegyáraink nem gyártanak lopót, volna egy másik lehetőség: termeljen ki-ki magának lopótököt, hisz ükapáink ilyet használtak a maguk idejében. Próbáltam a vetőmagboltban lopótököt venni, kinevettek. Igaz, hogy fűthető üvegházzal nem rendelkezvén — csak szabadföldön tudnám a lopótököt megtermelni. Az pedig csak őszre érne be úgy, hogy jövőre lopótök legyen belőle. Valami viszont addig is jó lenne!

Petercsák Pál
Miskolc
Kőrösi Csoma u. 6.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A RÓZSADOMB ÁRUHÁZRÓL megjelent cikkel kapcsolatban megkerestük a Budapesti Közért Vállalat illetékeseit, és a helyszínen ellenőriztük a munkálatok menetét. A cikkben leírtak megfelelnek a valóságnak, a kivitelezői kapacitás biztosítása körüli problémák a Rózsadomb áruház átépítését valóban késleltették. Jelenleg a Budavári Palota Beruházó Vállalat folyamatosan végzi munkáját és a kivitelezői szerződés szerinti befejezési határidőt — 1975. március 31. — betartják. Az átépítéssel párhuzamosan történik az elektromos munkák elvégzése, berendezések és kisgépek beállítása.

Figyelembe véve az árufeltöltéshez szükséges időt, a Rózsadomb áruház 1975. április első hetében a vásárlók rendelkezésére fog állni.

Dr. Kovács Gyula
főosztályvezető,
Fővárosi Tanács V. B.

A „LIFT NÉLKÜL" címmel megjelent közleménnyel kapcsolatban a következő tájékoztatást adom:

A Visegrádi utcai SZTK rendelőintézet gazdasági igazgatójának január 9-i bejelentése nyomán azonnal intézkedtem, és a felvonót január 14-én — a Felvonóvizsgáló Állomás szakértőjének vizsgálata után — megjavítva üzembe helyeztük.

A teljes valósághoz hozzátartozik még: amennyiben a felvonó karbantartását szakszerűen, gondosan végzik, úgy a szükséges javításokat időben meg lehet rendelni és a felvonó csak a javítás ideje alatt — 4—5 nap — nem használható. Ebben az esetben a szakértő leállította a felvonót, utána rendelték meg a javítást.

A felvonó javításával tehát nem vártuk meg a cikkbeli figyelmeztetést, mely a karbantartókat illetné meg jogosan.

Dedek Lajos
igazgató,
Fővárosi Felvonójavító Vállalat

Az olvasó megkérdezi...

...miért nem lehet sehol, de sehol a magyar gyártmányú Lehel hűtőszekrénybe való villanyégőt kapni?

...mikor lehet ismét füldugót kapni? Hónapok óta nincs a szaküzletekben! Vagy talán már zajártalom sincs?

...hova tűnt a kolbászkrém, gyerekeink ízletes tízóraija? Nem gyártják már talán? Miért? Ki unt rá? A fogyasztók nem, az biztos, sőt, nagyon is megkedveltük! Vagy éppen az volt a baj?

...hol lehet kapni a tévé 2. programjának vételéhez szükséges antennát? Amióta az új tokaji adó működni kezdett, a mi környékünkön is nézni lehetne a második adást. Ha volna antenna hozzá. De nincs. Miért? (Választ vár: Sarkadi György, Karcag, Madách u. 6.)

TELEFONKÖZPONT VAGY „SZŰRŐÁLLOMÁS"?

Furcsa „szűrési" tevékenység folyik a budapesti 1. sz. Szemklinika Tömő utcai épületében.

A „szűrés" a klinika telefonközpontjában folyik, ahol a kezelőnő csak abban az esetben hajlandó a kért mellékállomást kapcsolni, ha vele is közlik, hogy ott személy szerint kivel óhajtanak beszélni! Mikor ezt a furcsa körülményt a klinika ambulanciáján dolgozó feleségemnek méltatlankodva szóvátettem — egy telefon-beszélgetésünk során — a telefonközpont kezelője munkahelyét otthagyva, berohant az ambulanciára, s telefon-beszélgetésünket félbeszakítva, hangos jelenetet rendezve „tiltakozott" a feleségemnél a panaszom miatt! Nem túl nagy logikai készség kell annak megállapításához, hogy a telefonosnő, vagy gondolatolvasó, vagy lehallgatta telefonbeszélgetésünket!

Panasszal fordultam a csúcsszerv, az Orvostudományi Egyetem gazdasági igazgatójához. A gazdasági igazgató szerint náluk igenis közölni kell a telefonossal azt is, hogy személy szerint kivel óhajtanak beszélni — a mellékállomás száma egymagában nem elég. Hogy miért? Ez az ő belügyük — amihez nekem semmi közöm! A telefon-beszélgetés lehallgatását illetően pedig már intézkedett, hogy a jövőben erre ne legyen a telefonosnak technikai lehetősége — de semmi okot nem lát arra, hogy eljárjon a hallgatózó telefonossal szemben — még figyelmeztetés formájában sem! Nem értem, hogy miért kizárólag belügy valamely intézmény kapcsolata a külvilággal? Az én újítási javaslatom:

Mondják meg a telefonosnak, hogy ha mellékállomást kérnek tőle, akkor csak egyszerűen kapcsoljon! Ennyi az egész! További kérdezősködésre csak akkor van szükség, ha a hívó segítségre szorul! (Nem tudja pontosan a mellékállomás számot, stb.) Ha az intézmény munkájának a zavartalansága megköveteli, akkor — de csak akkor! — rendeljék el a kapcsolási tilalmat. Senki sem fog megsértődni, ha azt a választ kapja, hogy a mellékállomást nem lehet kapcsolni, mert műtét, fontos értekezlet, stb. van! Újítási díjra nem tartok igényt, mert az ötlet nem is az enyém! Szerte az országban erre már kezdettől fogva rájöttek, és sok ezer névtelen kedves telefonközpontos végzi idegtépő munkáját e szerint — közmegelégedésre!

D. I.
Budapest

MIÉRT VOLT OLYAN SÜRGŐS?

Még a múlt év első felében kaptunk egy ígéretet a Lipót központtól, hogy hamarosan felszerelik a telefonunkat. December 13-án megjelentek a telefont igénylő lakótársainknál a szerelők és gyors munkával bekötötték a huzalokat, felszerelték a készüléket.

Nagyon örültünk, mert azt hittük, hamarosan telefonálni is tudunk majd a készülékünkön. A Lipót központ előbb karácsonyra, majd szilveszterre ígérte, hogy a hálózatba is bekötik a készüléket, s akkor nem csak nézni, de használni is lehet majd a telefonunkat. Már január is elmúlt, de a készülékek még mindig nem élnek. Csak azt nem értjük, decemberben miért volt anynyira sürgős a huzalok beszerelése?

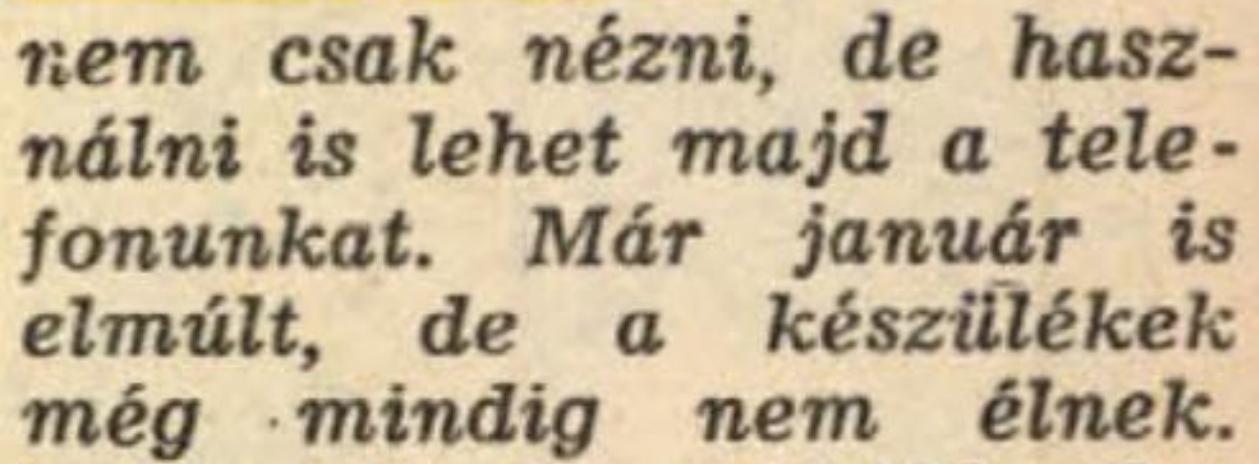

Fischer Iván
a Csertő park 2/a. sz. ház
lakóbizottsága nevében

VITA A SAJTÓBAN

Néhány héttel ezelőtt megjelent egy kis cikk a Heti Képes Krónikában, amely arról szólt: miért nem lehet hamuba sült pogácsát kapni a zenés-táncos éjszakai szórakozóhelyeken?

*

Kisvártatva megjelent a válasz:

„*Ha jól értettem* a cikket, akkor a szerző azt kifogásolja: miért hamusak a pogácsák a zenés-táncos éjszakai szórakozóhelyeken? Válaszomat két pontban foglalom össze:

1. Nem tartunk pogácsát a zenés-táncos éjszakai szórakozóhelyeken.

2. Hamutálcák helyett sohasem használunk pogácsákat."

*

A cikk írója a következő számban visszatért az ügyre:

„Sajnálom, hogy a válaszlevél írója *félreértette* a cikkemet. Attól tartok, *nem olvasta el gondosan* és mindenfélét belemagyaráz az írásomba.

A válasz szerzője két pontban foglalja össze a mondanivalóját:

1. Nem tartanak kácsát a zenés-táncos éjjeli szórakozóhelyeken.

2. A felszolgálónők tálcái hamusak.

Mindkét ponttal kapcsolatosan szükségesnek tartom leszögezni: nem erről volt szó. A vita is elkerülhető lett volna, ha a válaszlevél írója *több figyelmet* szentel a cikkemnek."

*

Egy hozzászóló leveléből:

„Kénytelen voltam tollat ragadni, mert *ha jól értettem* és egészen biztosan jól értettem, mert *többször is elolvastam* a múlt héten megjelent cikket, amelyben az áll, ha kácsát nem is, de tyúkot, libát nevelhetnének a zenés-táncos éjjeli szórakozóhelyeken. Úgy gondolom, hogy a baromfitartás nem tartozik az éjszakai lokálok feladatkörébe. És azt sem értem, miért mossák a felszolgálónők hamuval a tálcákat, amikor remek tisztítószerek kaphatók a háztartási boltokban."

*

A vitát elindító cikk szerzője ismét jelentkezett a Heti Képes Krónika hasábjain:

„Úgy érzem, kötelességem *tisztázni* néhány dolgot. Lapunk múlt heti számában megjelent egy levél, amelynek írója válaszol a cikkemre és vitatkozik velem. Azt állítja, hogy én azt mondtam:

1. Az üzletekben kapható tisztítószerek nem jók.

2. Továbbá azt is mondtam, hogy a téeszek baromfiudvaraiban nyissanak éjjel is nyitva tartó szórakozóhelyeket.

Azt hiszem, hogy a levélíró *félreértette* a cikkemet, vagy *figyelmetlenül* olvasta el. Azt ajánlom, tanulmányozza át mégegyszer..."

*

A szerkesztőség állásfoglalása:

„Egy cikkünk nagy vihart kavart az utóbbi hetekben, és számos levél érkezett a szerkesztőségünkbe, aminek nagyon örültünk. Itt az ideje immár, hogy mi is állást foglaljunk. Véleményünk szerint:

1. Ízléstelennek tartjuk idomított kácsák, libák, tyúkok felléptetését a zenés-táncos éjjeli szórakozóhelyek műsorában. Ez állatkínzás és nem felel meg a közművelődési határozat szellemének.

2. A felszolgálónők étkeztetése nem elég változatos. Helytelennek tartjuk, hogy hetente többször is hamuba sült pogácsát kapnak vacsorára.

S ami a legfontosabb, de erre egy hozzászóló sem tért ki:

3. Mozgó járművön kapaszkodj!

A vitát ezzel befejezettnek tekintjük."

Mikes György

AZ ELNÖK ÁLLANDÓ KÍSÉRŐI

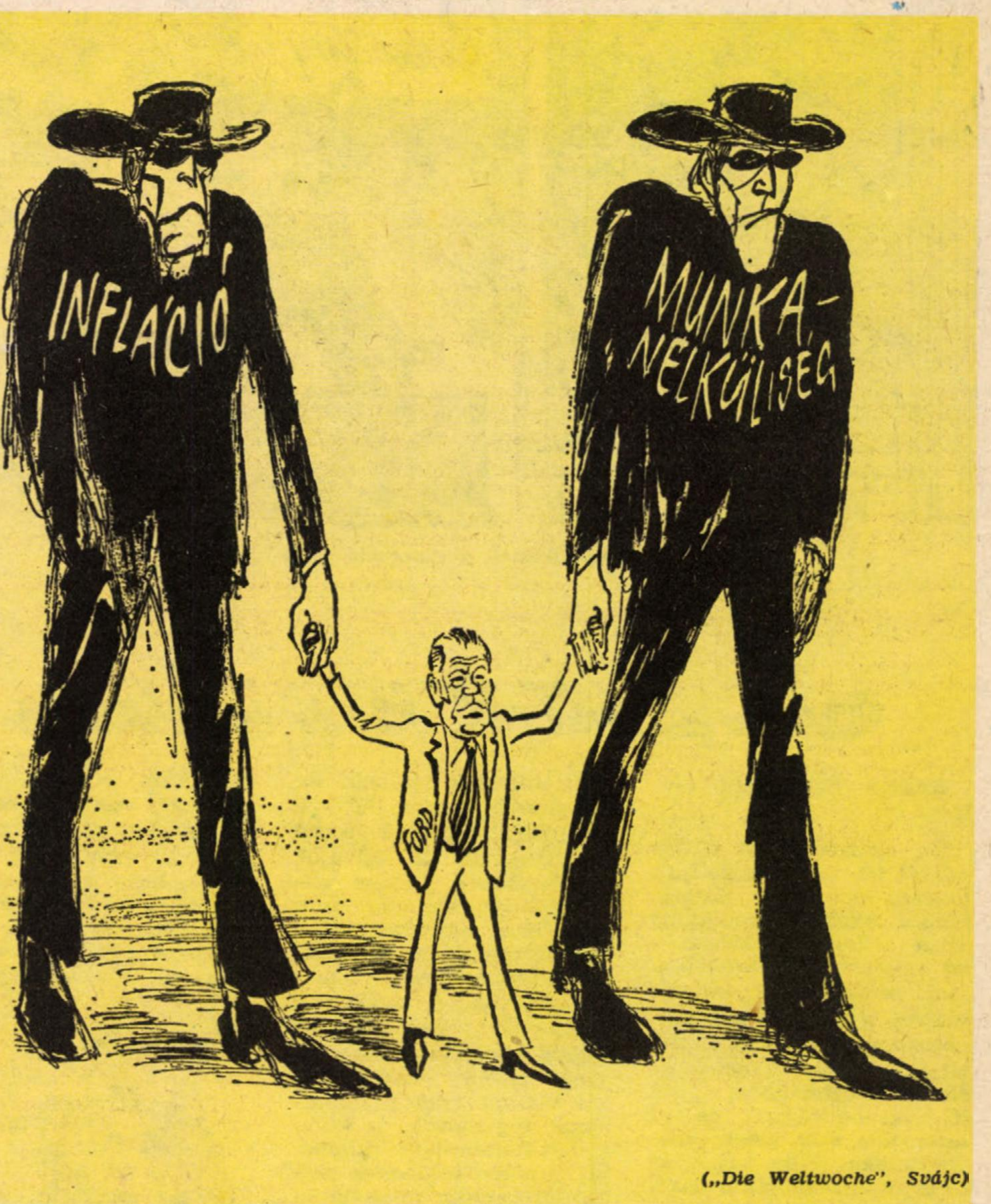

(*„Die Weltwoche", Svájc*)

USZODAAVATÁS

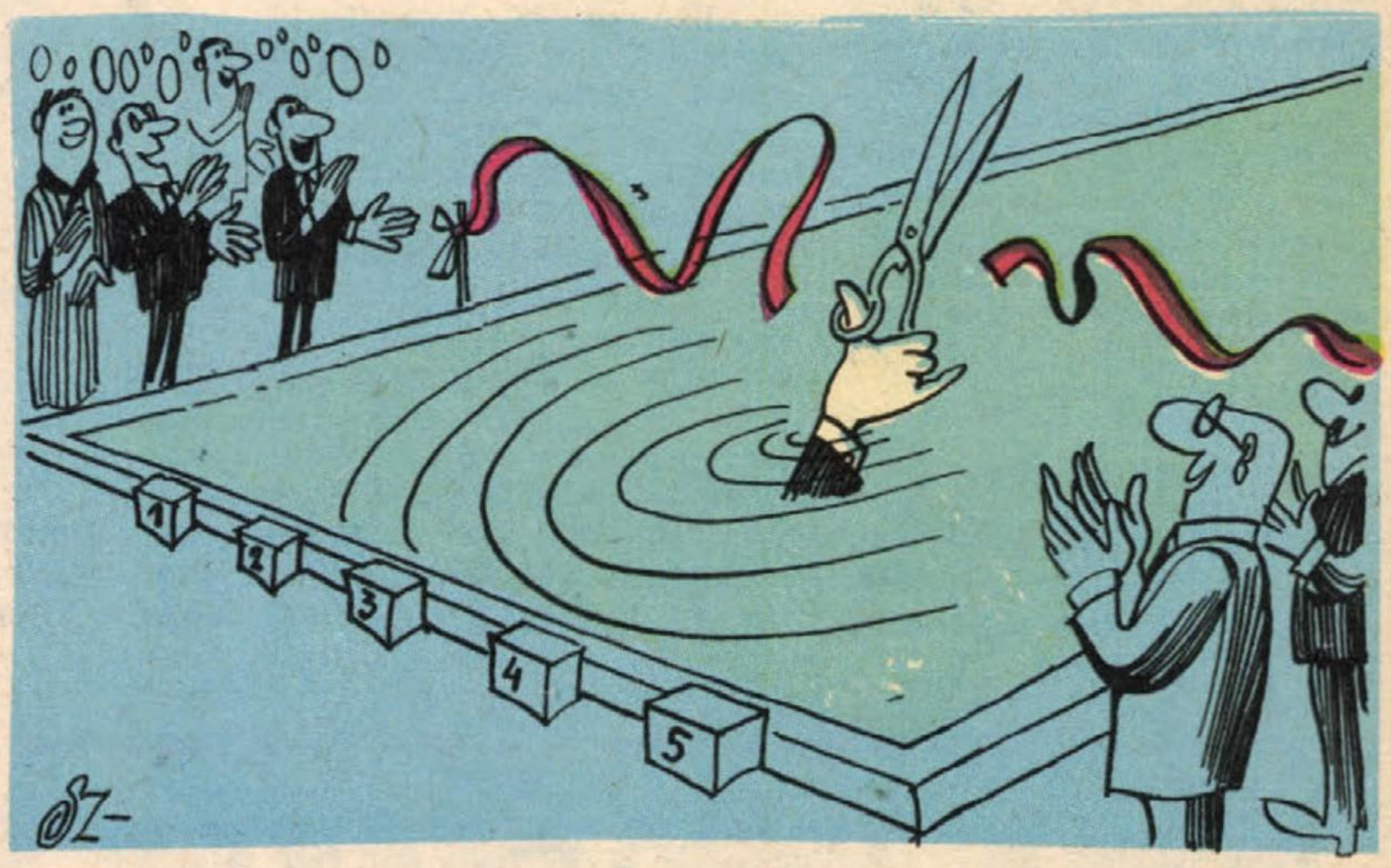

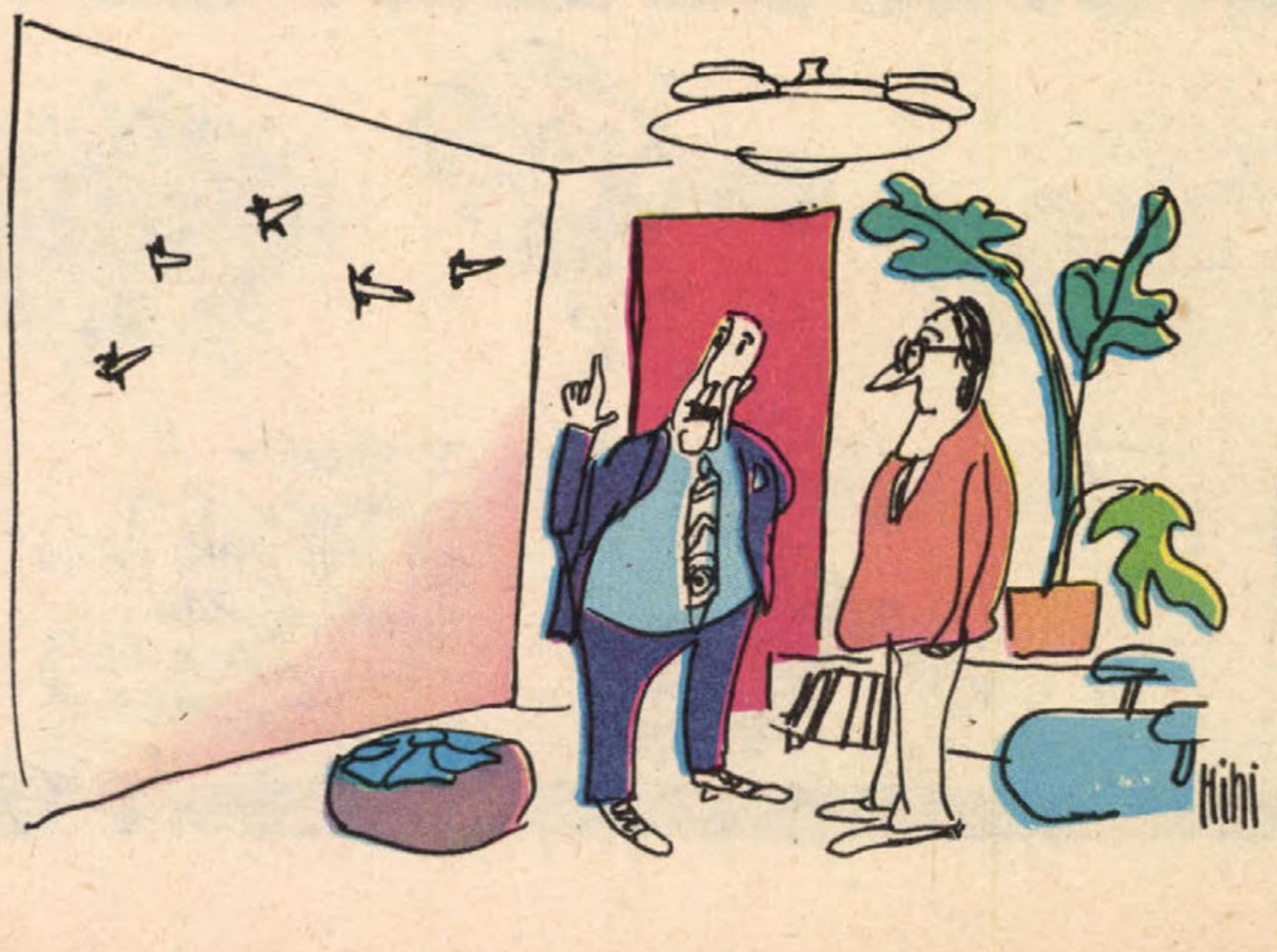

MODERN HÁZ

– A szomszédom minden árverésen vesz egy képet...

VAN MIRŐL ÍRNOM...

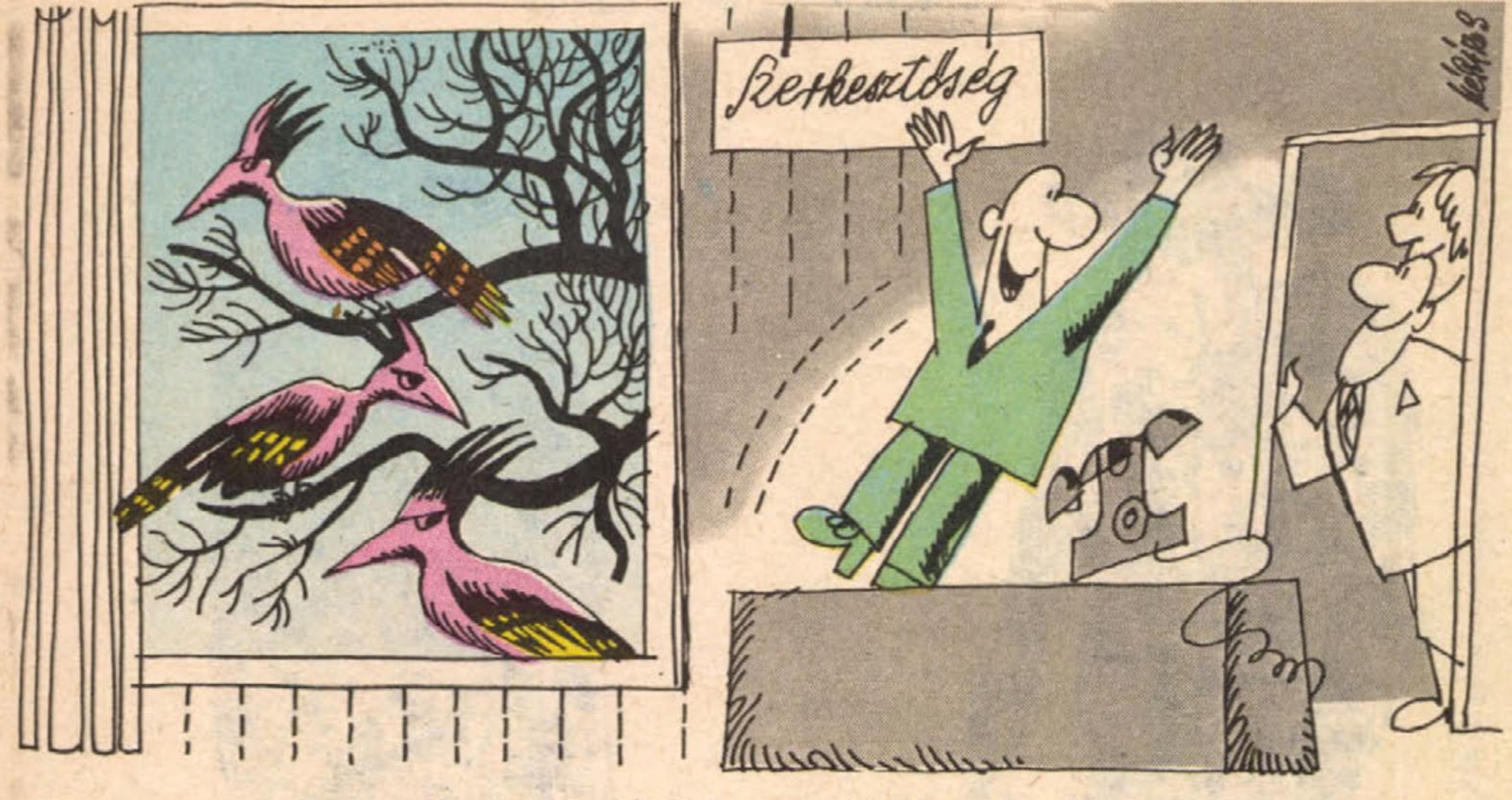

– Hurrá, megérkeztek a csonttollú madarak!

FELVÁGÓS SRÁC

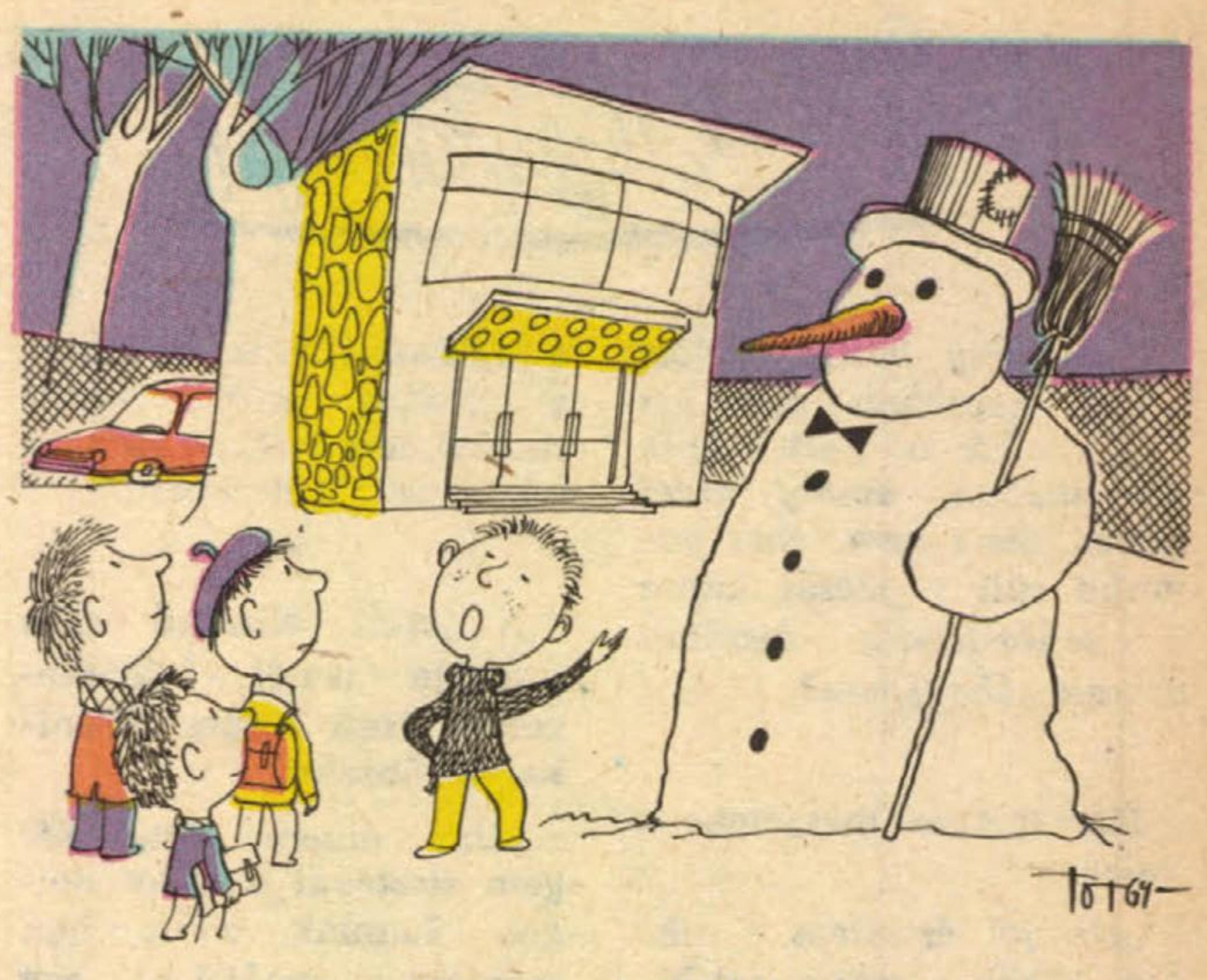

– A kanadai rokonok küldték csomagban!

ÚJABB *Levélváltás* A LOPÁSRÓL

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Ön nemrég arról a főnökről írt, aki beosztottjait lopásra utasította. Sajnos, főnöki buzdítás nélkül is divat a lopás, a társadalmi tulajdon megkárosítása. Most például a Népszabadságban olvastam, hogy szaporodnak az áruházi és üzleti tolvajlások. Lopnak az élelmiszerüzletekben, az iparcikk-boltokban, és az sem ritka eset, hogy cipőüzletekben felpróbálják az új cipőt, otthagyják a használtat, s ezután — mintha mi sem történt volna — kisétálnak a boltból, az áruházból. Néhány helyen már felszereltek ipari tévé kamerát, de ez keveset segít. Nagy jelentősége lenne annak, hogy ha a becsületes vásárlók segítenének leleplezni a szocialista tulajdont megkárosító tolvajokat. Milyen emberek ezek? És meddig lopnak még?

Kedves Olvasónk!

Ezek „olyan" emberek: tolvajok. És addig lopnak nálunk és az egész világon, amíg tolvajok lesznek. Én is amondó vagyok, hogy a becsületes vásárlók sokat segíthetnének a tolvajok leleplezésében, hiszen sokkal többen vannak, mint azok, akik tolvajlási szándékkal térnek be az üzletekbe. A becsületes vásárló azonban csak a vásárlással foglalkozik, nem néz se jobbra, se balra, nem figyeli azt a „vevőtársát", aki viszont csak a tolvajlással foglalkozik és kilesi a legalkalmasabb pillanatot, amikor tettenérés nélkül lecsaphat a zsákmányára.

Teljesen más jellegű, de a közvagyon károsítását idézi elő az, hogy például egyes üzemekből, otthoni fuseráláshoz vagy maszek munka elvégzéséhez, kisebb-nagyobb értékes vagy kevésbé értékes szerszámokat önkényesen „kikölcsönöznek" és gyakran elfelejtik visszavinni. A televízióban láthattuk, hogy egy nagy gyárban szerszám-kölcsönző raktárt állítottak fel, ahonnan a dolgozók díjtalanul kölcsönbe vehetik és hazavihetik otthoni munkájuk elvégzéséhez szükséges szerszámokat. Ezzel az okos ötlettel a szóbanforgó gyár elejét vette annak, hogy a közvagyonnak számító szerszámkészletét megdézsmálják.

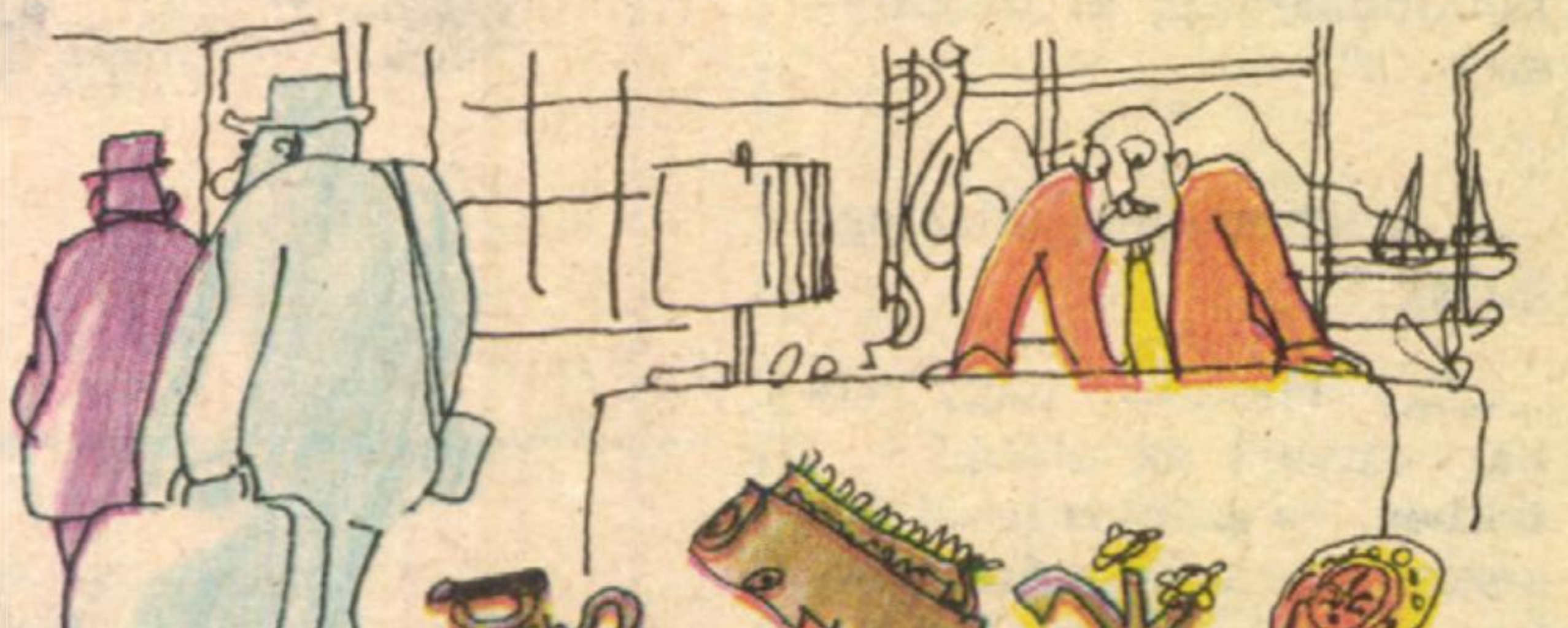

Ám nem mindenhol ilyen egyszerű a védekezés. Néhány héttel ezelőtt egy szép és korszerű, jól berendezett SZOT üdülőben jártam. Az üdülő dolgozói közül több ízben beszélgettem portásokkal, liftesekkel, takarítónőkkel és másokkal, akik közvetlenül érintkeznek a beutaltakkal. Turnusváltás idején sokszor el-eltünedezik valami az üdülőből: szőnyeg, ami befér a saját kocsi csomagtartójába (autótulajdonos és lop?!); a vasaló-szobából észrevétlenül lába kel a vasalónak (zsinórral együtt); a presszóban falra függesztett, értékes dísztányérok egyre inkább ritkulnak (hogy ki és mikor veszi le a falról őket, azt senki sem tudja); a fürdőszobából teljes csaptelepeket szereltek le (nyilván bőröndbe csomagolva vitték el); eltűnt már jónéhány kád-elzáró dugó, mert valakinek éppen ez hiányzott a lakberendezésből. (Az eltulajdonított evőeszközökről nem is beszélve!)

A kép így rendkívül sötétnek látszik, pedig a sajnálatos tények ellenére sem az. A sok értékes holmi ugyanis nem egyszerre tűnt el az üdülőből, hanem lassanként, ami vigasztaló. De még vigasztalóbb lenne az, ha egyszerre tűnt volna el minden, mert akkor világosan látnánk, hogy csupán egyetlen beutalt csoport tért le a tisztesség útjáról. Ha azonban nagyon akarom vigasztalni magamat, akkor meg kell elégednem azzal, hogy akadtak olyan beutalt csoportok, melyeknek tagjai közül egyetlen egy sem nyúlt az üdülő vagyonához.

Ha netán valaki hajlamos lenne az általánosításra, s arra a következtetésre jutna, hogy „az emberek lopnak és kivesző félben van a becsület", akkor én azt felelném neki: ha sok ezer emberből negyven-ötven megfeledkezik magáról és lopásra adja a fejét, azért még nem szabad gyanúsítani mindenkit, aki él és nem lehet elrendelni, hogy mindenkinek mindenkire vigyáznia kell. Csupán a tolvajokra kell vigyázni! De azokra nagyon! Mindenkinek.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

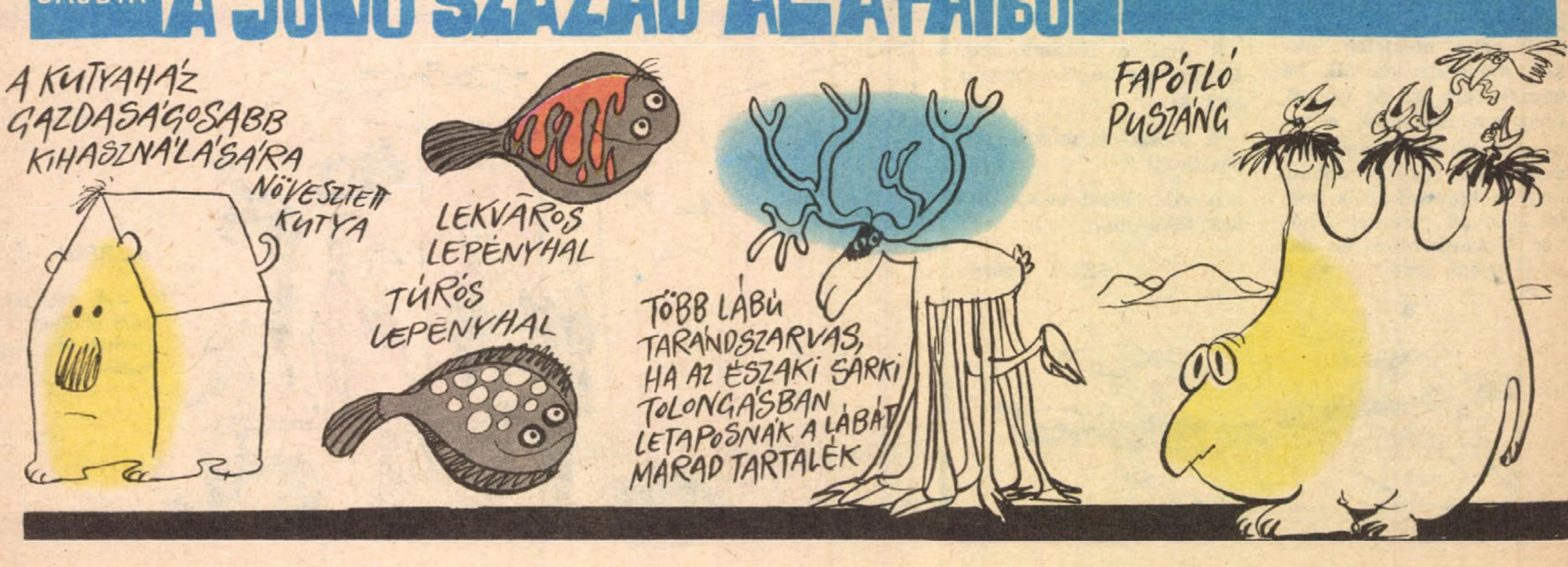
A KUTYAHÁZ GAZDASÁGOSABB KIHASZNÁLÁSÁRA NÖVESZTETT KUTYA
LEKVÁROS LEPÉNYHAL
TÚRÓS LEPÉNYHAL
TÖBB LÁBÚ TARÁNDSZARVAS, HA AZ ÉSZAKI SARKI TOLONGÁSBAN LETAPOSNÁK A LÁBÁT MARAD TARTALÉK
FAPÓTLÓ PUSZÁNG

DICSVÁGY

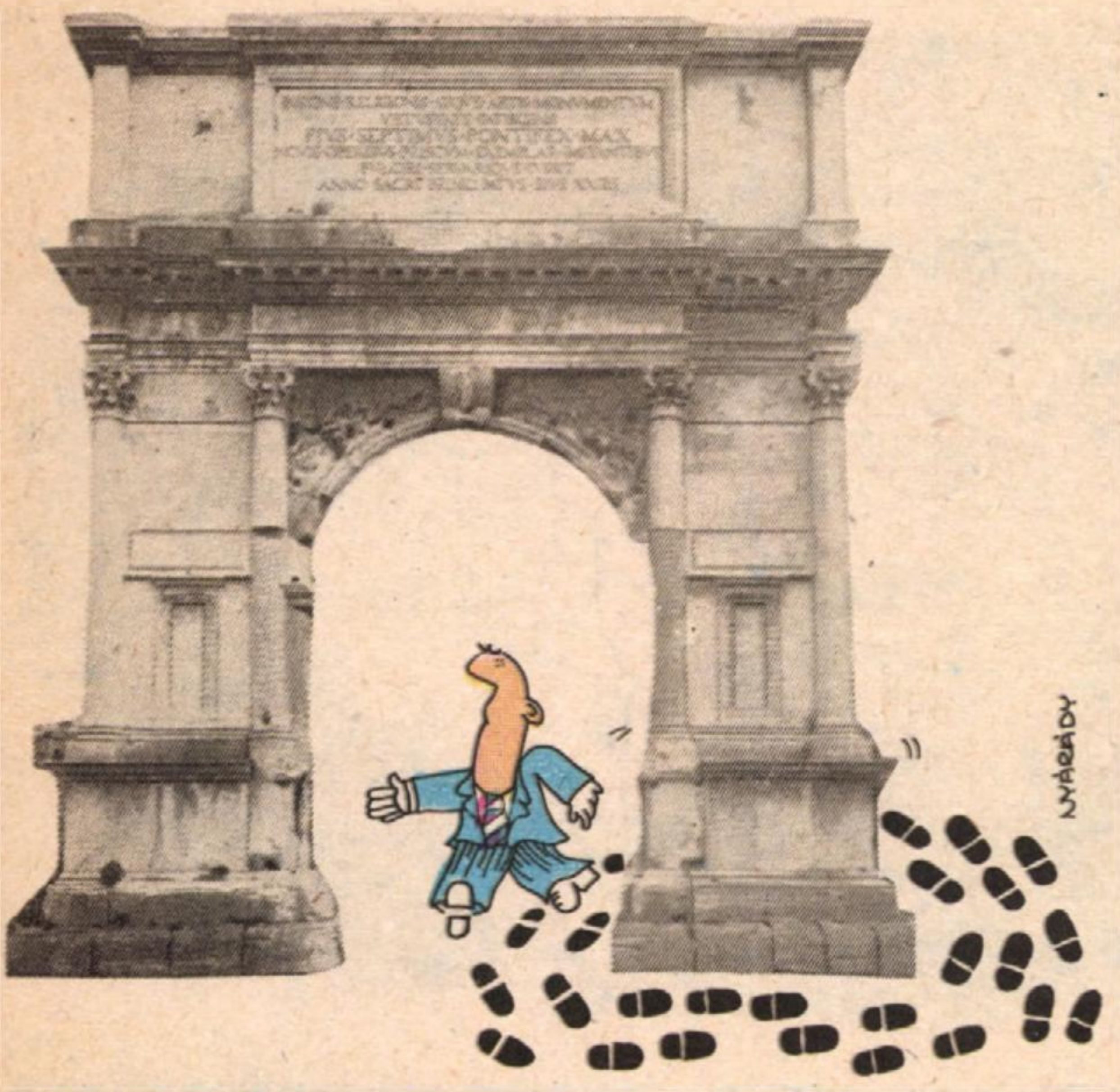

HÓHIÁNY

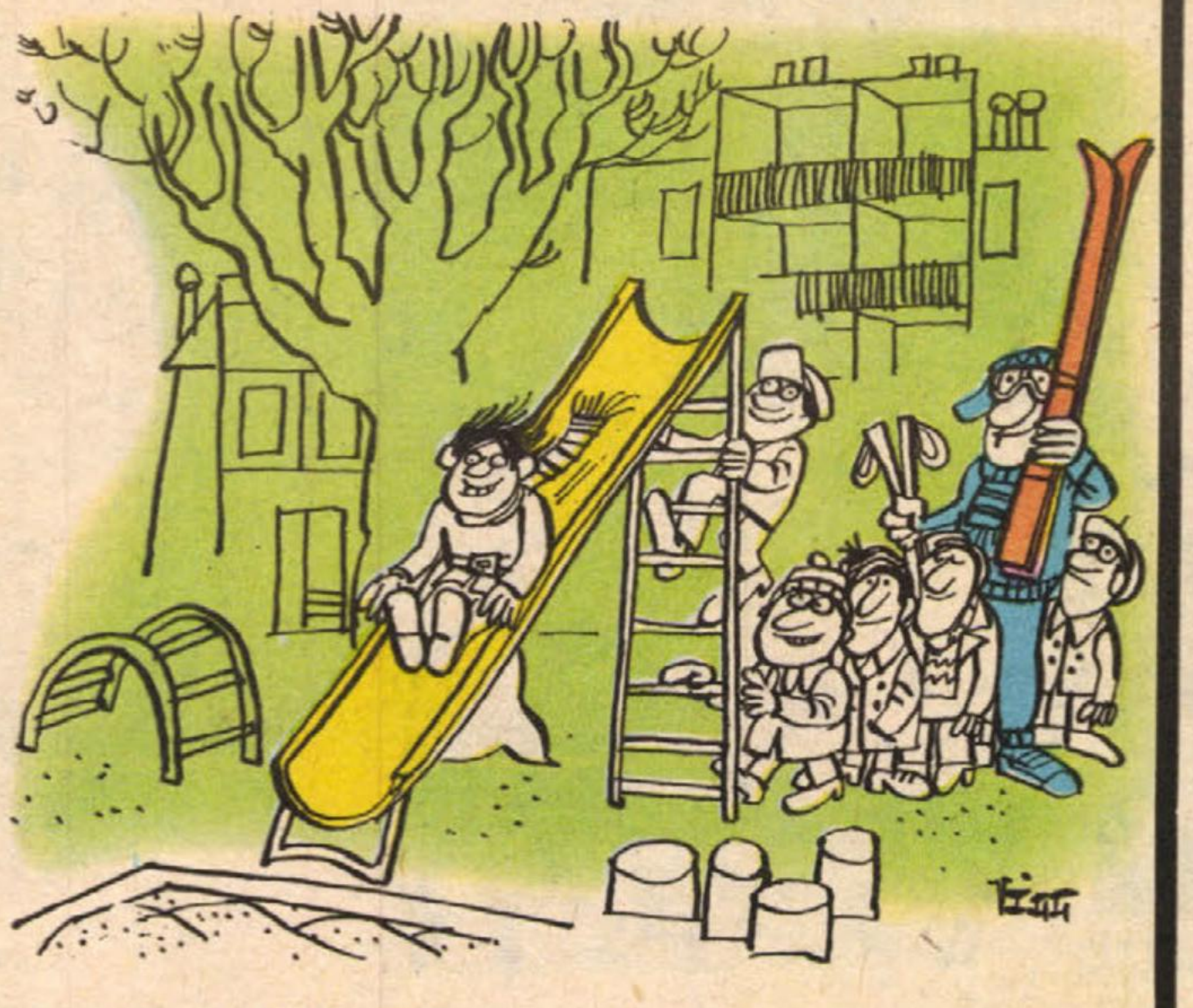

GYŰJTEMÉNYES KÉPTELENSÉGEIM

Ha az ember megér egy bizonyos életkort, csöndes óráiban felteszi magának a kérdést: ugyan mire jutottál, meg vagy-e elégedve szerzett képességeiddel, tudásoddal, megvalósítottad-e önmagadat? Jómagam e lelki önvizsgálat végén elcsüggedek. Igen, igen, elsajátítottam néhány dolgot, bizonyos ismereteket, értek ehhez-ahhoz, ám ugyanakkor bizonyos vonatkozásokban teljesen megálltam a fejlődésben. Mi több, el sem indultam. Döbbenetes hézagok mutatkoznak képességeim térképén, némely területen egy hároméves gyerek színvonalán állok és már kevés reményem van, hogy ezek a fehér foltok valaha is eltűnjenek.

Egyszerűbben szólva, vannak dolgok, amiket egy életen át sem tudtam megtanulni. Ezeket persze módfelett szégyellem, dugdosom, mint a testi fogyatékos a maga baját, de előbb-utóbb kiütköznek és környezetemből megvető, jó esetben szánakozó pillantásokat váltanak ki.

A teljesség igénye nélkül, íme egy leltár hiányos képességeimről, vagyis képtelenségeimről:

Öt évtized alatt sem tudtam megtanulni, hogyan kell összehajtogatni egy nagyalakú térképet, vagy prospektust. Bámulom azokat, akik egy ilyen leporellószerű nyomtatványt szétnyitnak, elolvasnak, aztán hipp-hopp, gyönyörűen összehajtogatják. Nálam még sohasem fordult elő, hogy az összehajtás úgy sikerült volna, hogy a címlap és a hátoldal került volna kívülre. Mindig egy idétlenül kidudorodó, formátlan valami lesz belőle, amit aztán szégyenszemre rejtegetnem kell mások tekintete elől.

Utazgattam már ide-oda kül- és belföldön, de most a bűnbánás órájában megvallom, a menetrend olvasásához annyit sem értek, mint egy analfabéta. Még soha senki nem tudott megtanítani arra, mit jelentenek azok a mindenféle kis pontocskák, meg hasábok, meg csillagocskák a vonatindulások rubrikájában. Sokáig azt hittem, ezek csak amolyan díszítések, arra hivatottak, hogy megtörjék a szöveg egyhangúságát. Aztán egyszer három órahosszat hiába vártam éjszaka egy ilyen vacak miatt a kiskunhalasi állomás huzatos peronján, mert kiderült, hogy a hasábocska azt jelenti: a vonat IX. 1. és IV. 1. között nem közlekedik. Történetesen december ötödike volt.

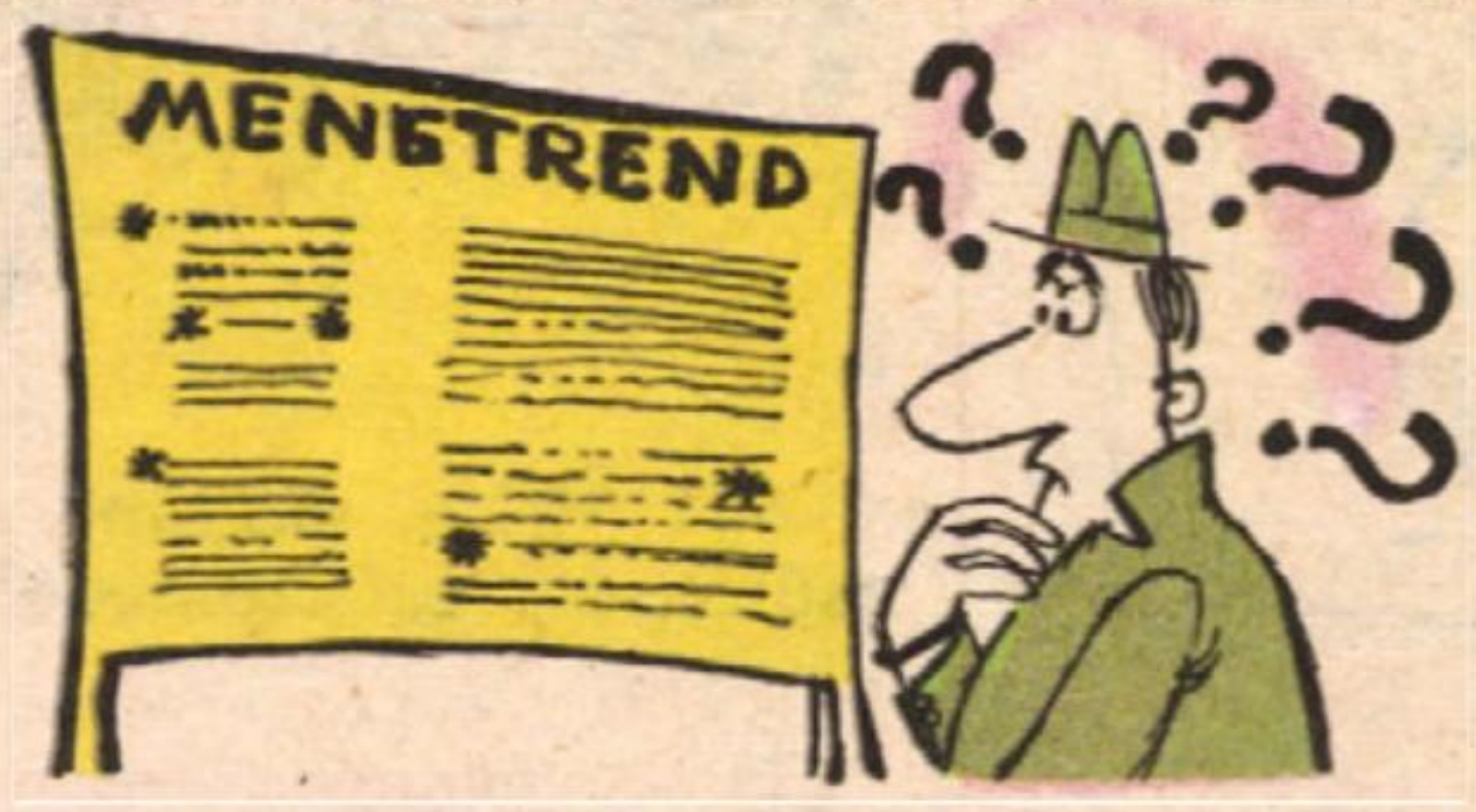

Ami most következik, az már a gyengeelméjűség határát súrolja. Kérem szépen, az a helyzet, hogy én egy munkás élet delén sem tudom pontosan, mit jelentenek azok a titokzatos fogalmak, hogy angin, meg ciha, meg hasonlók. Az angint például állandóan összetévesztem a karnissal, azaz pardon, most éppen nem, mert előttem van az értelmező szótár, tudom, hogy az angin az párnahuzat-féle, a karnis meg a függönyt tartja, de a múltkor, amikor angint kellett volna vásárolnom, a vasüzletben kereskedtem utána, mert az értelmező szótáram kölcsön volt adva. És ugyanakkor — ámulok — vannak emberek, akik eleve úgy jönnek a világra, hogy pontosan tudják, mi az az angin, meg mi az a karnis, meg mi az a ciha. Hát nem fantasztikus?!

No, és még sok minden szégyenletes, titkolnivaló képtelenségem van. Nem tudok tisztességesen szemüveget törölni. Másoknak csodálatos szarvasbőr, meg flanell, meg mindenféle eszközök vannak a kezükügyében, én hiába szerzek be ilyesmit — volt, nincs. Nem sikerült elsajátítanom a zokni-gombócosítás műveletét, amit például feleségem oly tökélyre fejlesztett. Hiába adja kezembe a kimosott zoknikat, képtelen vagyok belőle formás kis gombócokat gömböcölni, olyanok lesznek, mint a szottyos tök. Reménytelenül tehetségtelen vagyok továbbá a dugóhúzásban, a könyvjelző használatában, a bőröndcsomagolásban, a tejfölösdoboz kinyitásában stb.

Semmiség, mondják Önök, nem lehet valakit csak a fogyatékosságai alapján megítélni, az egész embert kell nézni. De kérem szépen, hiába fütyülöm én el a Tannhäuser-nyitányt, aki azt látja, hogy a mutatóujjammal beledöfök a tejfölös doboz közepébe, annak a szemében én sosem leszek kultúrember.

Novobáczky Sándor

RAJONGÁS

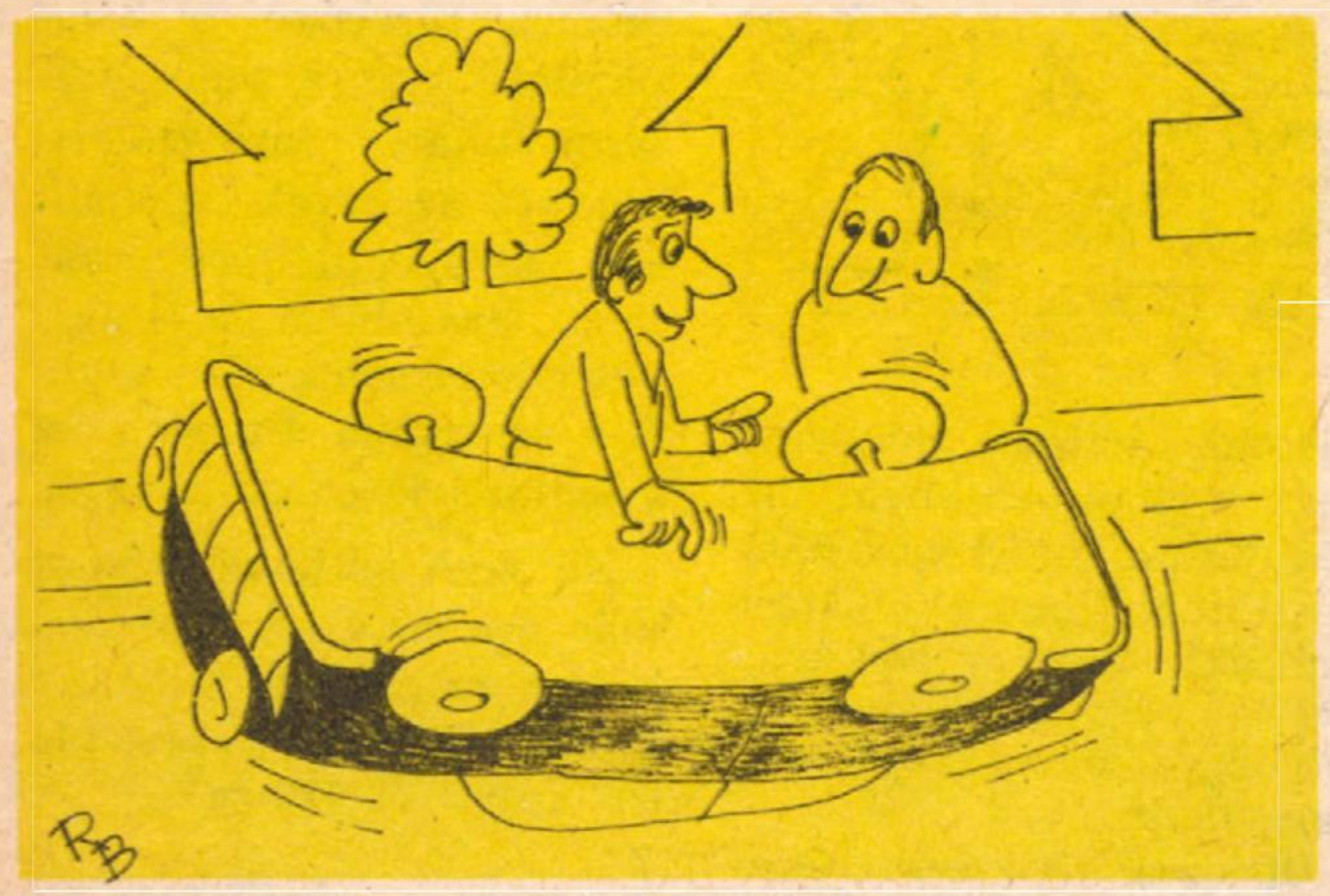

– Azt nagyon szereti, ha a hasát vakargatom...

ÜZEMORVOSNÁL

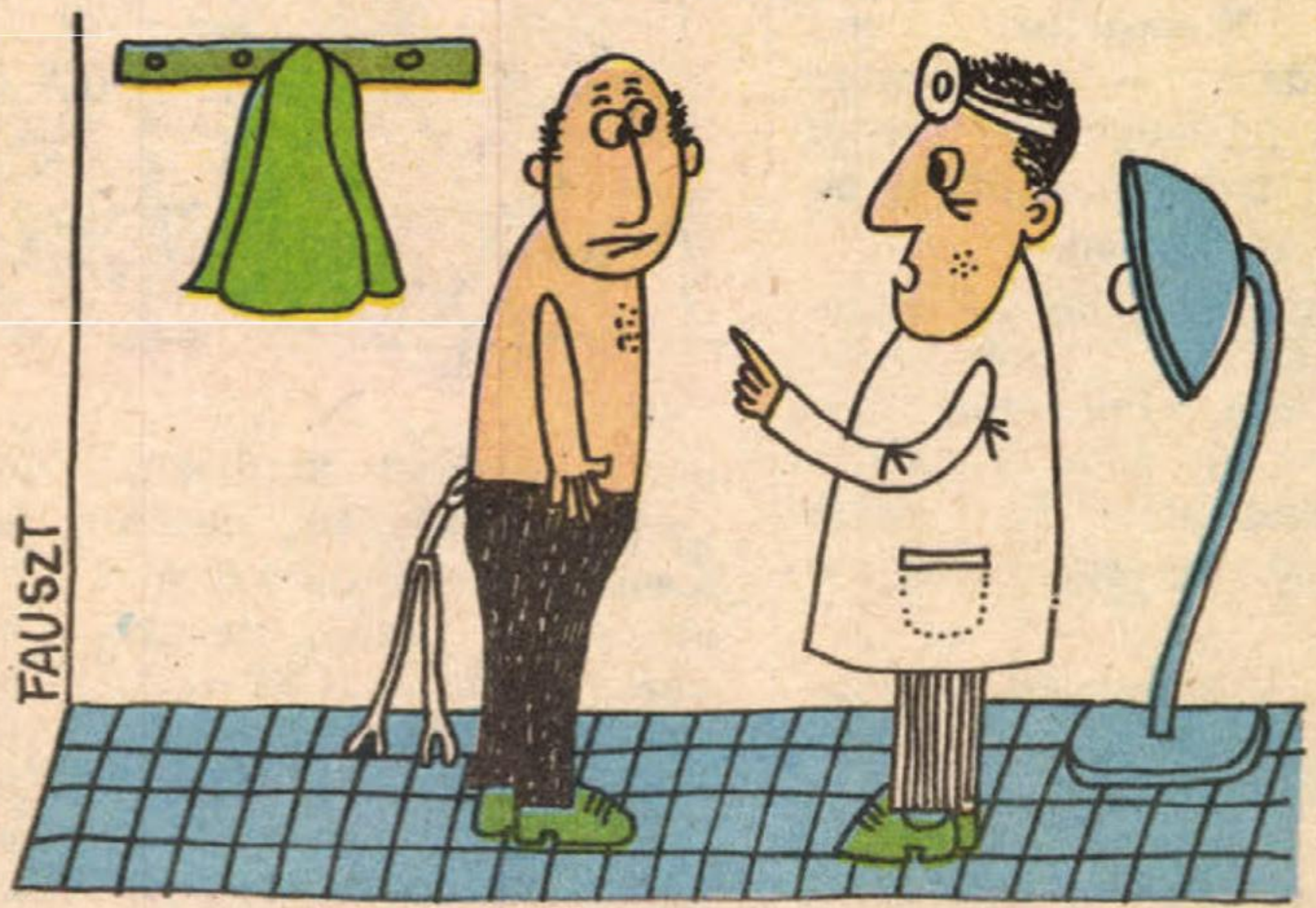

– Mi a panasza?
– Két hónapja nem kaptom prémiumot!

Búcsú
Ősz Ferenctől

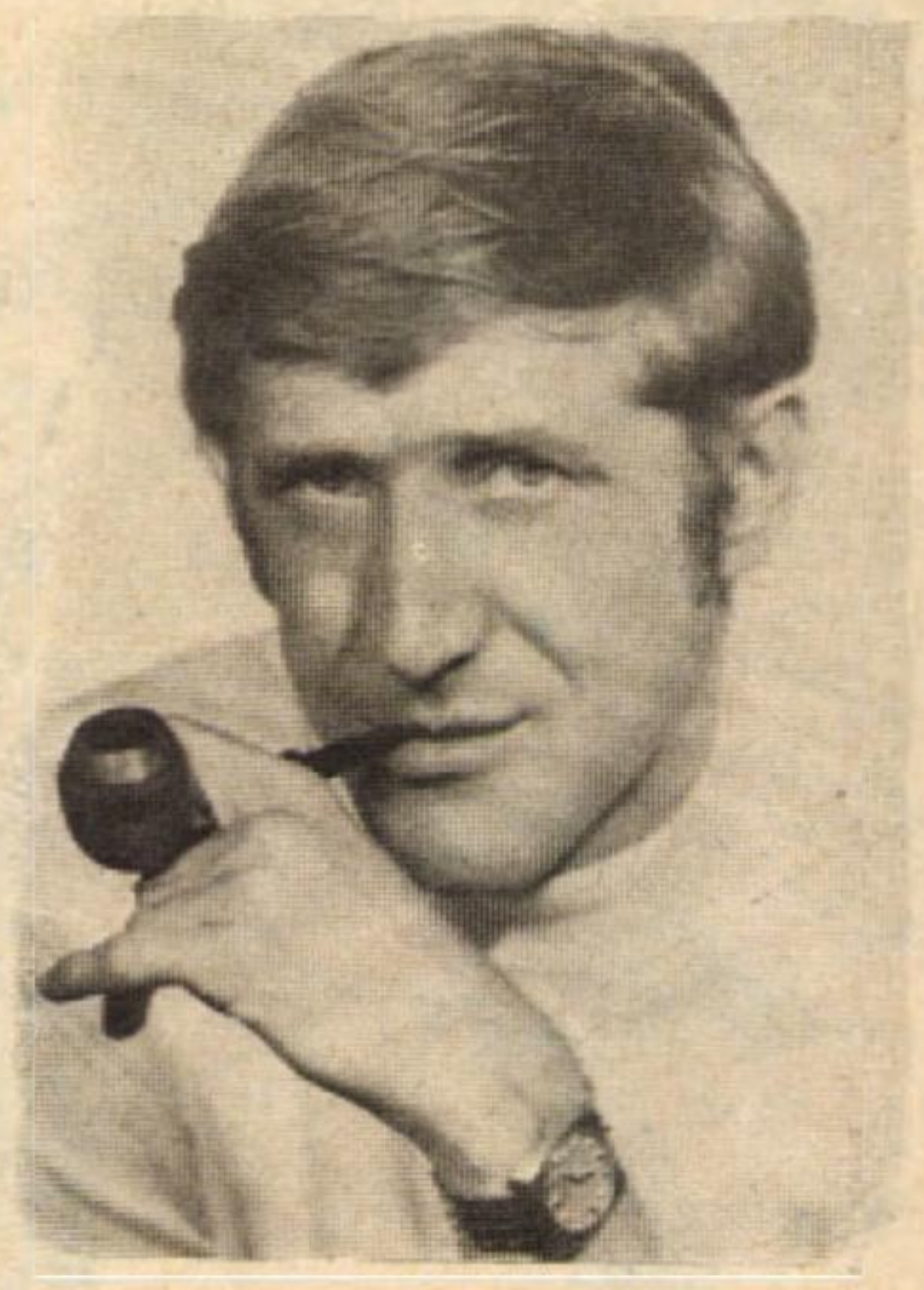

Hosszú szenvedés után, 44 éves korában elhunyt Ősz Ferenc kollégánk, barátunk, elvtársunk.

Néhány hónappal ezelőtt, egy humoros írásában megcáfolta a haláláról szóló híreszteléseket, pedig akkor – mi már tudtuk – gyógyíthatatlan beteg volt.

Ősz Ferenc 1968 óta volt lapunk munkatársa, ezt megelőzően Egerben és Dunaújvárosban dolgozott. A Ludas Matyi olvasói hétről-hétre találkozhattak írásaival e lap hasábjain – még betegen is dolgozott –, de ismerték őt a rádió hallgatói, a televízió nézői is. Ismerték és szerették. Szerették benne a humoristát, aki megnevettet, az újságírót, aki kíváncsian figyeli a világ dolgait, de mindenekelőtt szerették benne az embert, aki együtt örül és együtt szomorkodik velük, aki egy közülük és mégis egyszeri és megismételhetetlen.

A halál kegyetlen. Pontot tett élete végére, de akiknek az írás a mesterségük, azok tudják, hogy nem halt meg egészen. A Ludas bekötött évfolyamaiban, a hangszalagokon, a képfelvételeken, de ami a legfontosabb, az emlékeinkben, az olvasók emlékezetében tovább él. S ez – úgy gondoljuk és érezzük – egy kicsit a halhatatlanság.

Szeretetre méltó egyéniség volt, tele kamaszos lobogással, nyugtalansággal, mintha csak érezte volna, hogy kevés ideje van már. Írásaiban hittel és alázattal, aggódva és indulatosan szólt a világról, közös dolgainkról. Rólunk írt és értünk, derűsen és gúnyosan, de mindig szeretettel. Terveiből immár semmi sem lesz és nem látjuk többé a szerkesztőségi folyosókon, az írógépe fölé hajolva, a lapértekezleteken, de emlékét megőrizzük.

A Ludas Matyi szerkesztősége

A VENDÉGLÁTÓIPAR FEJLŐDÉSE

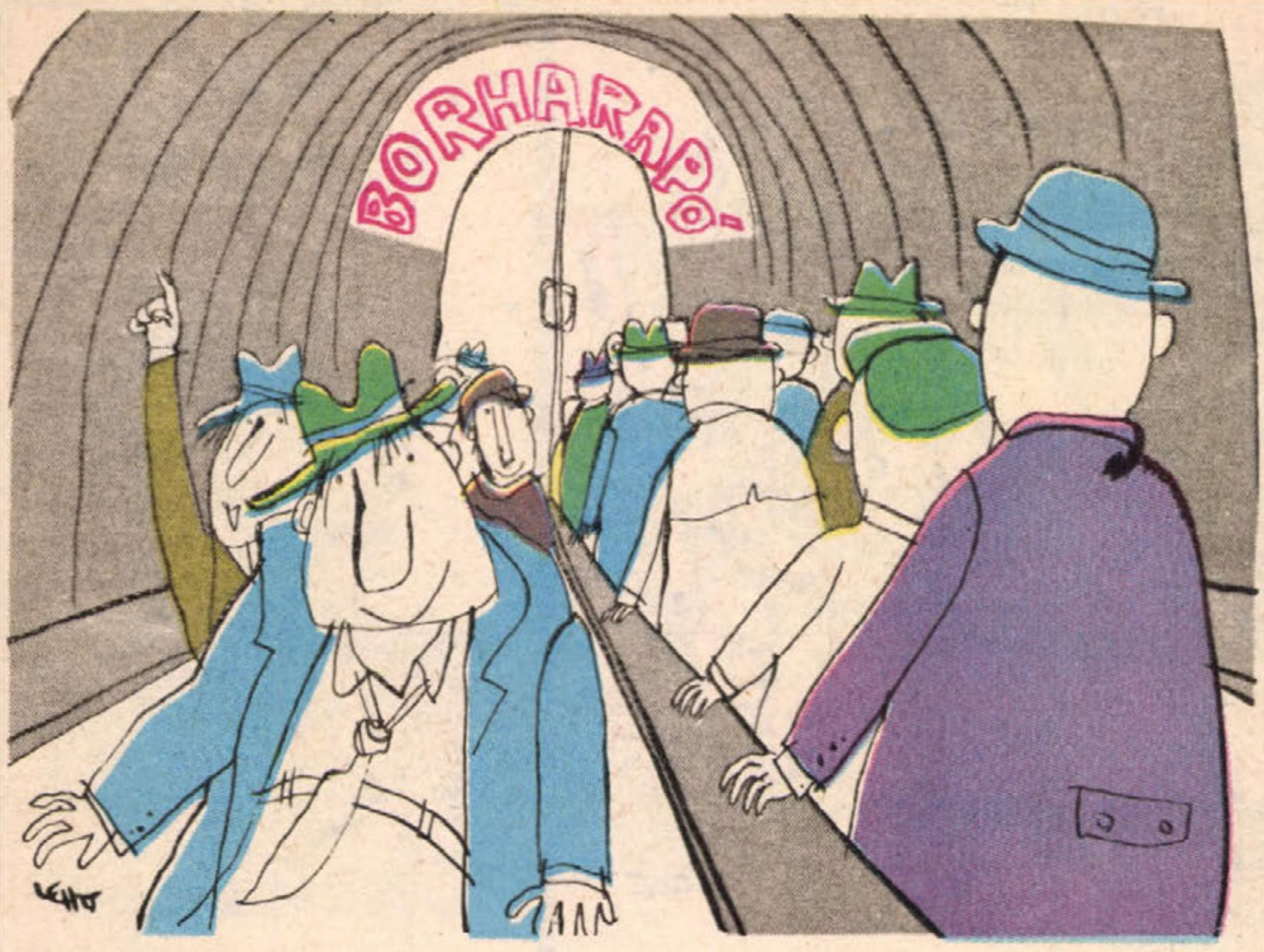

SZABAD SZOMBAT

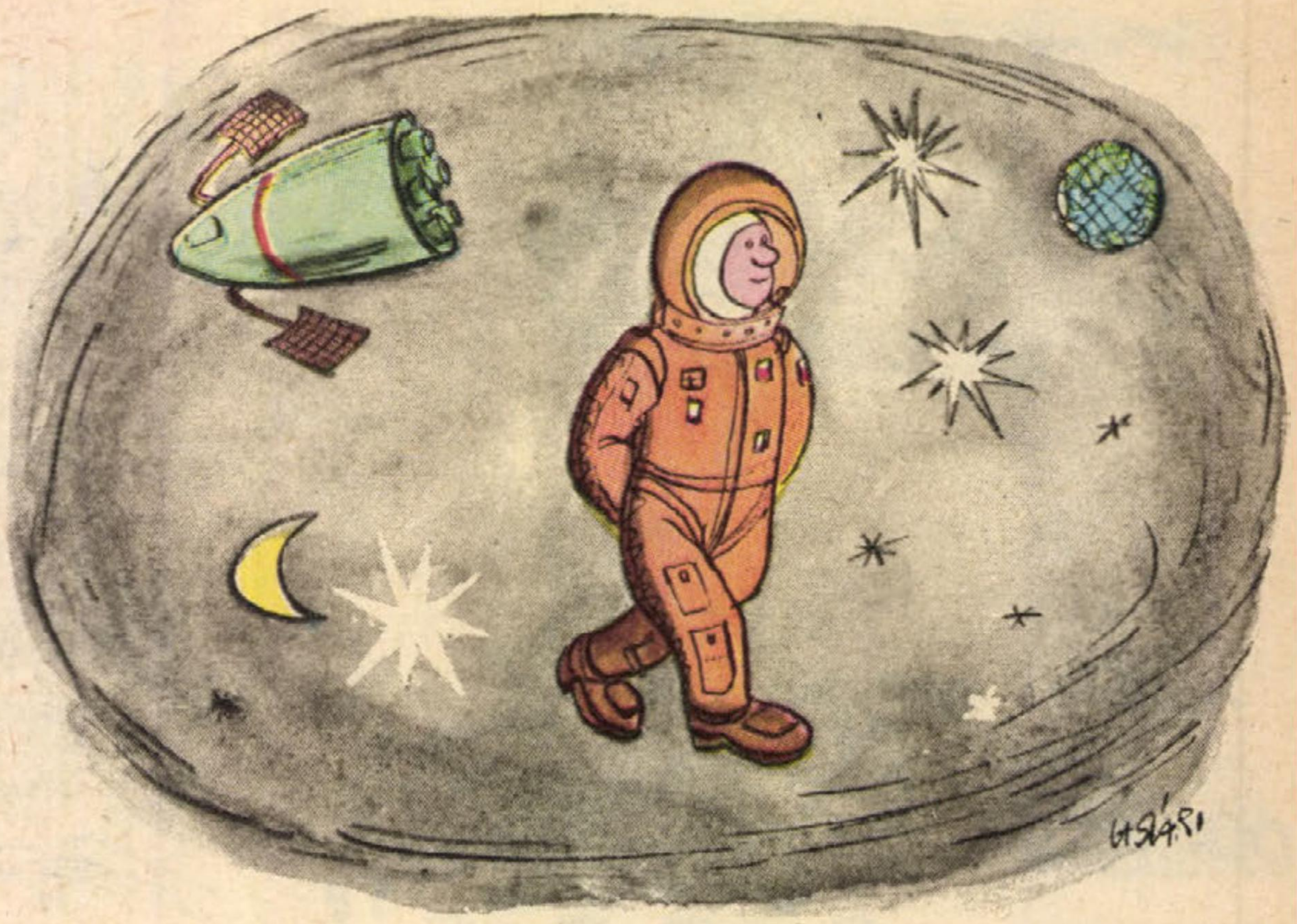

EGY KIS MEGLEPETÉS

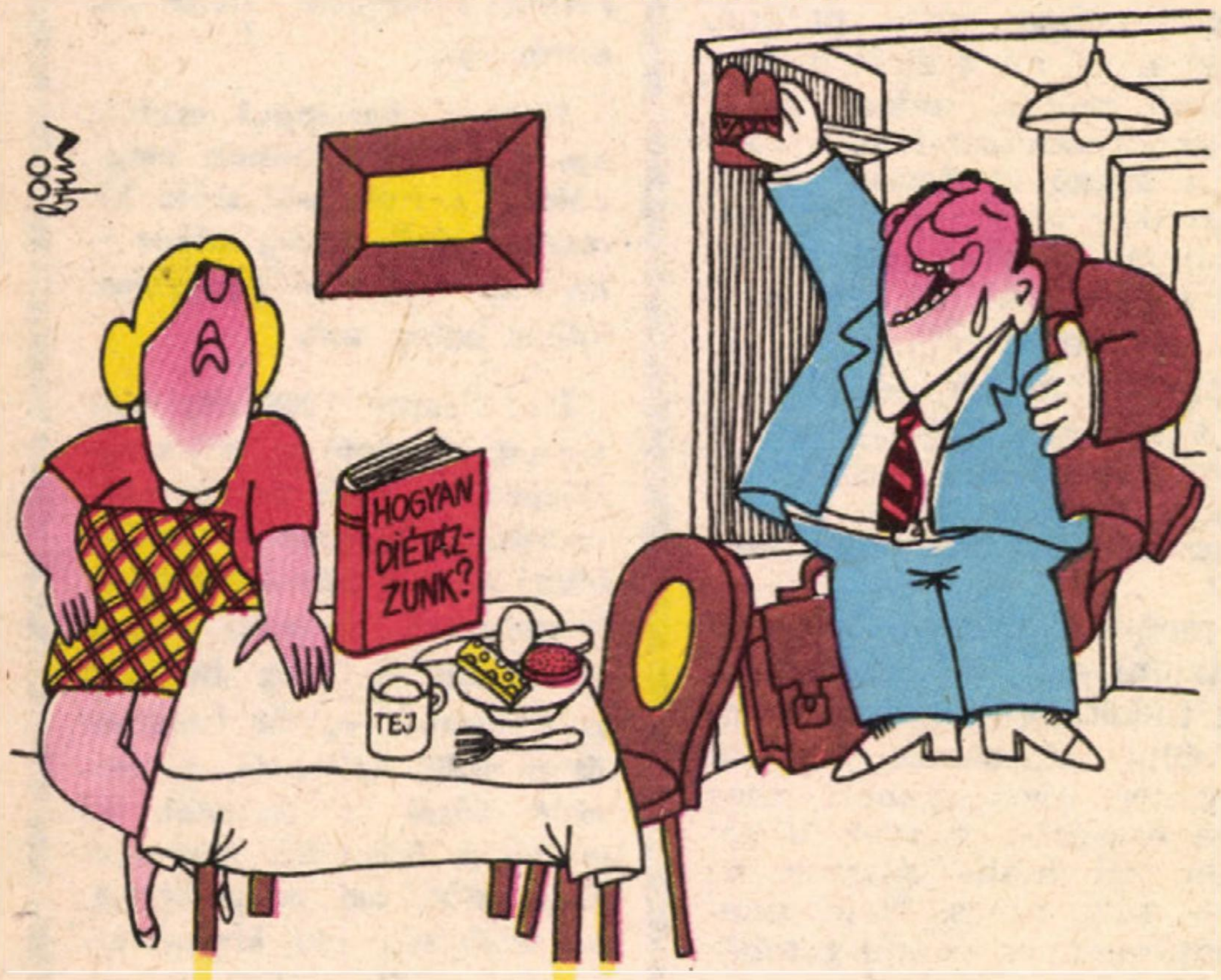

– Na, anyukám, mi jót főztél ma vacsorára?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Magyarázd meg nekem, Janikám, miért kapsz te az iskolában csak ketteseket, hármasokat?

— Fogalmam sincs. Lehet, hogy a jó jegyeket exportálják . . .

AUTÓALKATRÉSZ-HIÁNY

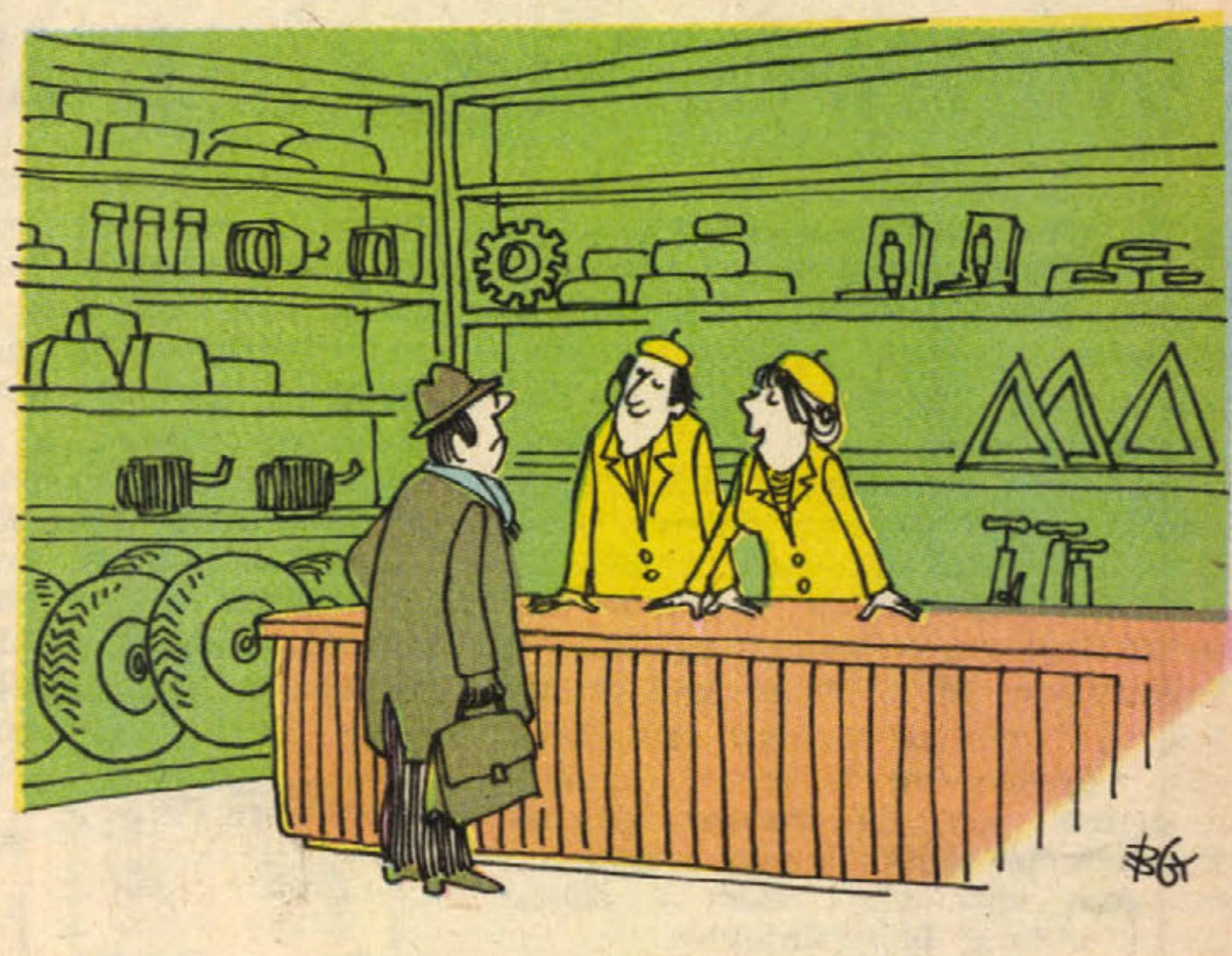

– Mi a magunk szerény módján járulunk hozzá a közúti zsúfoltság csökkentéséhez.

KALKULÁCIÓ

Nézegetem a téli vásár kirakatait és csóválom a fejemet. Valamit nem értek.

— Mit nem értesz — kérdi Béla, aki mellettem áll.

— Például ezt a szoknyát — mutatom a kirakatban. — Az árcédulán ez áll: „Hőálló szoknya. Ára: 897 forint *helyett* a vásár ideje alatt 528 forint." Hogyan lehet ennyivel olcsóbban adni ezt a hőálló szoknyát? Ráfizetéssel adják ezen az áron? Vagy még a 528-ért is rentábilis a kereskedelem, de akkor felháborítóan magasra kalkulálták az eredeti árát. Itt valami nem stimmel!

— Ehhez te nem értesz — mondja Béla, aki mindenhez ért. — Egy kalkulációnak számtalan összetevője van.

— Egyet mondjál! — szólítom fel.

— Például — említi Béla könnyedén — ezt a hőálló szoknyát egy évvel ezelőtt készítette az ipar, és a kiskereskedelmi ára 897 forintra jött ki. Ám azóta, a szoknyához használt nyugatnémet samottot itthon állítjuk elő, harmadáron, sokkal olcsóbbra kalkulálhatjuk hát a szoknyát. A fejlődés átlépett a tavaly még drága hőálló szoknyán, minek heverjen a raktárban, eladatlanul?

— Elképzelhető, amit mondasz — bólintottam Béla feleletére, de még tovább fogok érdeklődni ebben az ügyben.

Felhívtam doktor Kanavászt, a szoknyaipari tröszttől, elmondtam neki, hogy mit nem értettem a kirakat előtt. Igen szívélyesen fogadta a hívásomat.

— A kalkuláció igen bonyolult dolog — válaszolt készségesen, — itt egy érdekes helyzet adódott. A hőálló szoknya igen egészséges viselet, ezért a hőálló szoknya gyártását az Egészségügyi Minisztérium támogatja és háromszáz forinttal járul hozzá minden egyes hőálló szoknyához. Ez a titka, hogy jóval olcsóbban kerülhetett a boltokba most, az árleszállítás során.

Miután megtudtam, hogy a szoknyát a „Piros Tulipán" kertészet konfekcióüzemében készítik, meglátogattam Hatér Iluskát, akit régen nem láttam, de tudtam róla, hogy a Piros Tulipánban dolgozik. Csak mosolygott, amikor elmondtam neki, hogy nem értettem a hőálló szoknya árcéduláját a kirakatban.

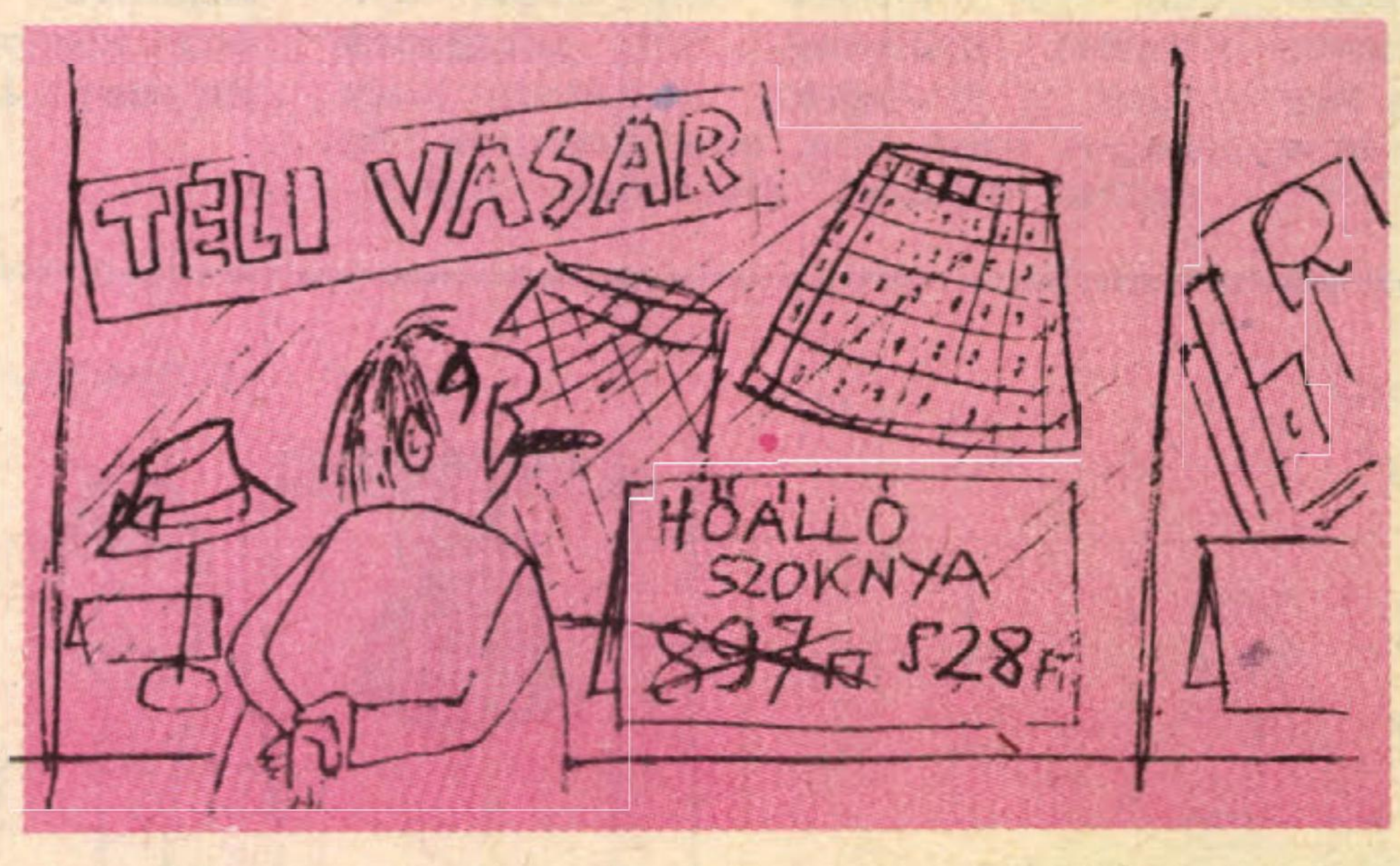

— A kalkuláció faramuci dolog — mondta Iluska —, de egyszerű is, mint egy tányér ibolya. Nekünk két termékünk van, a hőálló szoknya és a kézzel vasalható kiskosztüm. Mi kikalkuláltuk, hogy a kettőt 1425 forintért kell árulni a boltokban, úgy járunk jól. Nekünk teljesen mindegy, hogy a hőálló szoknyát 897 forintért, a kézzel vasalható kosztümöt pedig 528-ért árulják, vagy a szoknyát 528-ért és a kosztümöt 897-ért. Csak a végösszeg maradjon!

Utoljára Csigabéri Oszkárral beszéltem, a hajdan jólismert kalkulátorral. Azt kérdeztem tőle, hogy ő, fénykorában, általában hogyan kalkulált?

— Volt egy úgynevezett kalkuláló-kötényem — avatott be munkájába a jeles kalkulátor. — Ezen a kötényen számok voltak, minden sorrend nélkül, sűrűn, egymás mellett. Miután a kötényt felvettem, a kalkuláció úgy történt, hogy jobb kezemmel a hasamra csaptam, majd leolvastam hogy a kötényen melyik számra ütöttem rá. A nagy számok törvénye, a kombinatórika és a valószínűségszámítás tapasztalatai szerint az árak globálisan kiegyenlítődnek. Valamit drágábban vásárolsz, valamit olcsóbban — végül is a pénzednél maradsz. Ez a kalkuláció egyedüli titka.

Na jó. A kalkulációt most már értem. Csak azt nem tudom még, hogy a hőálló szoknya hogyan mehetett le 897 forintról 528-ra?

Somogyi Pál

ÚJÍTÓ

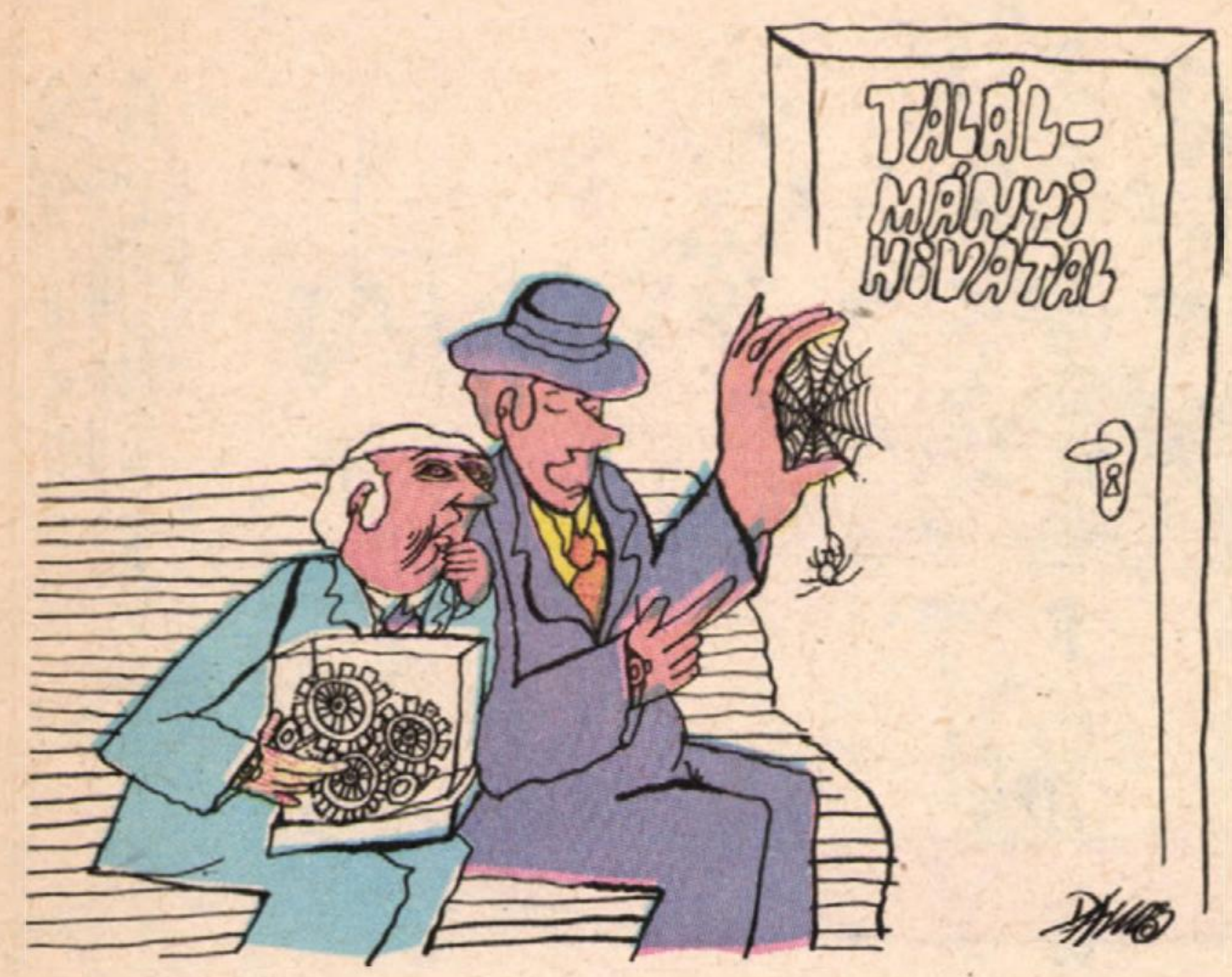

– Feltaláltam a légyfogót...

BOSSZÚ

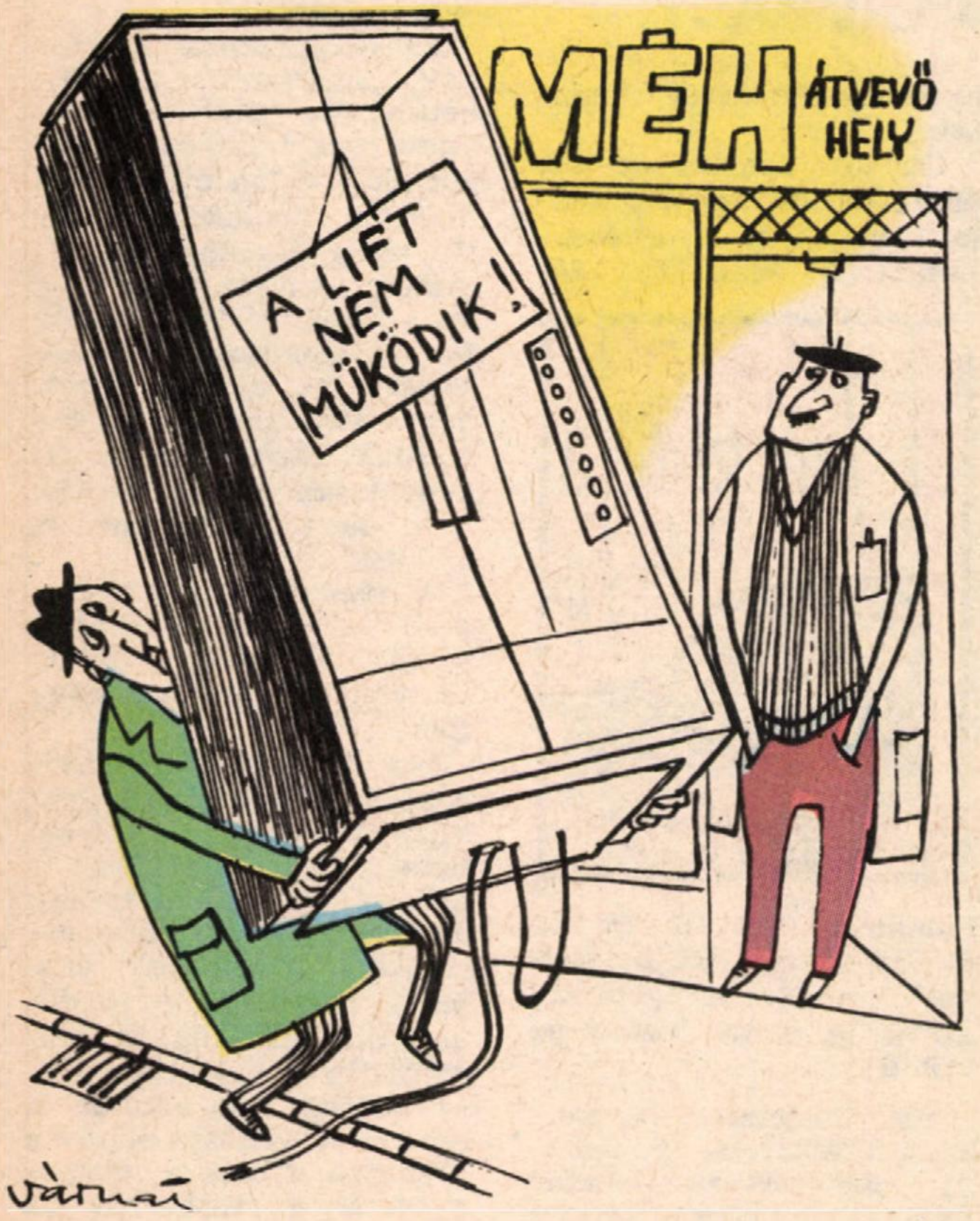

ÖSSZETARTÓ BRIGÁD

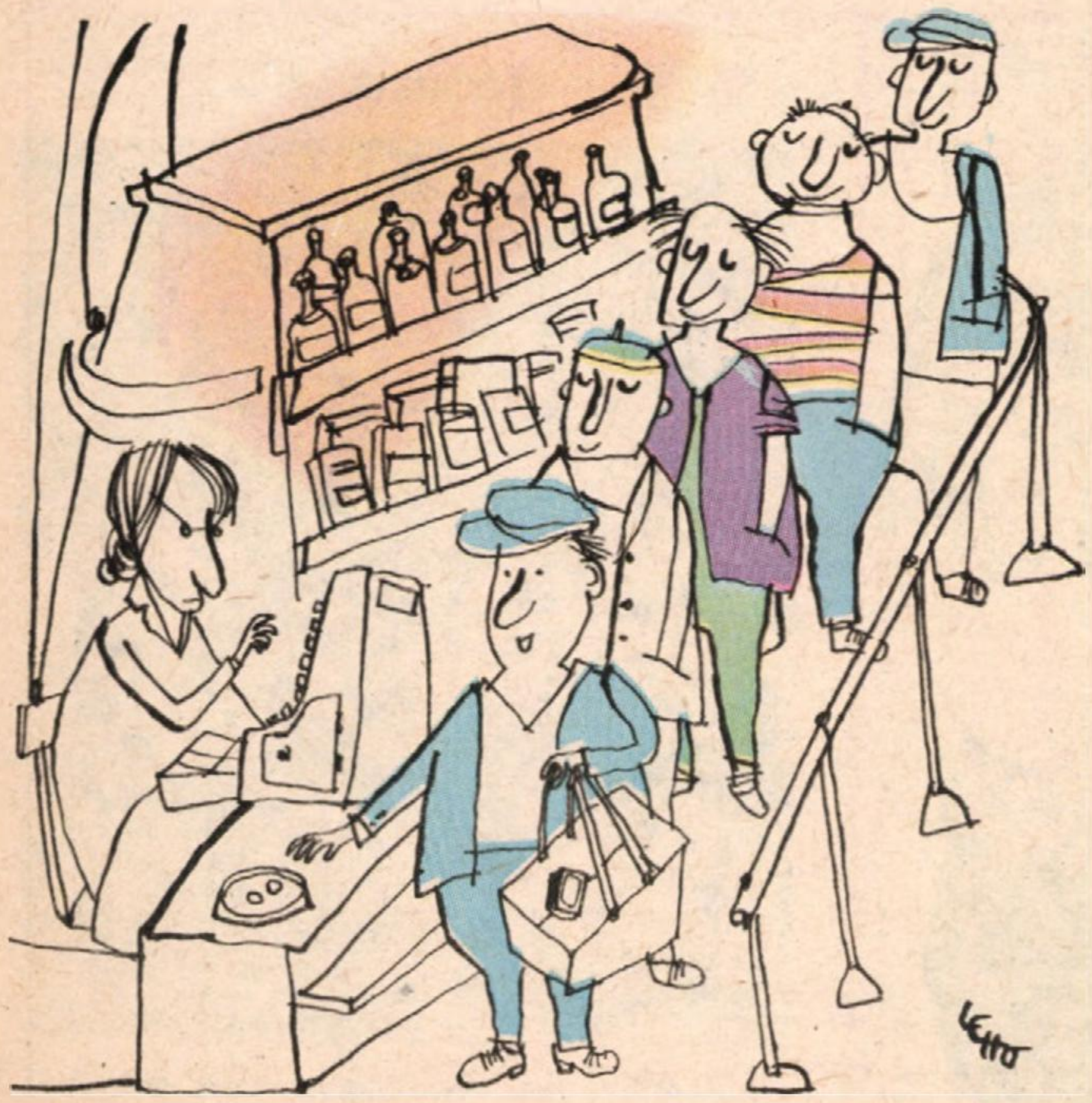

– Csak egy doboz gyufáért ugrottunk ki...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A vállalat igazgatója hívatja az egyik beosztottját:

— Gratulálok, fiatalember! Ön szépen emelkedik a ranglétrán. Fél évvel ezelőtt még előadó volt, egy hónappal később már csoportvezető, hét hónappal később már főelőadó. A mai naptól kezdve pedig osztályvezető. Nos, mit szól ehhez?

— Köszönöm, papa...

●

Férj: Látod, nem feledkeztem meg a születésnapodról. Vettem neked egy nercbundát.

Feleség: Dehiszen kocsit ígértél. Miért nem azt vettél?

Férj: Azért, szívecském, mert a műkocsit még nem találták fel...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXI.)

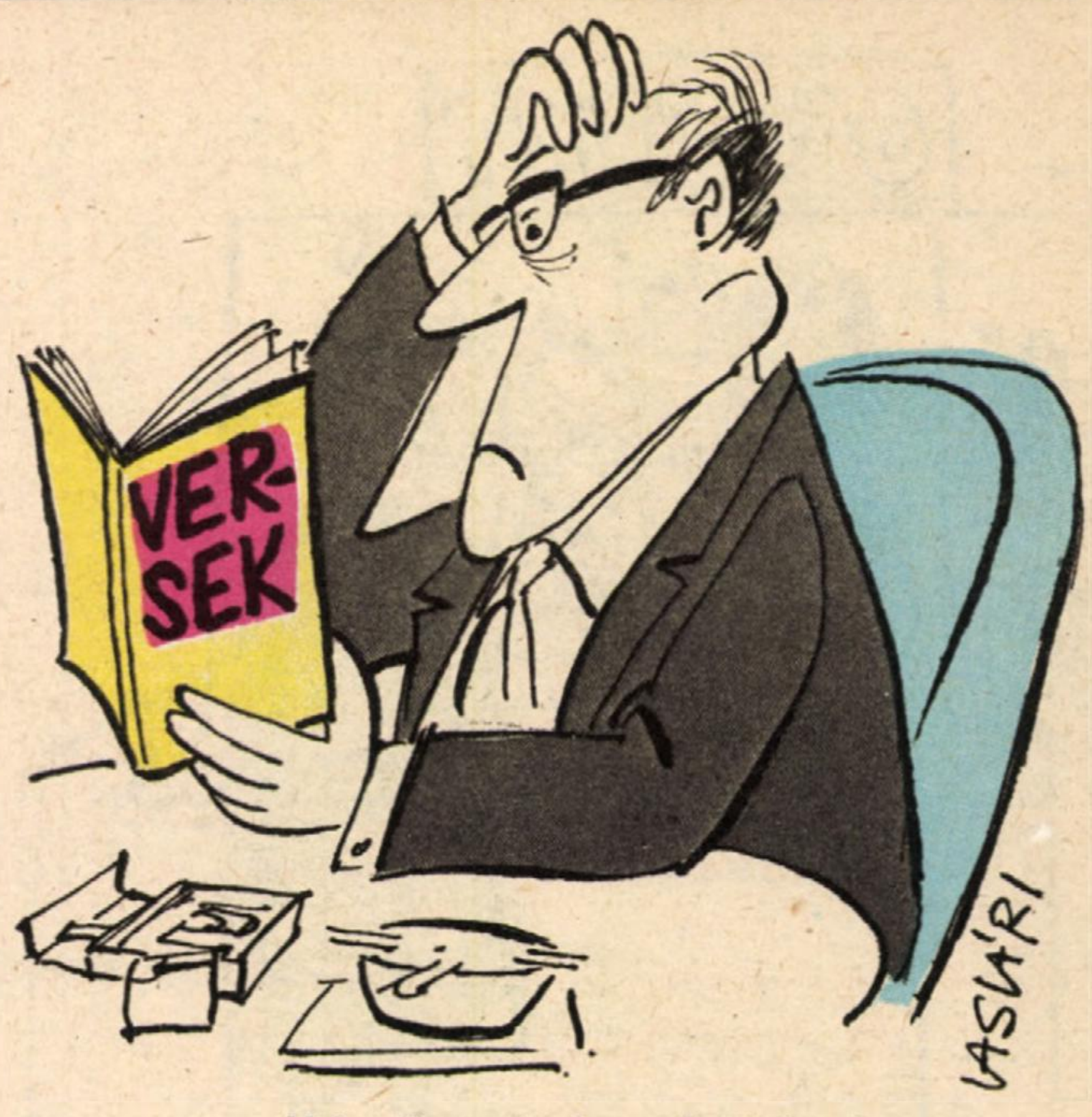

„Hiányzik az összhangzó értelem."

(Madách)

A KÜR

A kis Spuller Gitta Ludwig van Beethoven Missa Solemnisének hangjaira futotta szabadonválasztott gyakorlatát. A szemtanúk szerint a tánc és a muzsika nem tükrözte egymást művészi pontossággal. Amikor például a zeneszerző óriás egyéni fájdalma felolvadt az emberiség roppant himnuszában, a korcsolyázó kislány éppen négykézláb mászkált a jégen, mint a pulikutya, amelyik elásott egy csontot. Amikor meg Ludwig van Beethoven végzettel való örök küzdelme megbékélt az összefoglaló harmónia végső ölelésében, akkor Spuller Gitta vézna kis ülepén pörgött és olyan rémült képet vágott, mint aki soha többé nem békél meg semmivel.

A pontozók aztán a maguk módján értékelték a kürt, a szemlélő viszont képtelen volt megfejteni, hogy miért futotta Spuller Gitta éppen Ludwig van Beethoven Missa Solemnisének hangjaira szabadonválasztott gyakorlatát...

Hát az úgy történt, hogy egy téli reggelen Johann Sebastian Bach lelkendezve riasztotta egész házanépét.

— Johann Michael bácsi! Johann Michael bácsi! Azonnal hívd fel Spuller Géza urat, hogy jöhet a megrendelt muzsikáért. Ti pedig fiúk, sorakozzatok rögtön a kóruson. Csak előre Wilhelm Friedeman, mozgás, mozgás Philipp Emanuel. Te se piszkáld az orrod Johann Christian, hanem figyelj, mert ilyet még nem hallottál. Hohó fiúk, apátok most megfogta az isten lábát!

És a hatalmas orgonán felcsendültek a Karácsonyi Oratórium akkordjai.

— Ellenpontos többszólamúság — mondta a muzsikus. Súlyos dallamívek torlódtak egymásra, aztán valami megmagyarázhatatlan csoda folytán a gótikus kőcsipkék könnyedségével csavarodtak fel és egyre feljebb a kék magasságok felé. A csillogó tetőzet alól, méltóságteljes harangok szomszédságából eleven hangjegyek, fehér galambok légiója kelt szárnyra.

— Vox humana — mondta a muzsikus. A többemeletes hangszer most beszélni kezdett. Angyalhangon, emberhangon s mert a kettő néha ugyanúgy cseng, végtelen szomorúsággal és mélységes örömmel egyszerre. Odakinn elcsendesedett a világ s a templom körül mintha hirtelen rügyezni kezdtek volna az almafák.

— Nem rossz — tűnődött Spuller Géza hosszú szivarját szopogatva. — Határozottan nem rossz. Ezt a vox humanát természetesen ugratni kell. Valami gumizenét kérek a helyére, értjük?

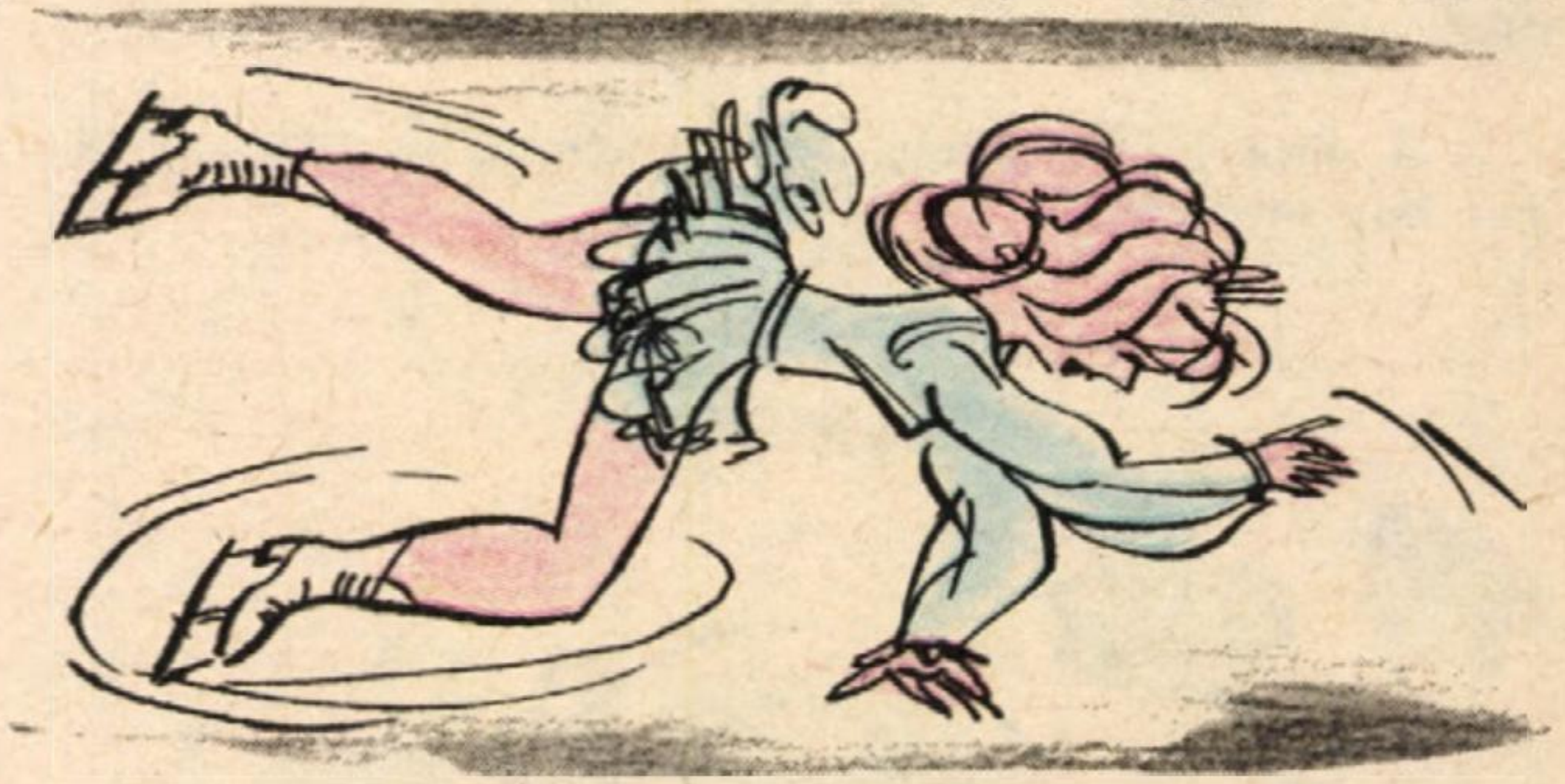

— Gumizenét? — álmélkodott Johann Sebastian Bach.

— Igen, igen — erősködött a kuncsaft. — Egy olyan hercigeskedő részt, érti mester? Hogy a pontozók Gitta kis kürruháját is jól megnézhessék.

— Értem — mondta a muzsikus, némileg már idegesen. — A kis kürruháját, igaz? A kis kürruháját...

— Na nézze, Bach úr — mondta Spuller Géza. — Én a legjobb helyeken dolgoztatok, mert tehetem. Magánál csináltatom a muzsikát, Rotschild Kláránál a kürruhát. Hát valamit kapni is akarok a pénzemért, világos?

— Világos — sóhajtott az orgonista most már inkább fáradtan. — Mindazonáltal a vox humana természetesen marad.

— Most mit vacakol Bach úr? — mondta az ügyfél. — Hiszen megfizetem. Pénzt adok érte. Hány gyereke is van magának?

— Ha jól számolom tizenkettő. De az is lehet, hogy már tizenhárom. Nálunk az ilyesmi csak napok kérdése.

— Szép szám. Gondolom etetni is akarja őket. Maga is a piacról él Bach úr.

— Kétségkívül — mondta a muzsikus. — A vox humana mindazonáltal marad.

— Szép kis kiszolgálás — tápászkodott fel a vevő. — Ez az utolsó szava?

— Nem — mondta a művész. — Még van három. Menjen a pokolba.

— Kár magáért Bach úr — mondta Spuller Géza. — Egész tehetséges iparosnak néztem, de így az életben nem viszi semmire. Nézzen rám. Én öt évvel ezelőtt még egyszerű fröccsöntő voltam a Haris közben.

— És ma?

— És még ma is egyszerű fröccsöntő vagyok a Haris közben. Tudja milyen nagy dolog ez? Dehogyis tudja. Na, isten áldja Bach úr, megyek a konkurrenciához.

Így esett, hogy a kis Spuller Gitta Ludwig van Beethoven Missa Solemnisének hangjaira futotta szabadonválasztott gyakorlatát.

Persze azért a Karácsonyi Oratórium is egész jó kis muzsika...

Peterdi Pál

JÓ TANÁCS

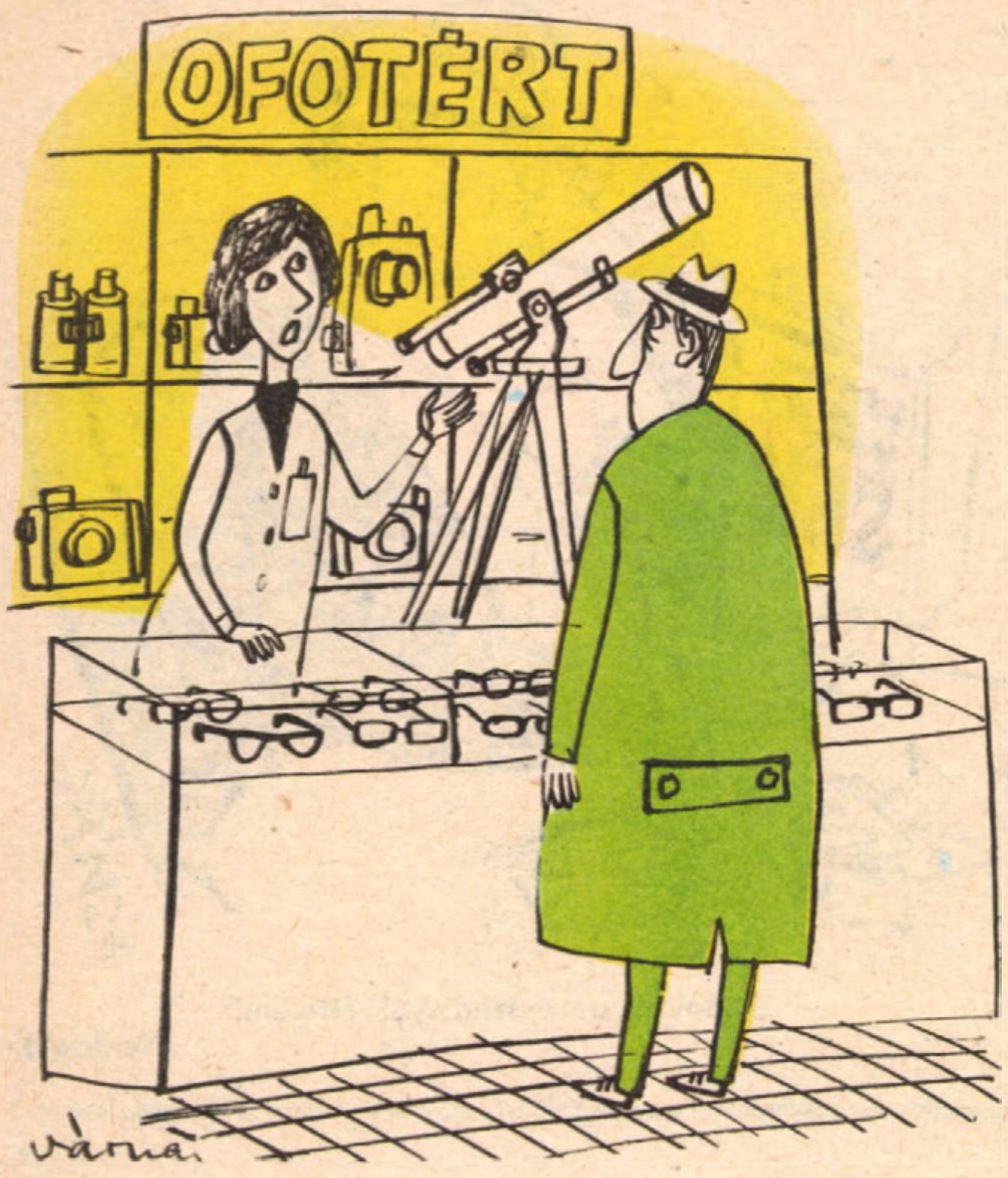

– Amíg a szemüvege elkészül, vegyen egy állványos teleszkópot!

TÚLZOTT IGÉNYEK

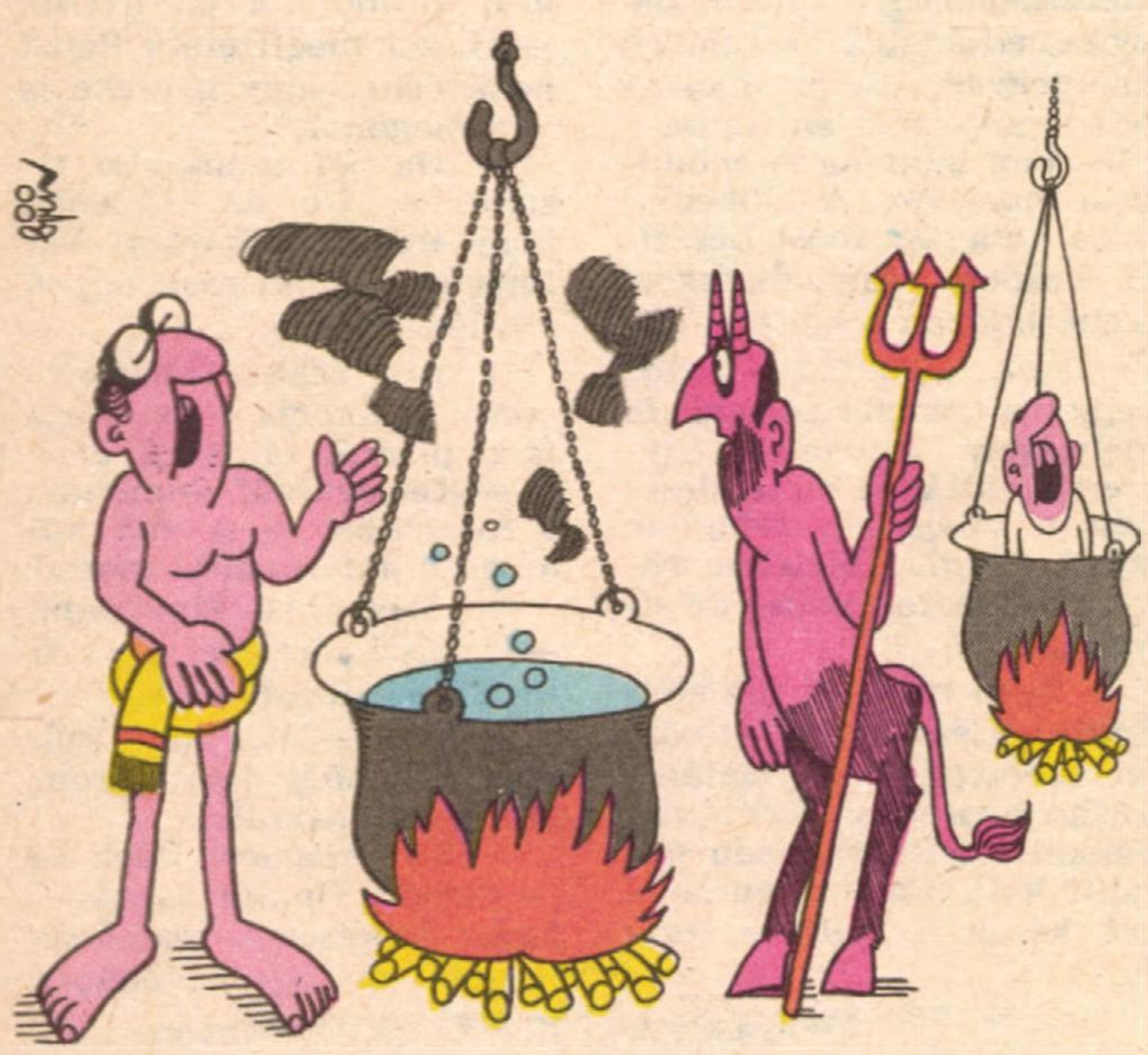

– A vizet harmincnyolc fokosra kérem, és utána küldjön egy masszőrt!

PARCELLÁZÁS

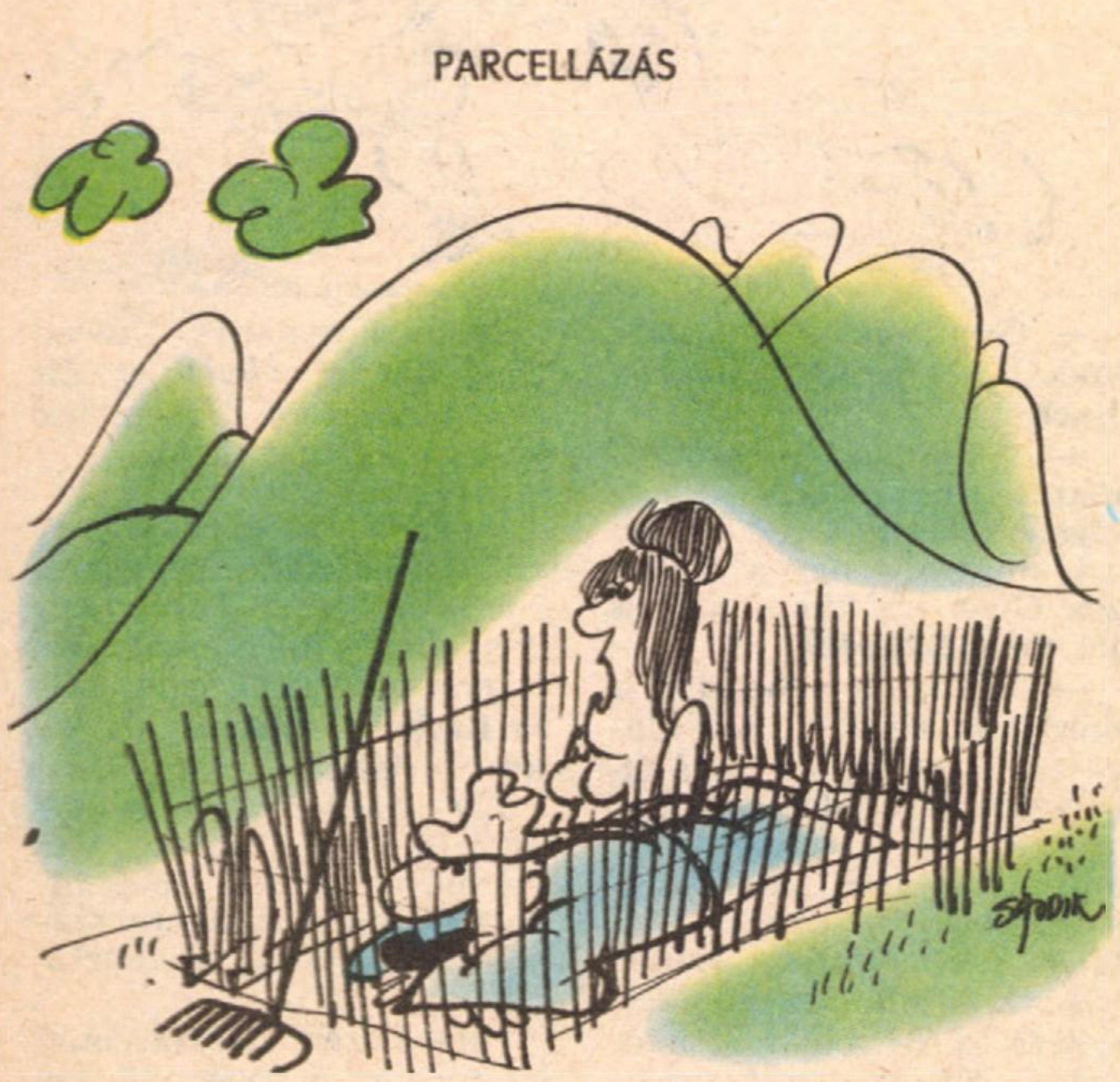

– Bajban vagyunk. A gyerekek itt már nem férnek el. Másik telket pedig nem vehetünk...

TÁRGYALÁS

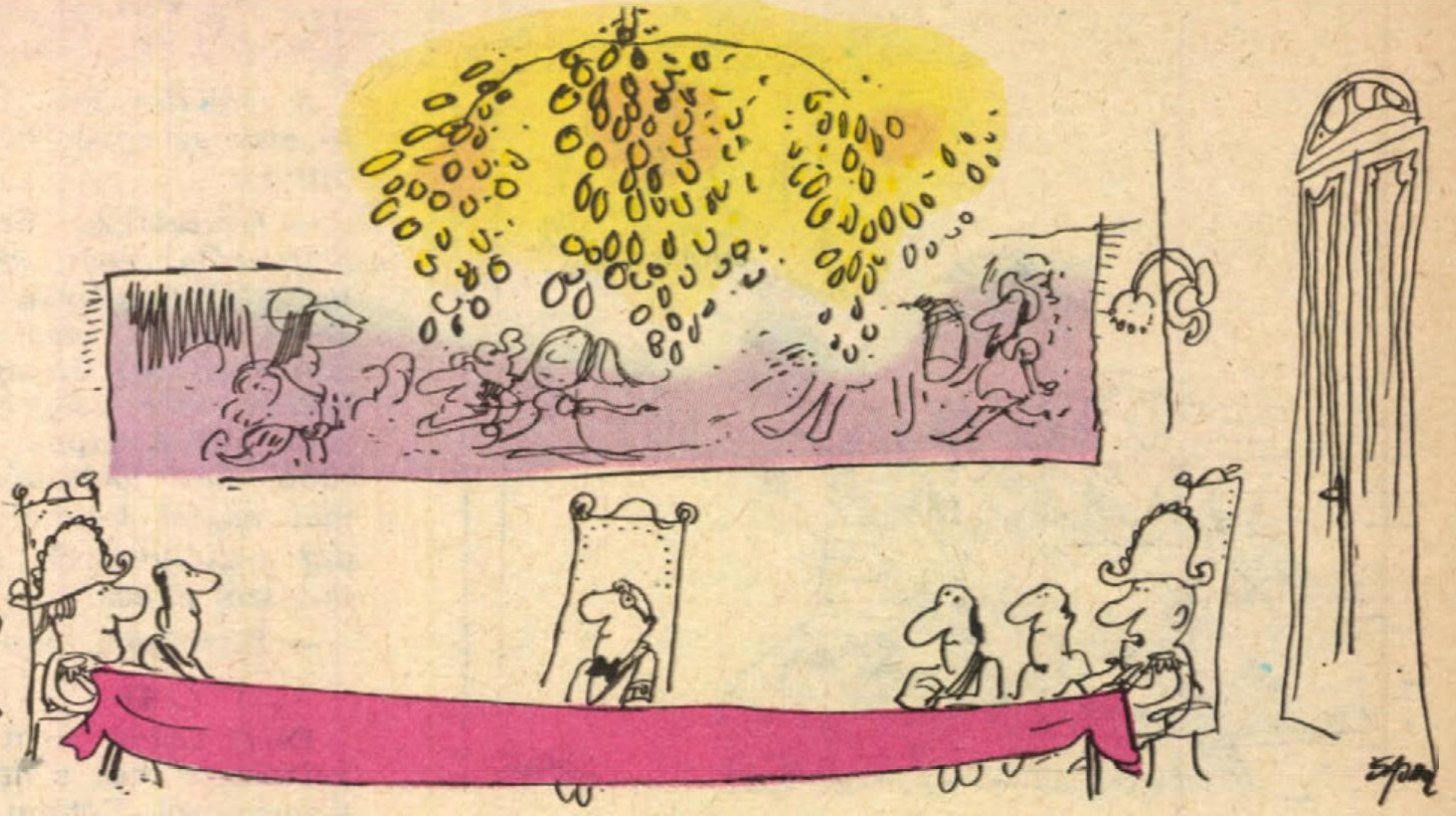

– Ebben a kérdésben nem dönthetek egyedül. Előbb megkérdezem a feleségemet.

JÁTÉK A BETŰKKEL

Ezt a címet nem a televízió műsorától kölcsönöztem; attól teljesen függetlenül találtam ki és játszom azóta, hogy egy UI betűjelzésű magántulajdonban levő személygépkocsi (vagy személyi tulajdonban levő magángépkocsi) kis híján elütött a Rákóczi úton, az egyik mellékutcából cirka 40 kilométeres sebességgel kifordulóban.

— Állítsátok meg Arturo UI-t!... — kiáltottam, de nem állította meg senki. A járókelők csodálkozva néztek rám: Brechtnek ezt a darabját valószínűleg nem ismerték. De ha ismerték volna is, akkor sem tudták volna megállítani az UI-t.

Ettől kezdve játszom a betűkkel, azaz a személygépkocsik betűjelzésével. Nem kell hozzá más, csak egy kis fantázia, egy kevés asszociációs készség — no és természetesen gépkocsi. Nem szükséges, hogy a gépkocsi a saját személyi tulajdonunkat képezze, elég az irigység is, hogy rosszmájúskodnunk lehessen.

Itt van például az UR és az IR. Ha egymás mellett parkolnak le, elolvashatom a klasszikus tőmondatot: UR IR. De ha az UR-at egy RI betűjelzésű rendőrségi gépkocsi állítja le, akkor bizony az UR RI!

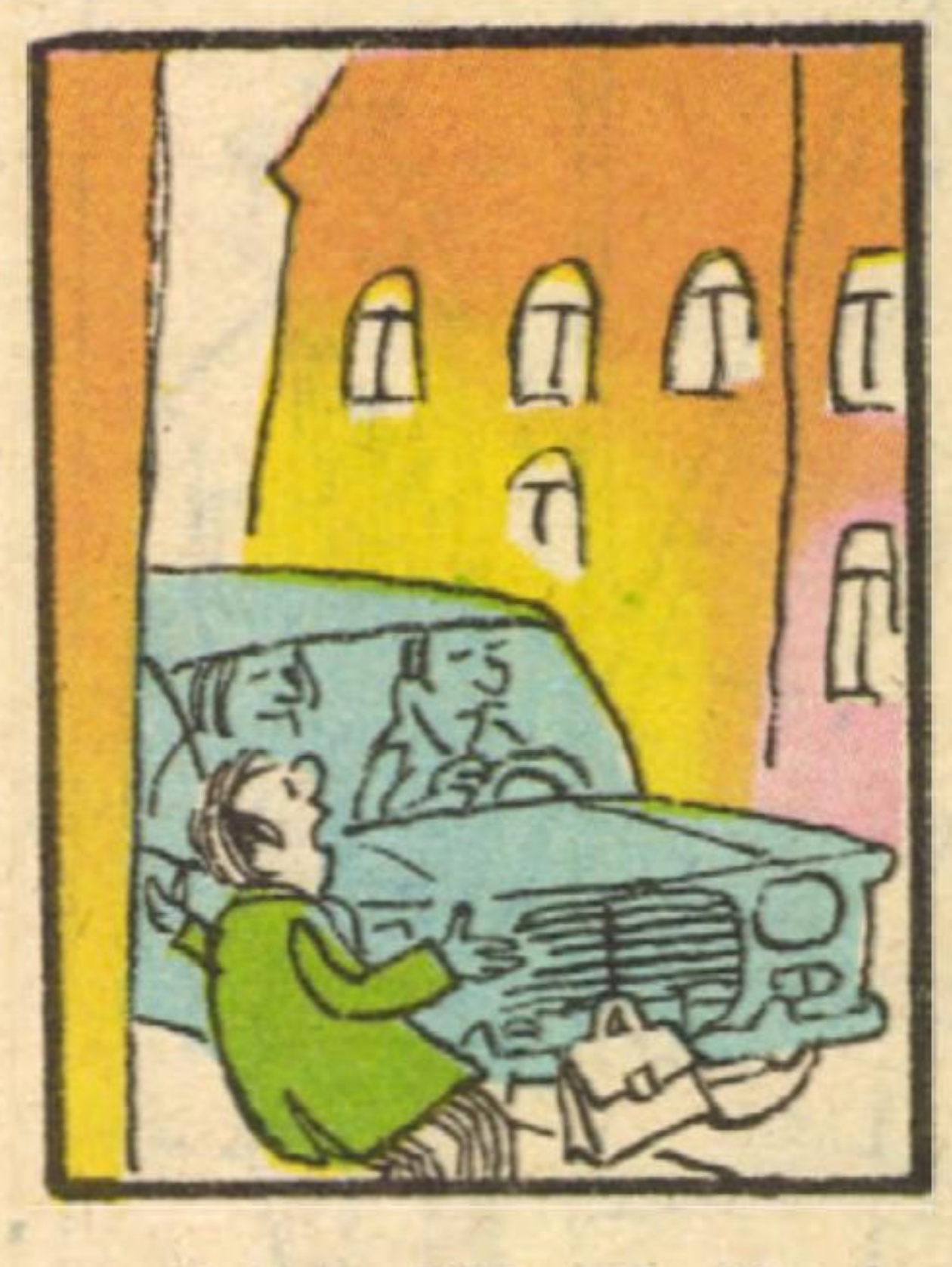

Az UJ-jelzést nézetem szerint kizárólag vadonatúj gépkocsiknak lehetne adni. Lehetőséget kellene biztosítani viszont annak a gépkocsi tulajdonosnak, aki legalább egy évig használta már a kocsiját, hogy a betűjelzését kicserélhesse UN-ra.

Az I-sorozatnak is vannak „szépségei”. Az IL-betűjelzésű gépkocsik tulajdonosai büszkén feszíthetnek a volán mögött, elhitetvén magukkal, hogy IL 18-as repülőgépet vezetnek, — olykor akkor is, ha a kocsijuk Trabant. Az IM-tulajdonosok e betűjelzéssel is bizonyíthatják, hogy IM, nekik is van autójuk. Azaz IS. Az IH megintcsak hibásan van írva, mert így kellene írni: ICH.

A régi C-sorozat kevesebb játéklehetőséget nyújt. Jóformán semmit. De van egy jó történetem róla.

Egy ismerősömnek CH-betűjelzésű gépkocsija van; itthon közismert márka. Ezzel járt külföldön is néhány esztendővel ezelőtt. Az egyik szomszédos országban valamilyen szabályt vétett, s a rendőr megállította. Még ki sem nyithatta a száját — szerencséjére! — amikor a rendőr a rendszámtáblára pillantva tréfásan megfenyegette az ujjával s az útjára engedte. Azt hitte, svájci.

Zsiray Károly

A SZEMELLENZŐ

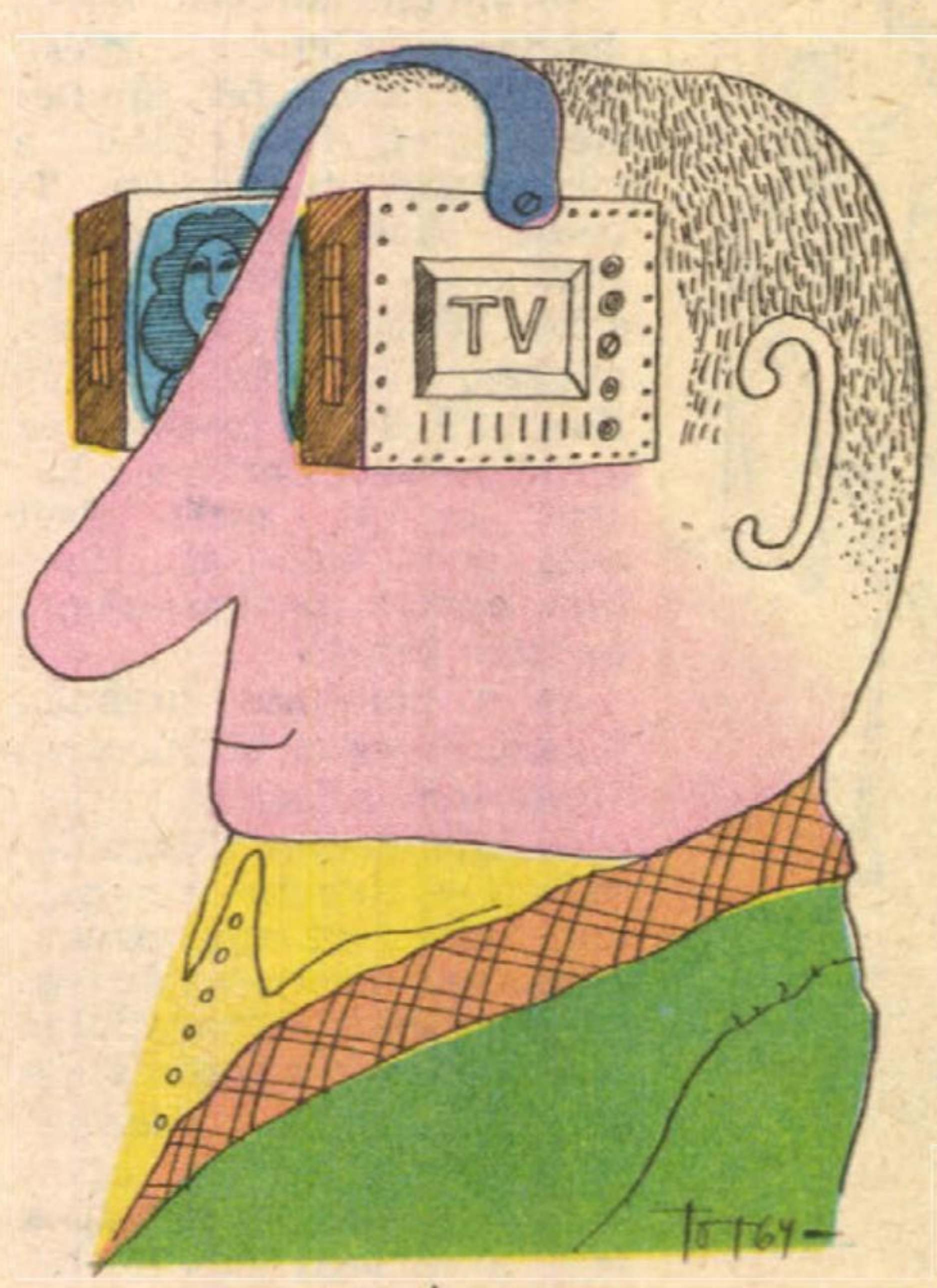

PRÓBÁLKOZÁS

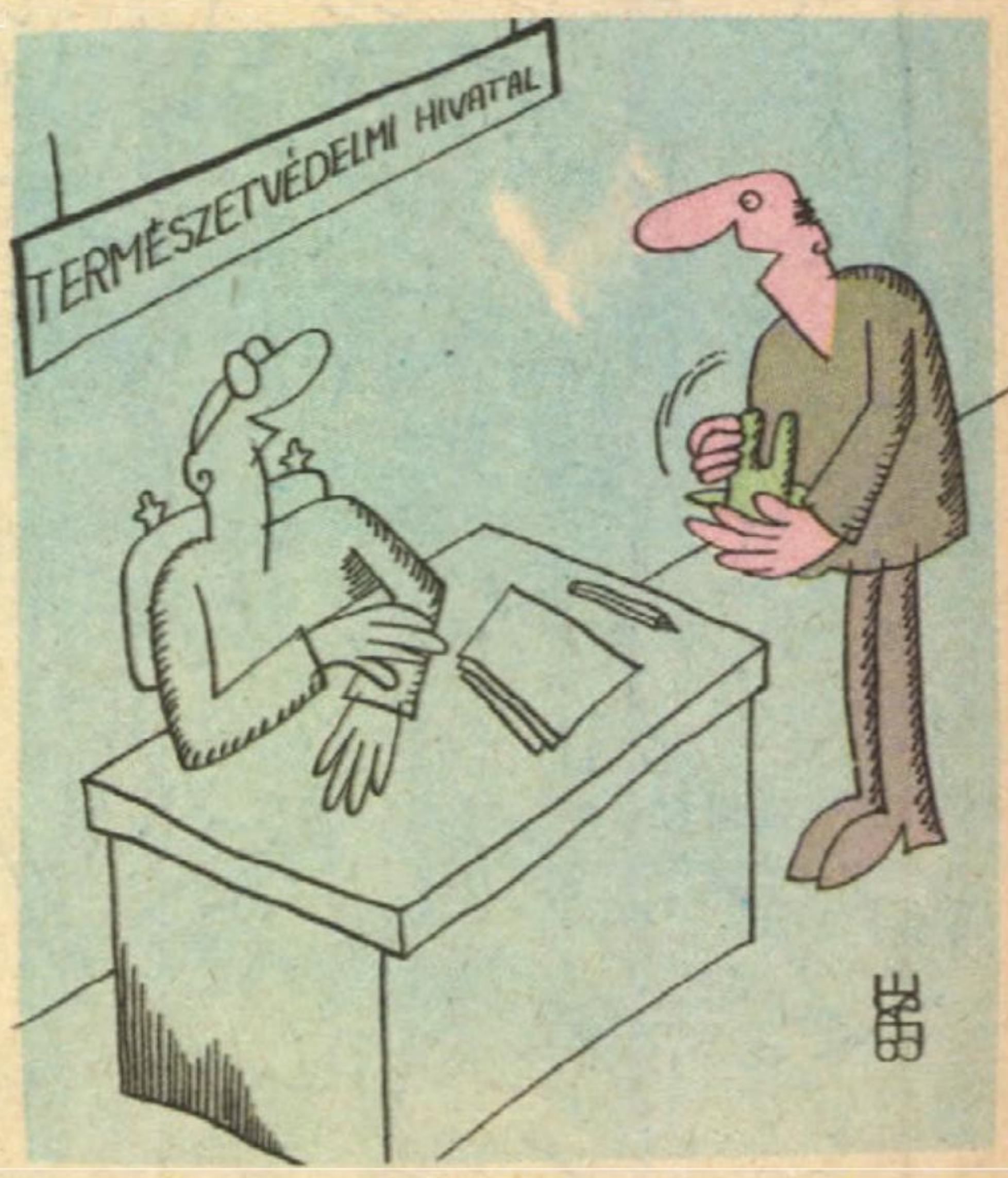

– A feleségem természete ellen szeretnék védelmet kérni...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MINEK ÖRÜLTEK MOST 30 ÉVE?

Várnai György:

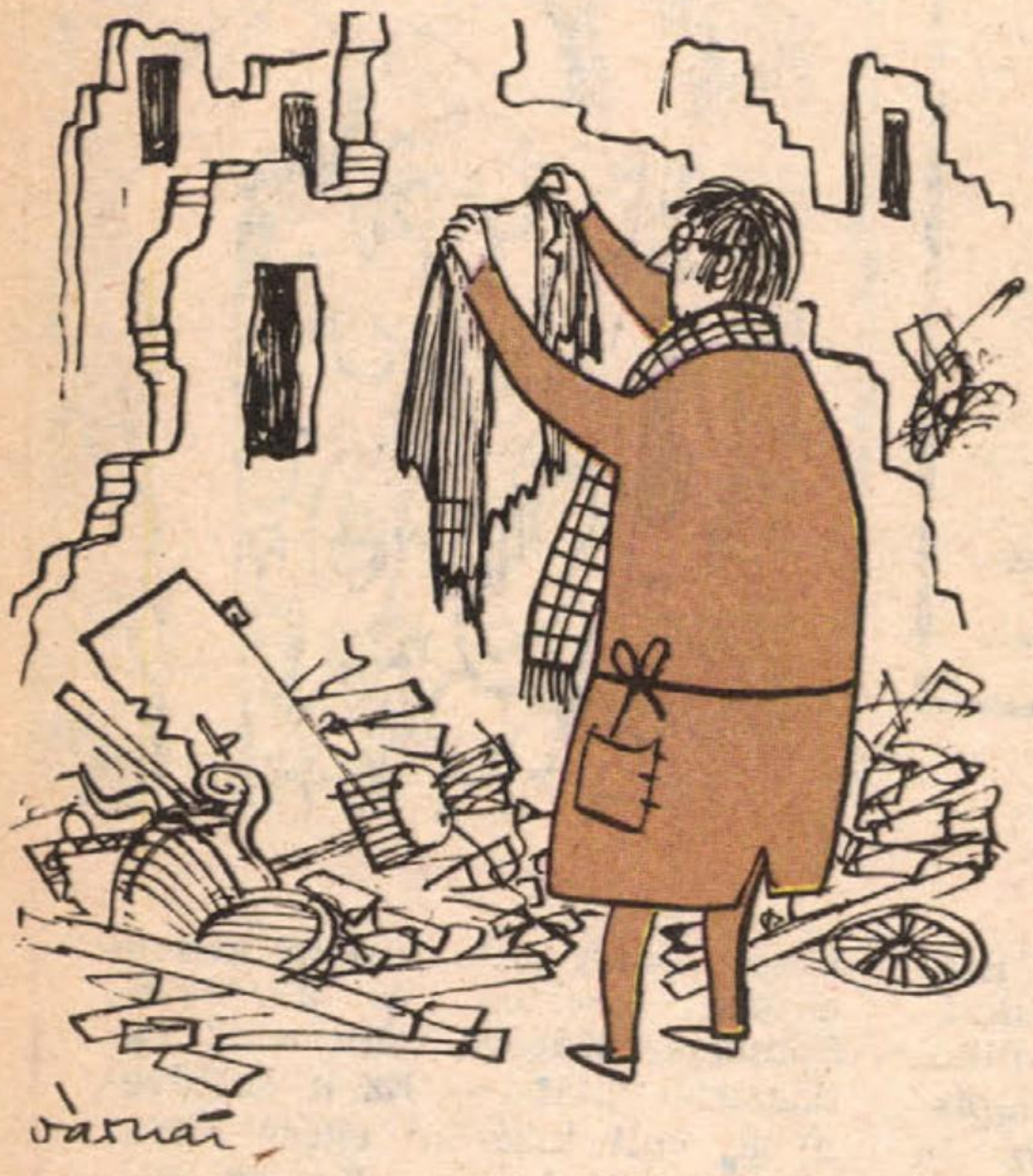

– Annak, hogy a legjobb ruhám megmaradt...

Balázs-Piri Balázs:

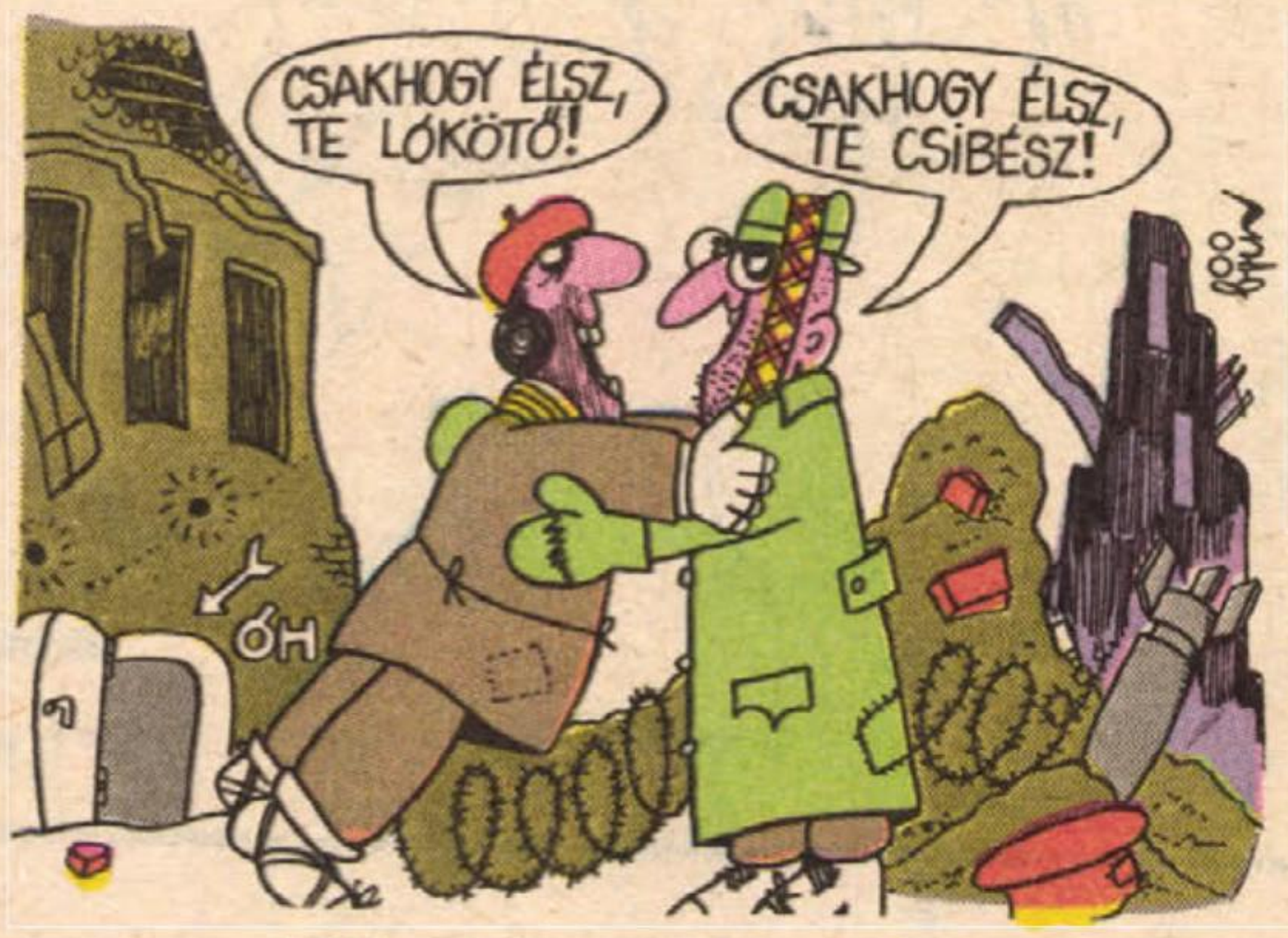
CSAKHOGY ÉLSZ, TE LÓKÖTŐ!
CSAKHOGY ÉLSZ, TE CSIBÉSZ!
ÓH

– Még a haragosomnak is...

Erdei Sándor:

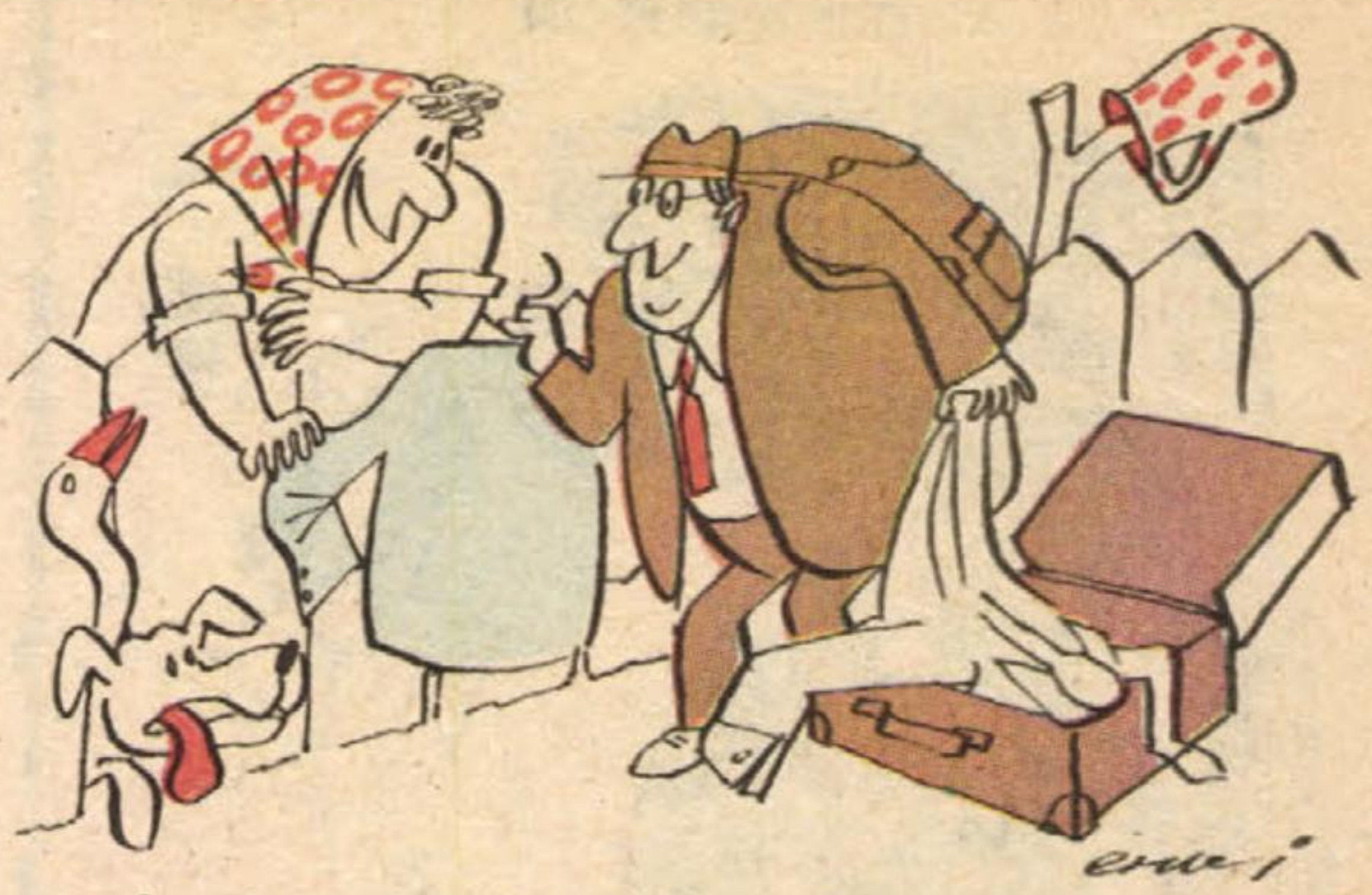

– Az „Ismerd meg hazádat”-mozgalom megindulásának.

Barát József:

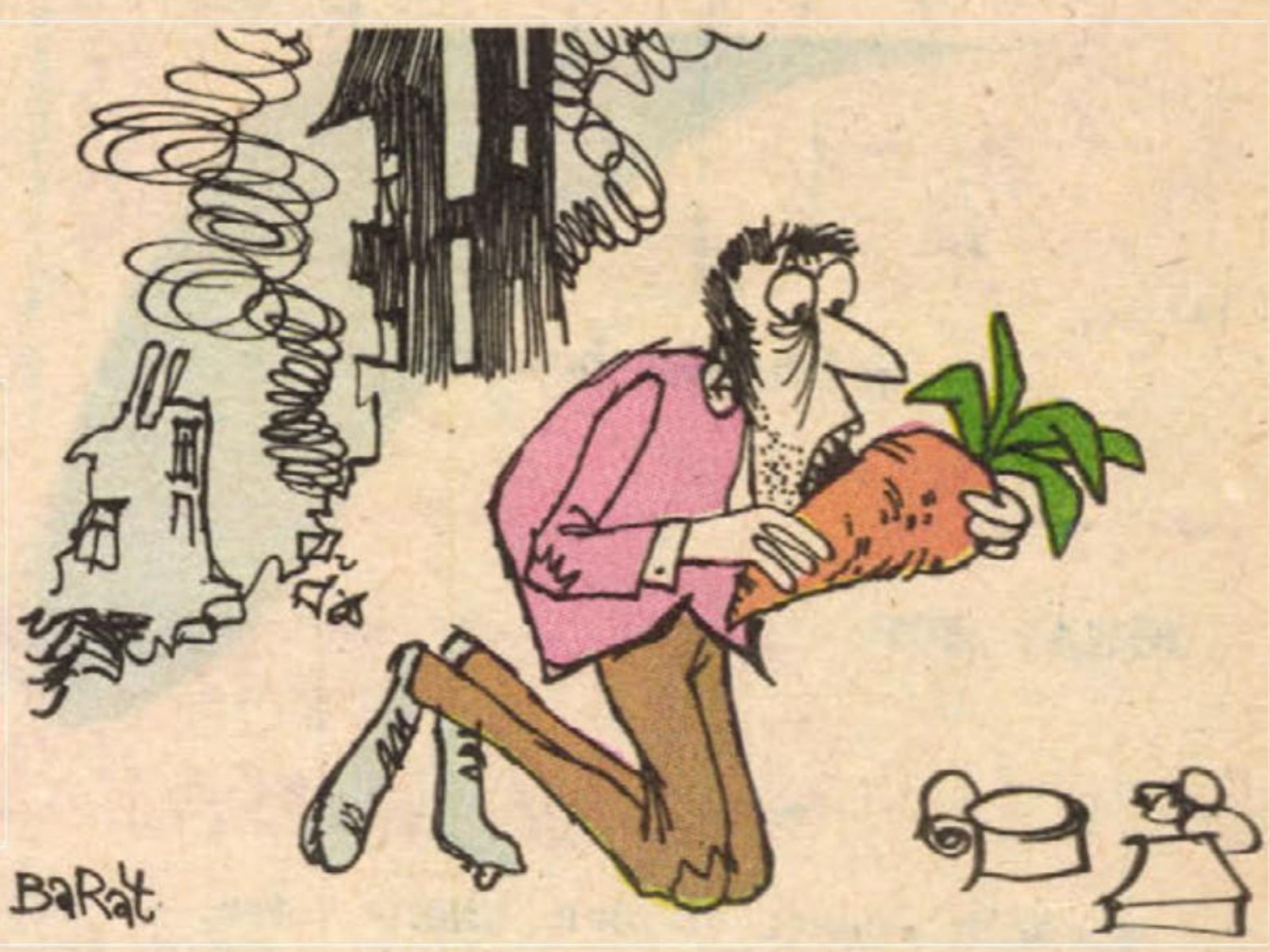

– A vitaminos tápláléknak.

Vasvári Anna:

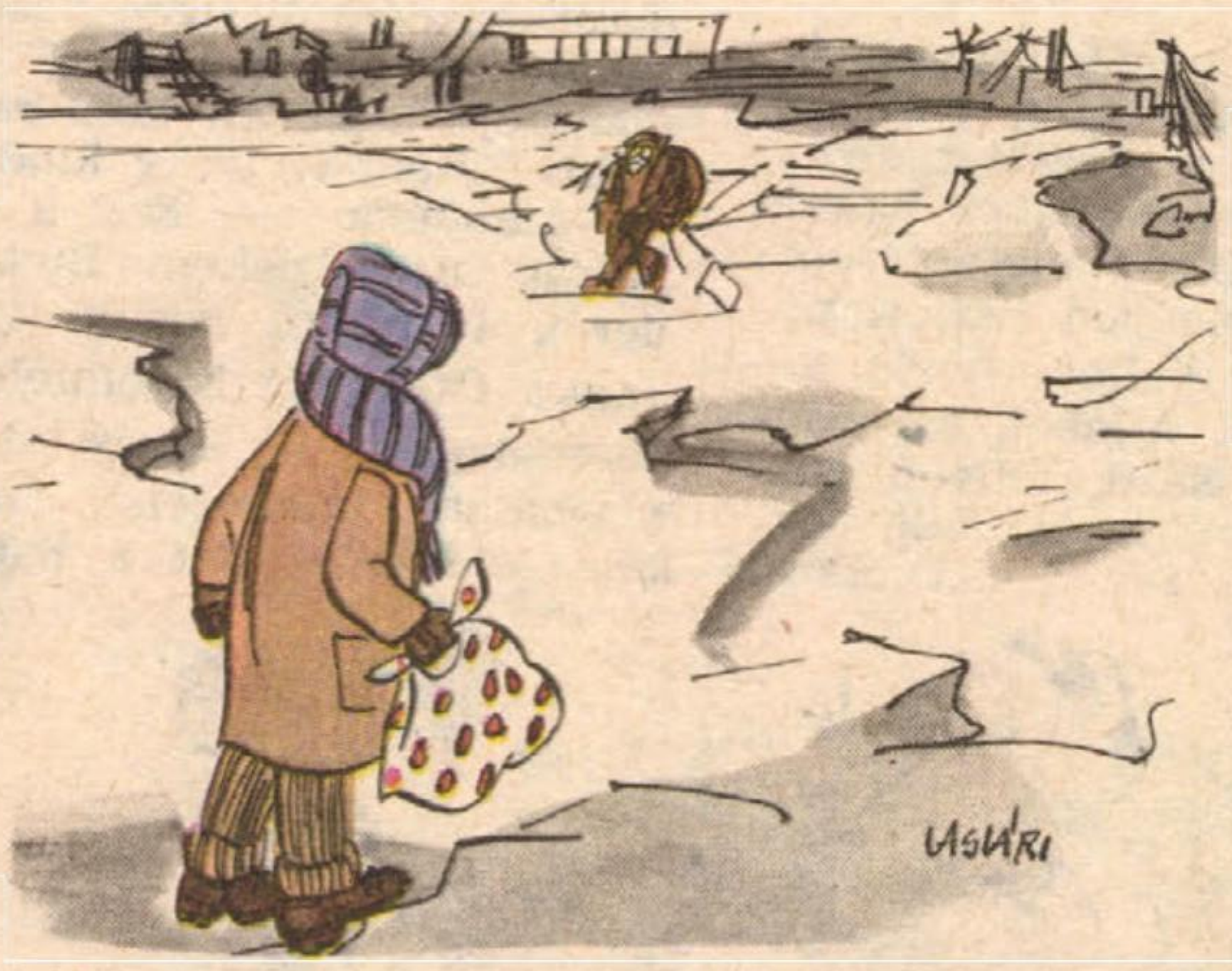

– Nem választottak meg királynőnek a Duna jegén.

Fülöp György:

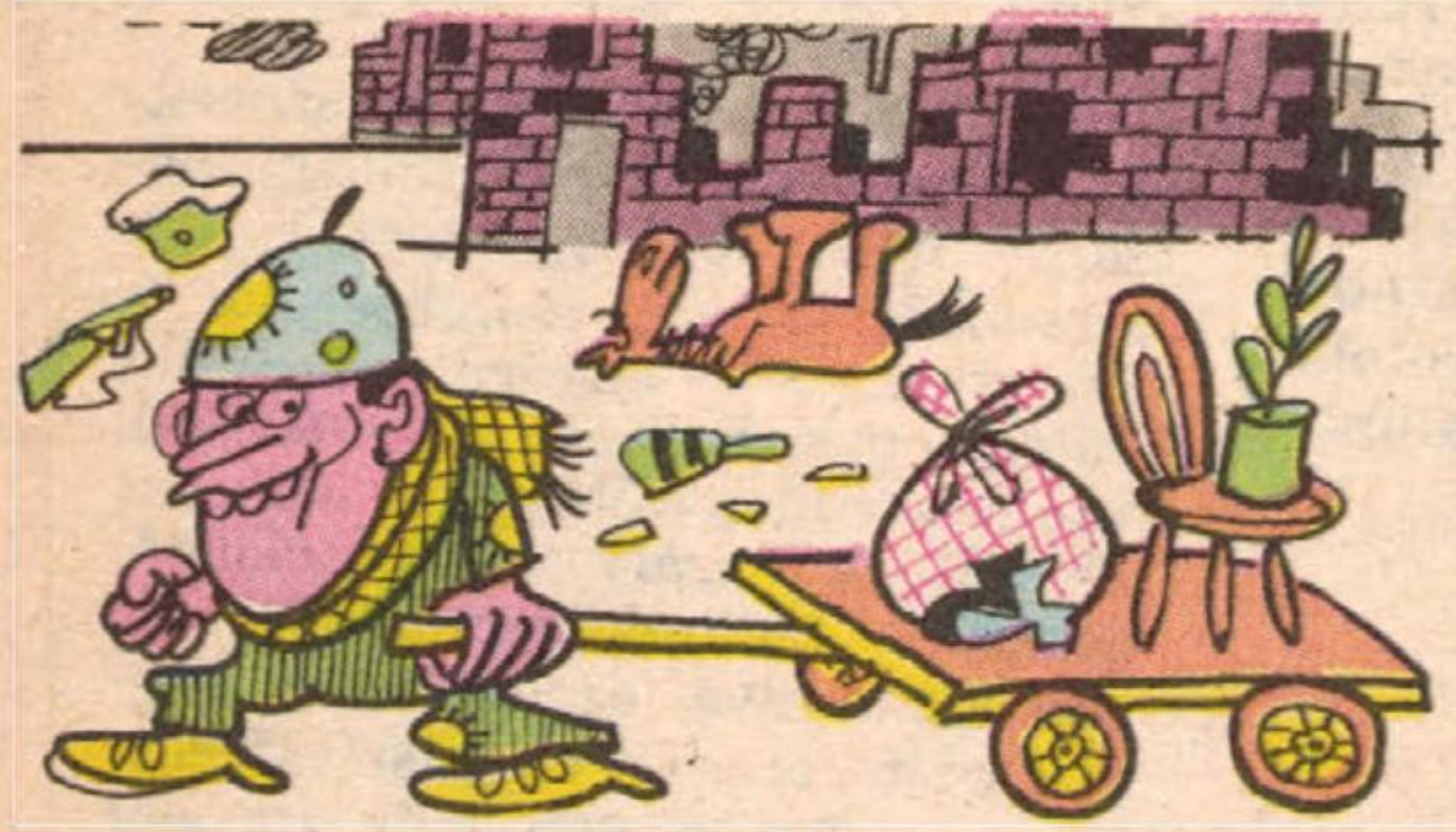

– Az első kocsimnak.

Sajdik Ferenc:

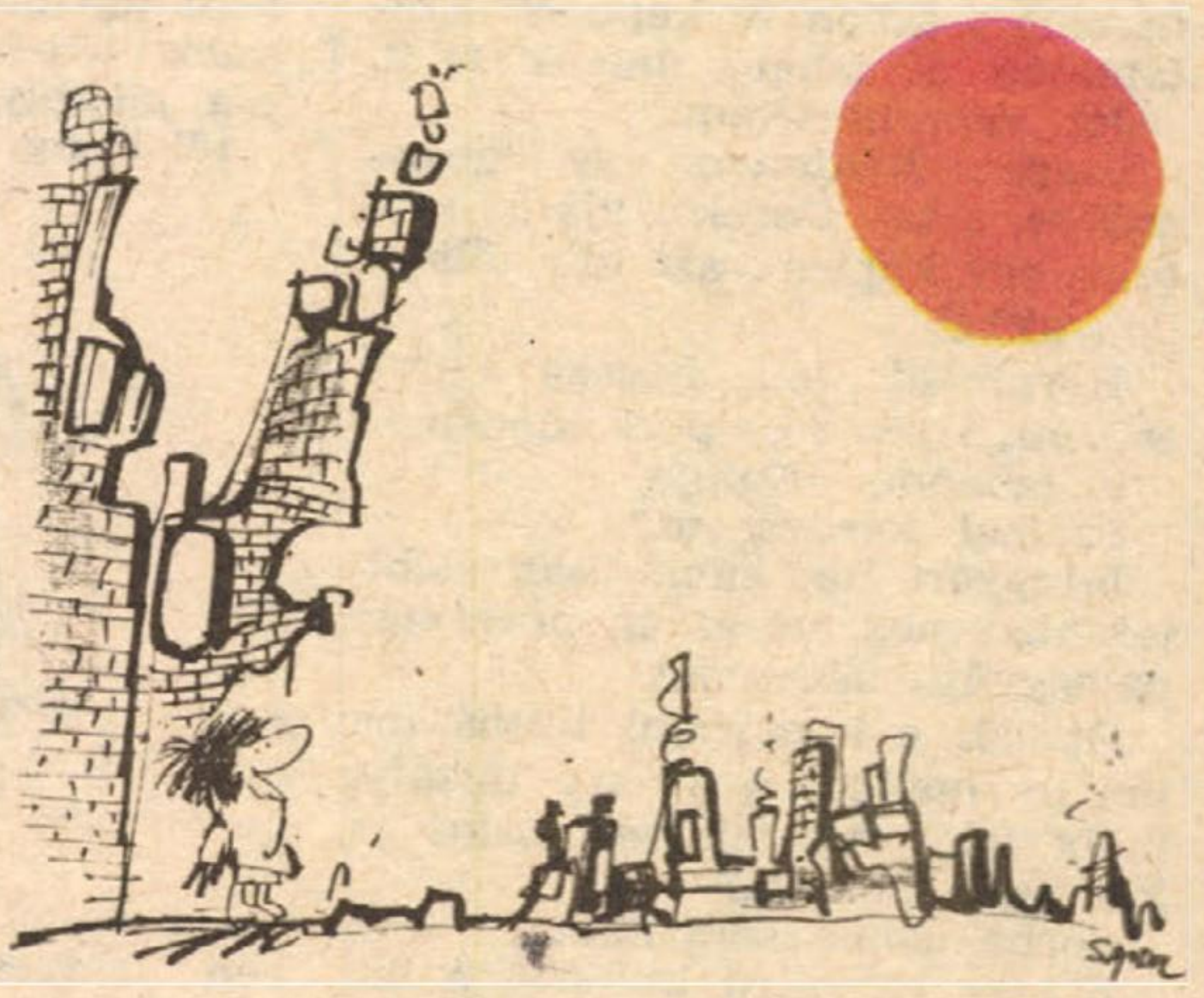

– A pincéből kijövet legalább a napot egyben találtam.

Hegedűs István:

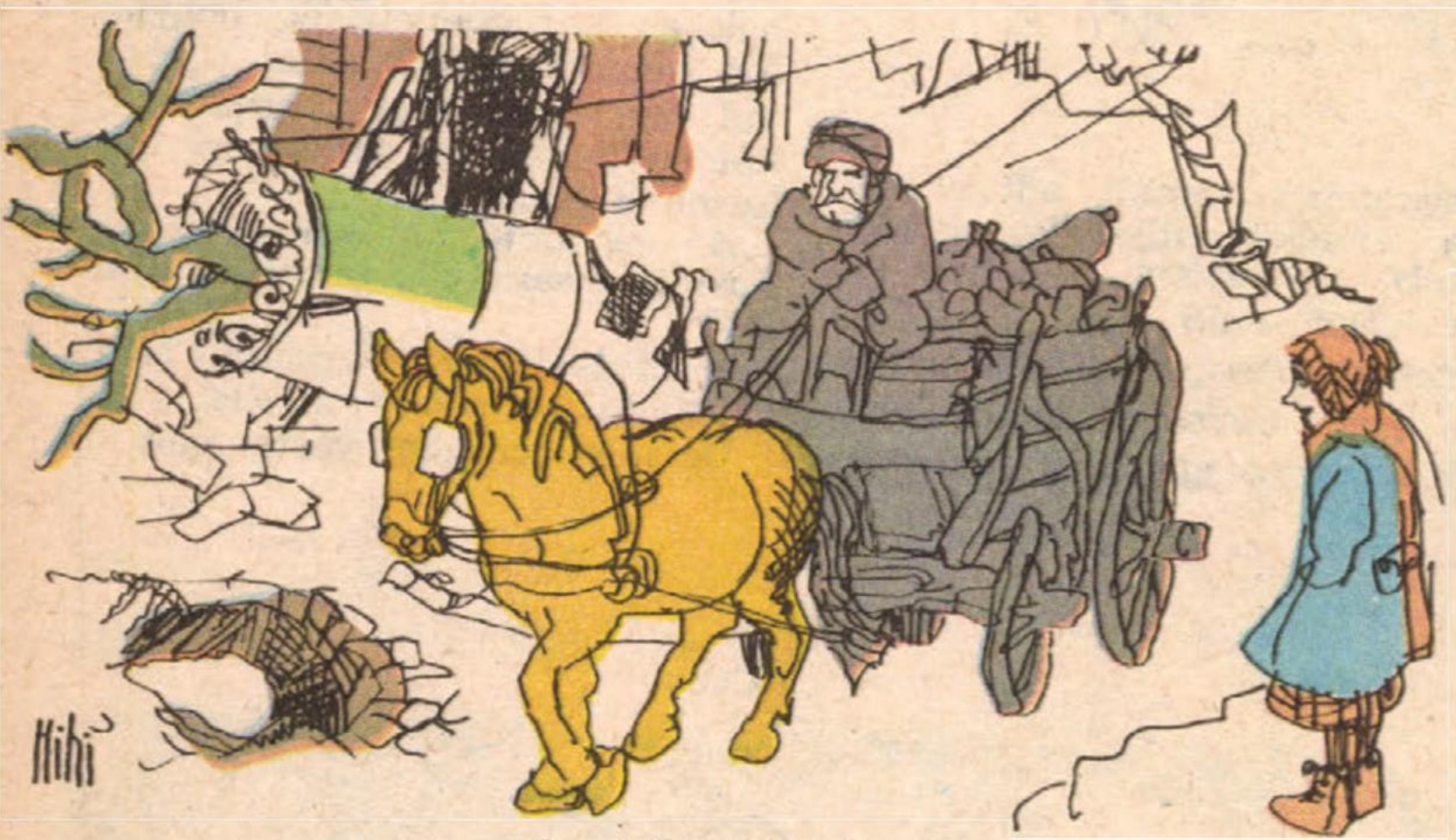

– Az első élő lónak...

Mészáros András:

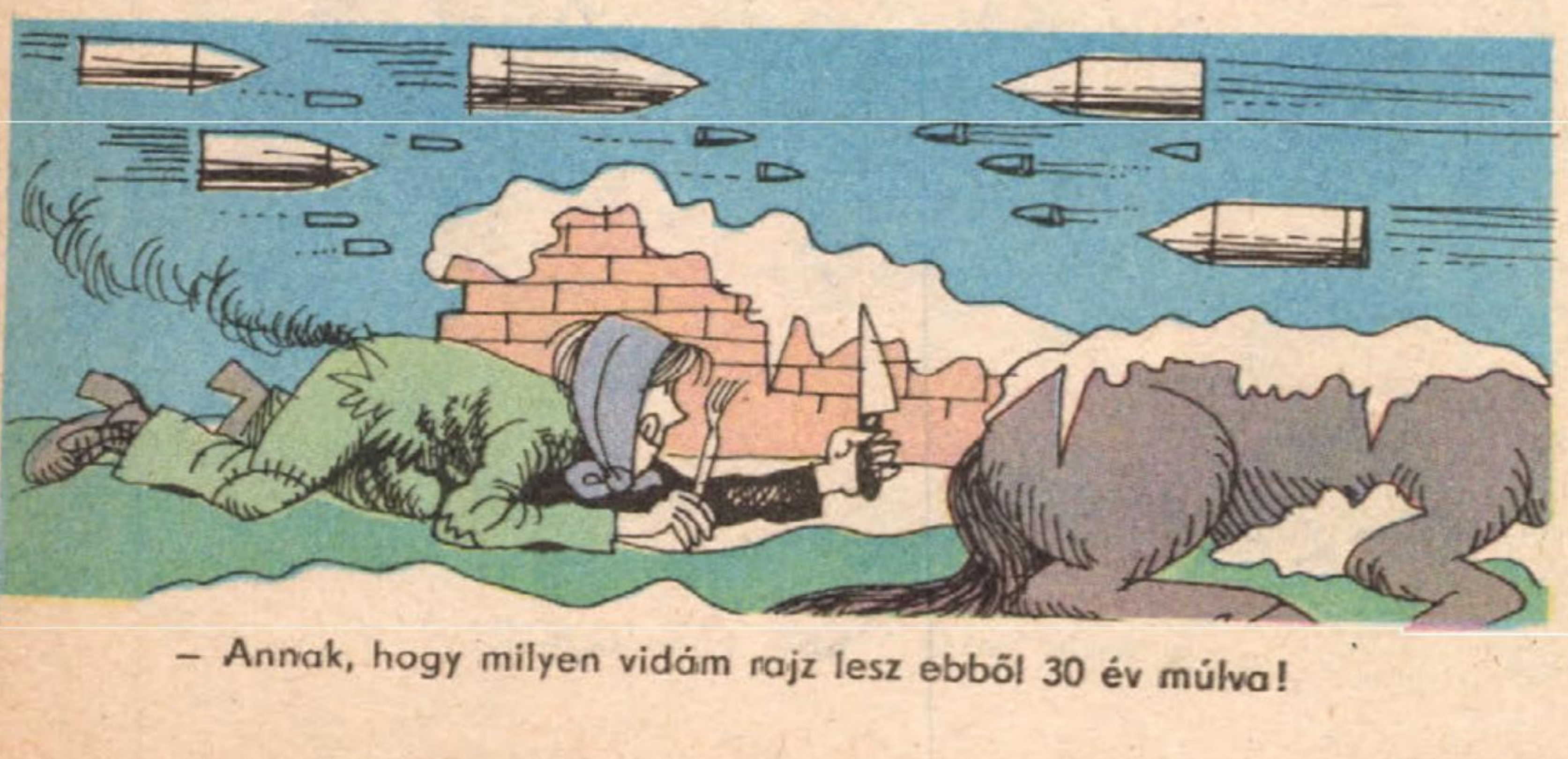

– Annak, hogy milyen vidám rajz lesz ebből 30 év múlva!

Dallos Jenő:

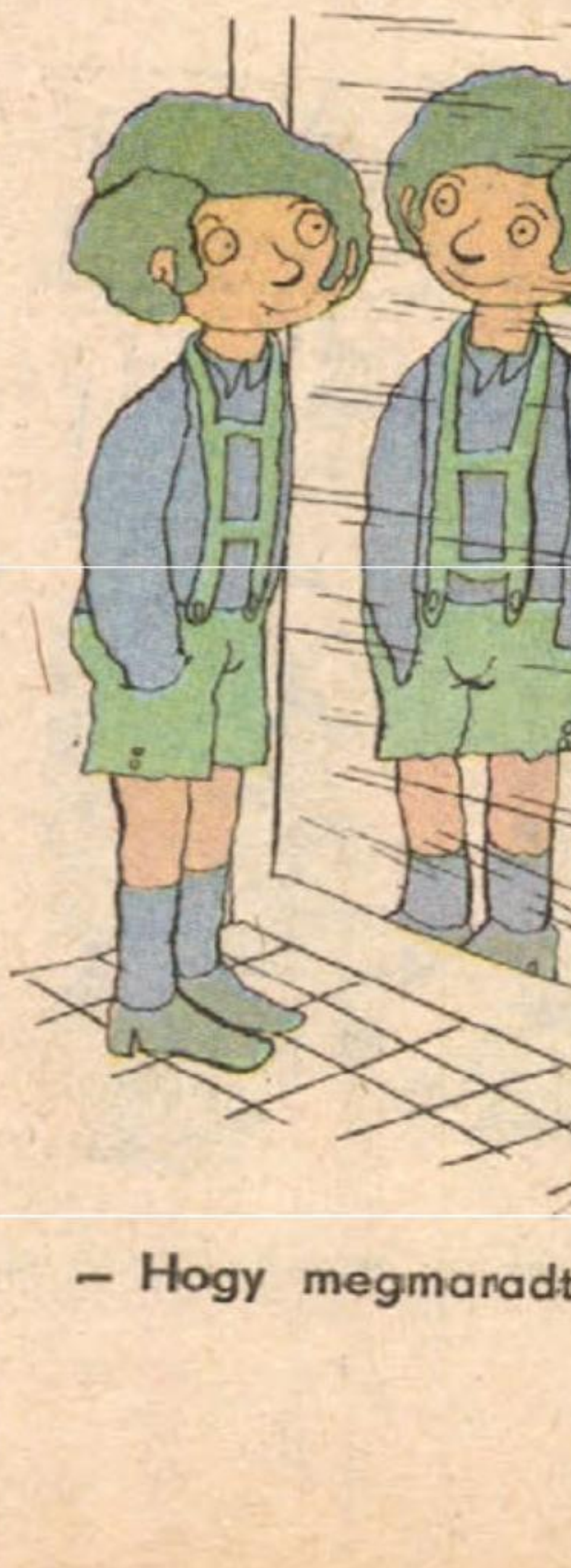

– Hogy megmaradtam.

Szűr-Szabó József:

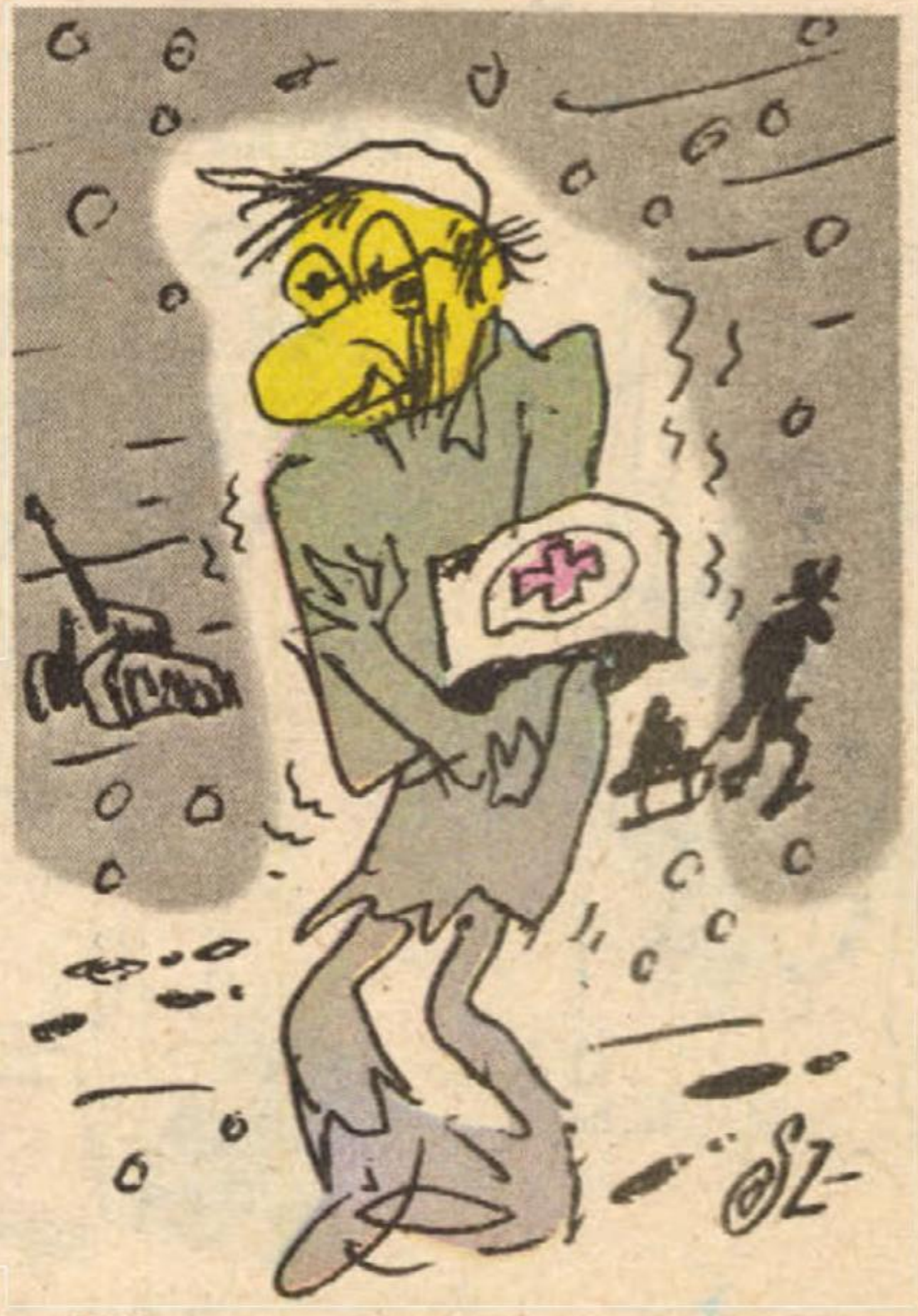

– Volt egy jó meleg karszalagom!

GÖMBTELEFON

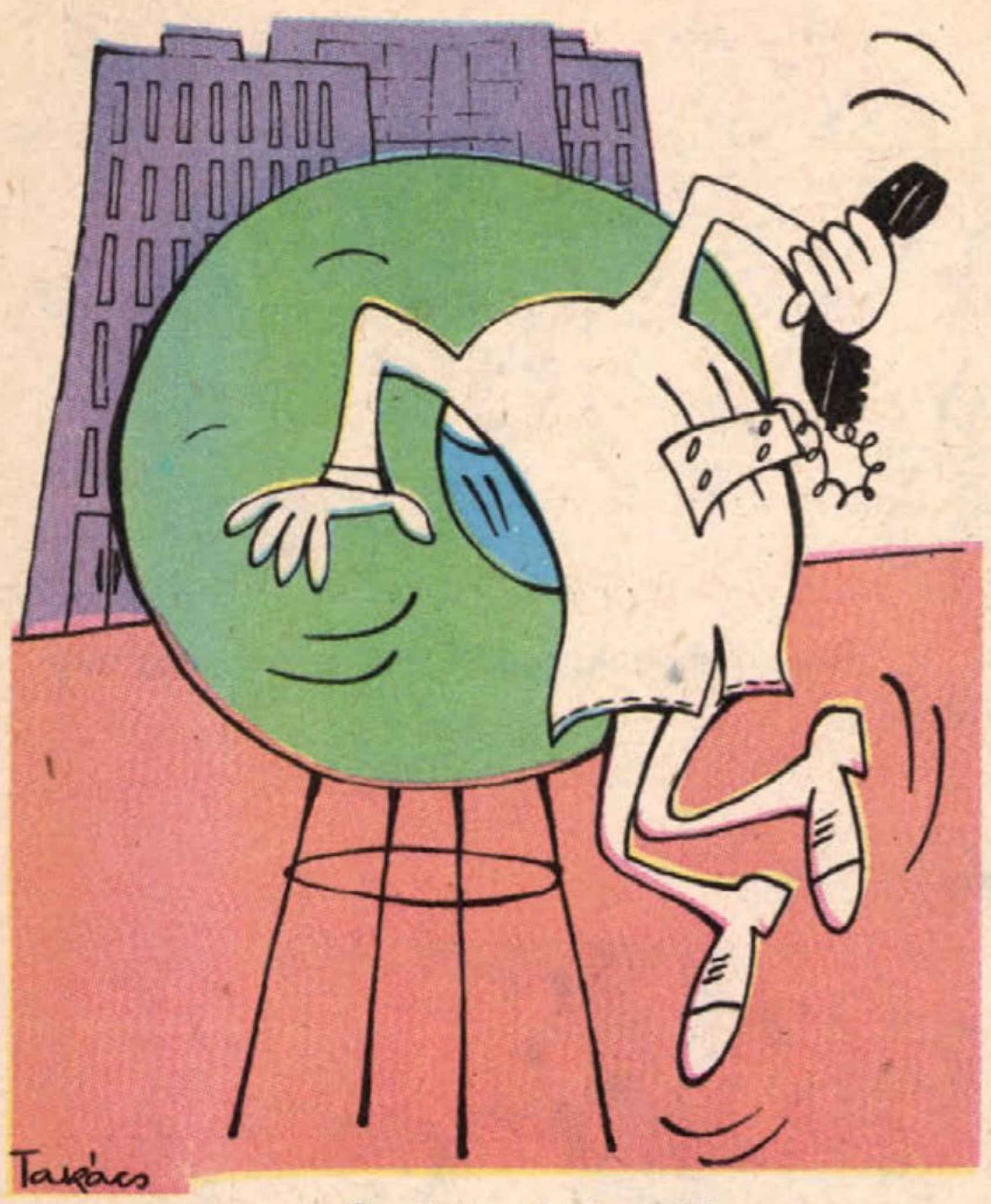

– Segítség, bekapott!

MINDENKINEK MEGVAN A MAGA KERESZTJE...

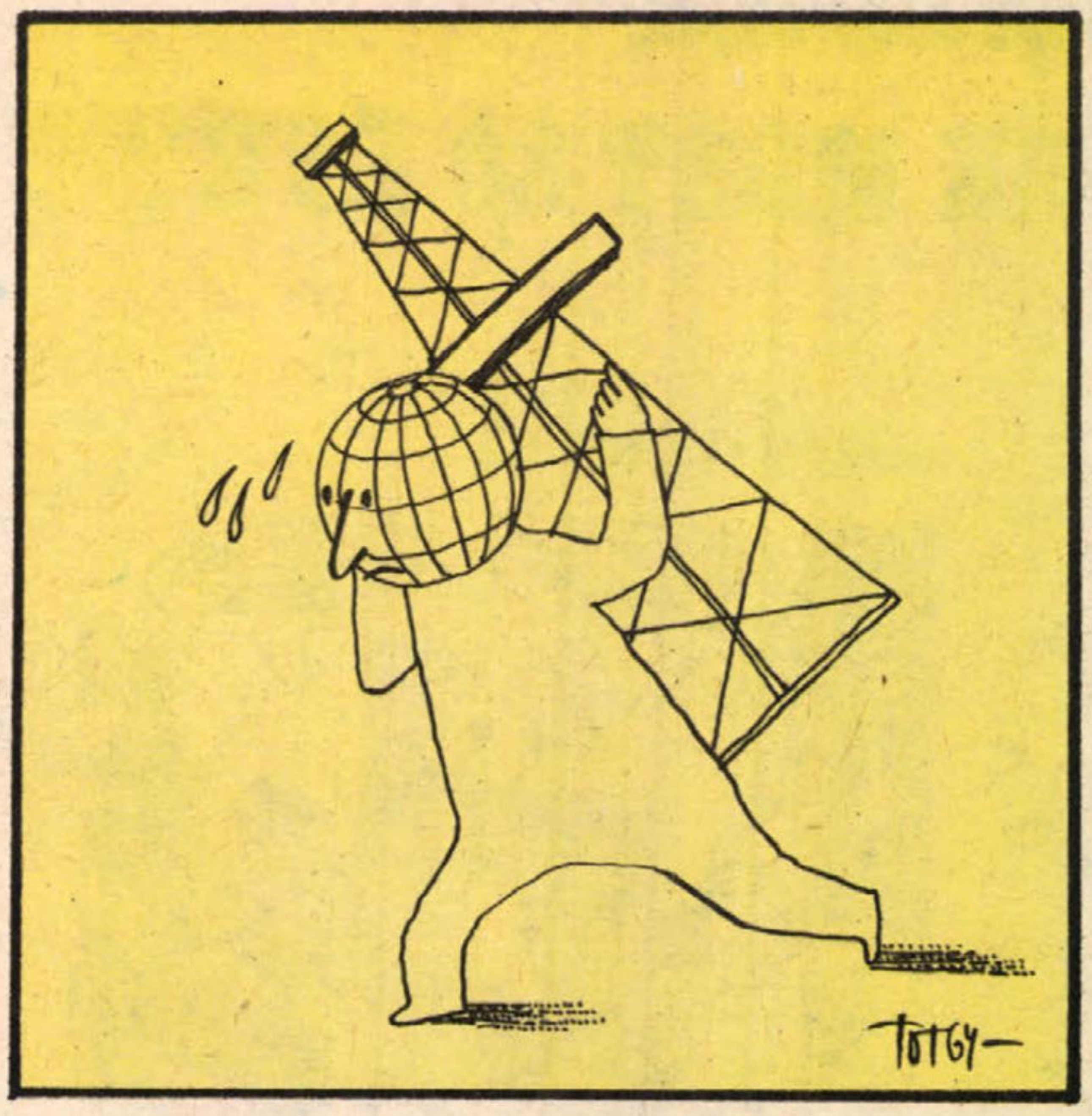

SIKERES EMBER

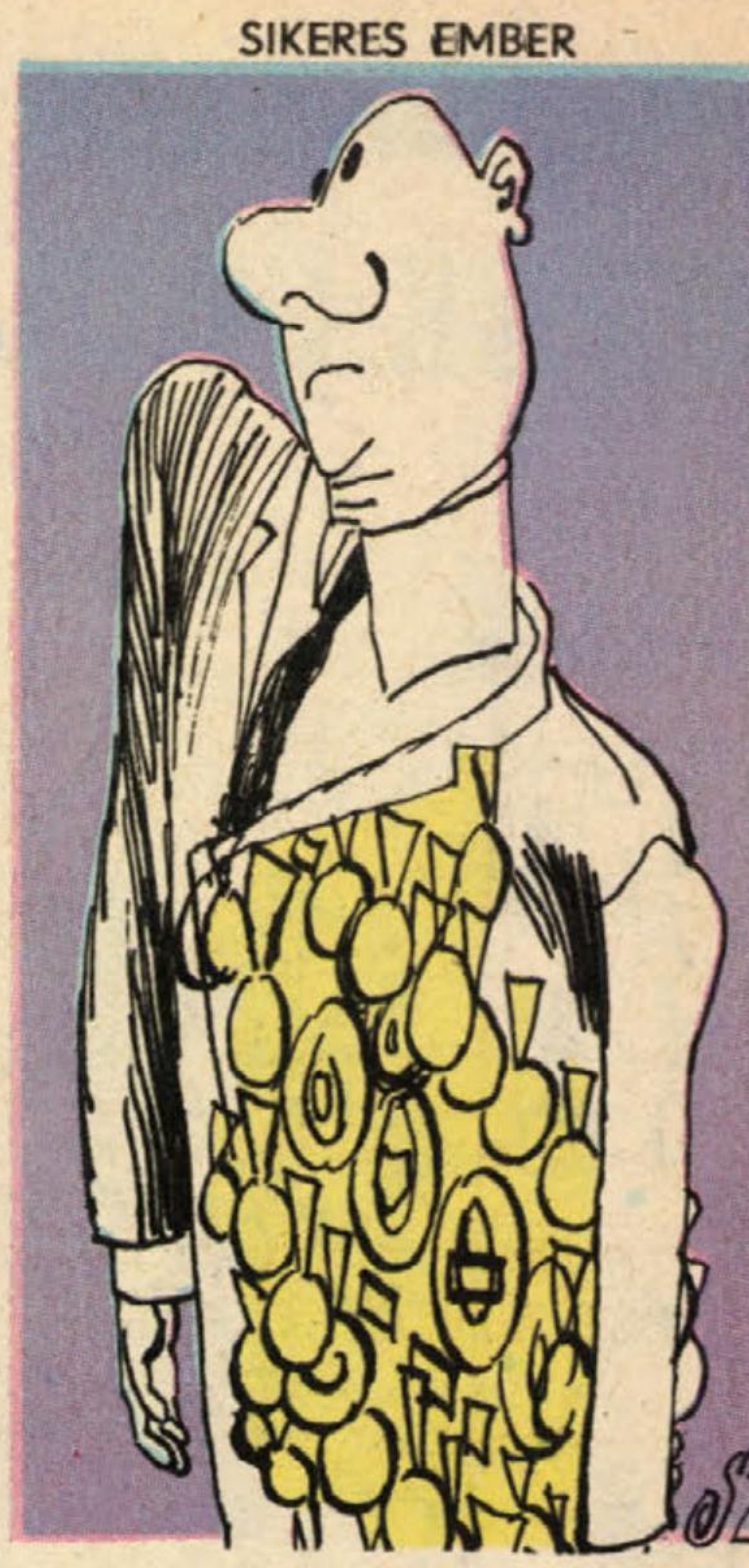

JÓKAI MÓR:

AZ ÉN BOTGYŰJTEMÉNYEM

Korán reggel, hajnali kilenc órakor, belebben hozzám egy fiatal úriember.

Azon kezdi, hogy ő újságíró; a szerkesztője azért küldte hozzám, hogy engem meginterjúvoljon az „Osztrák—Magyar Monarchia írásban és képben" címtábláján olvasható dolgok felől.

Jól van, fiacskám.

Szépen leültetem egy karosszékbe, aztán teszek eléje az asztalra egy kupicát, azt tele töltöm konyakkal.

Hörpintsd fel, fiacskám, jól esik ez, ilyen locs-pocs időben.

Köszönöm, bekapja.

Szabad kérdeznem?

Mingyárt fiacskám. Csak elébb tekintsd meg ezt az én nevezetes pálcagyűjteményemet.

Ott áll a komáromi tulipántos ládám mellett a bronz tartály, mely tele van minden alakú és kaliberű botokkal.

Sorba ismertetem őket.

Ezt az egyszerű bunkóst a feledhetetlen László főherceg faragta számomra, mikor Alcsuthon voltam, felséges szüleinél szüreten. — Ezt a madárformára faragott fogantyúst öreg barátom, Teleki Sándor gróf esztergályozta emlékül nekem, mikor Koltón jártam.. — Ezt az elefántcsontnyelűt az én nagyon tisztelt német barátom, Wallner hozta nekem egyiptomi útjából, ez valóságos tea-fa. Nézd, milyen furcsa pikkely, bibircsók fedi végtől-végig. — Ezt a két összekert ágból csavarintott botot az én kedves barátom, Vámbéry Ármin hozta nekem Mezopotámiából. Ez ugyanannak a fának a sarjúhajtásából van levágva, amelynek husáng-ősével Mózes, a nagy próféta, szétverte a midianita betyárokat, akik nem akarták engedni a szép zsidólányoknak, hogy a pusztai kútból vizet merítsenek. — Ezt a lapislazuli-gombos nádpálcát az én derék kiadómtól, Heckenast Gusztávtól. — Ez a húrral bevont gombfejű ellenben boldogemlékű idősb Emich Gusztáv kiadómnak az ajándéka. — Ezt a furcsa pálcát hozta nekem Budapestre derék igazlelkű berlini kiadóm, Janke Ottó. Ezt háromfelé lehet szétcsavarni s egyes darabjai plajbászt, kalamárist, írótollat képviselnek. — Ezt a hatalmas, görbekampós somfát adták nekem emlékül illyefalvi derék székely választóim. — Ezt az ásós végű csáti tölgyet küldte nekem Tompa Mihály barátom, élete utolsó esztendejében. — Ezt a zergeaganccsal felmaszkozott botot adta nekem kedves emlékű barátom és útitársam, Somorjay Károly, mint saját vadásztrofeumát. — Ez a szőlővenyige volt kísérőm egész olaszországi útamban. — Ezt az olajfapálcát hagyta nekem cserében egy osztrák delegátus és kollégám, egy drága argali szarvból készült botom helyében. Ha tudnám a nevét!

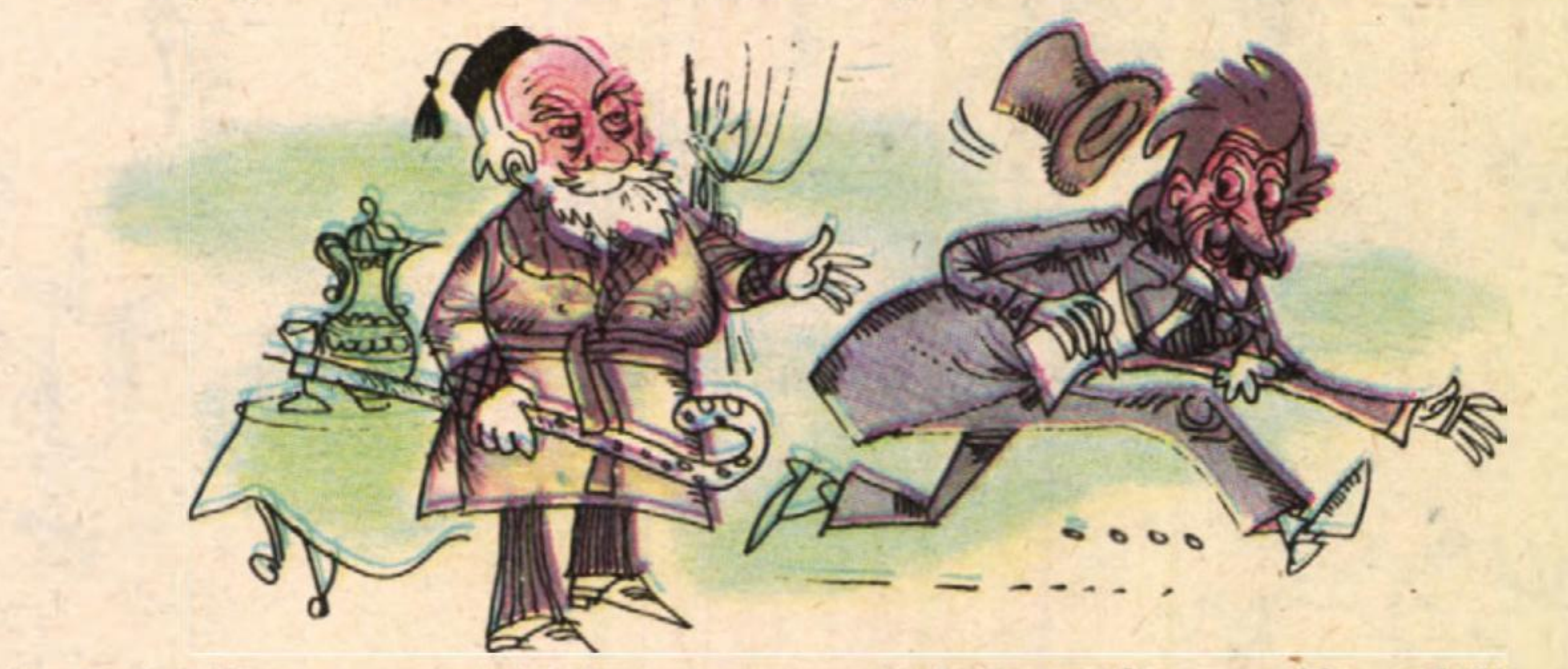

Ez a rézsodronnyal és szegekkel kivert pálca egy holtig fogságra ítélt, de kegyelmet kapott szamosújvári rab emléktárgya. — Ellenben ez a cifrára kifaragott pálca, melyen egész jelenetek vannak megörökítve, Március 15-éről, a király koronázásából hozzájuk tartozó versekkel, szépen kiszínezve, ez egy öreg honvéd pajtásomnak megtisztelő emléke. — Aztán van még itt egy tőrös bot, meg egy acélbelsejű bikacsök, de már ezeket magam vettem magamnak. — Hát mindezeknek az emlékezetes botoknak az a rendeltetésük, hogyha jön hozzám valaki azzal a szóval, hogy meg akar interjúvolni, hát én mindegyik bottal egy jót húzok a hátára.

Az én tisztelt látogatóm megfordult a sarkán s futott az ajtó felé.

— Megállj csak, fiacskám! Még egy szép fokos is van itten...

De már ezt nem várta meg.

---

150 évvel ezelőtt, 1825. február 18-án született Jókai Mór.

KÉTSÉGBEESETT SZÜLŐK

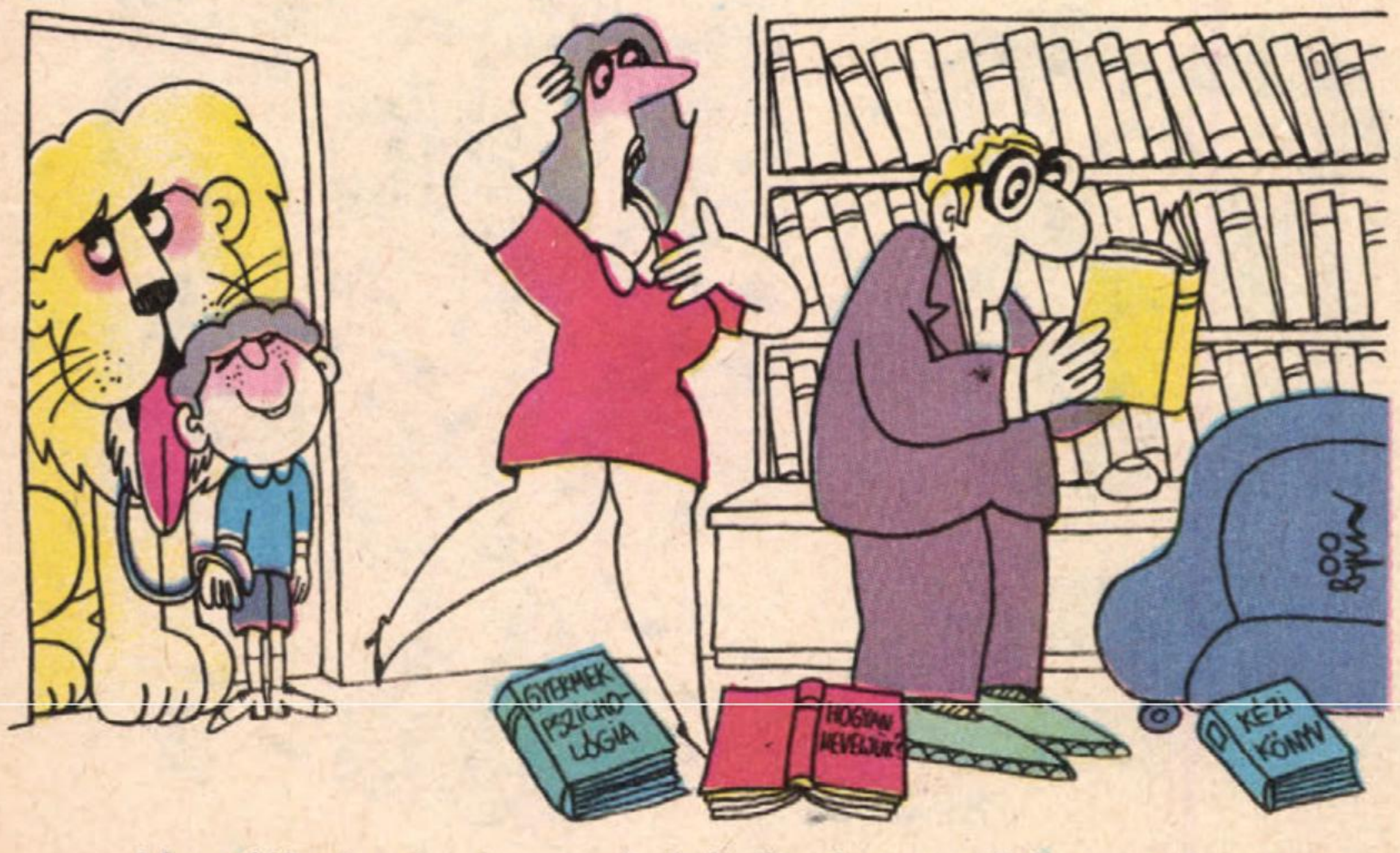

– Megtaláltad már, hogy mit kell ilyenkor tennünk a modern nevelési elvek szerint?

VÍZIÓ

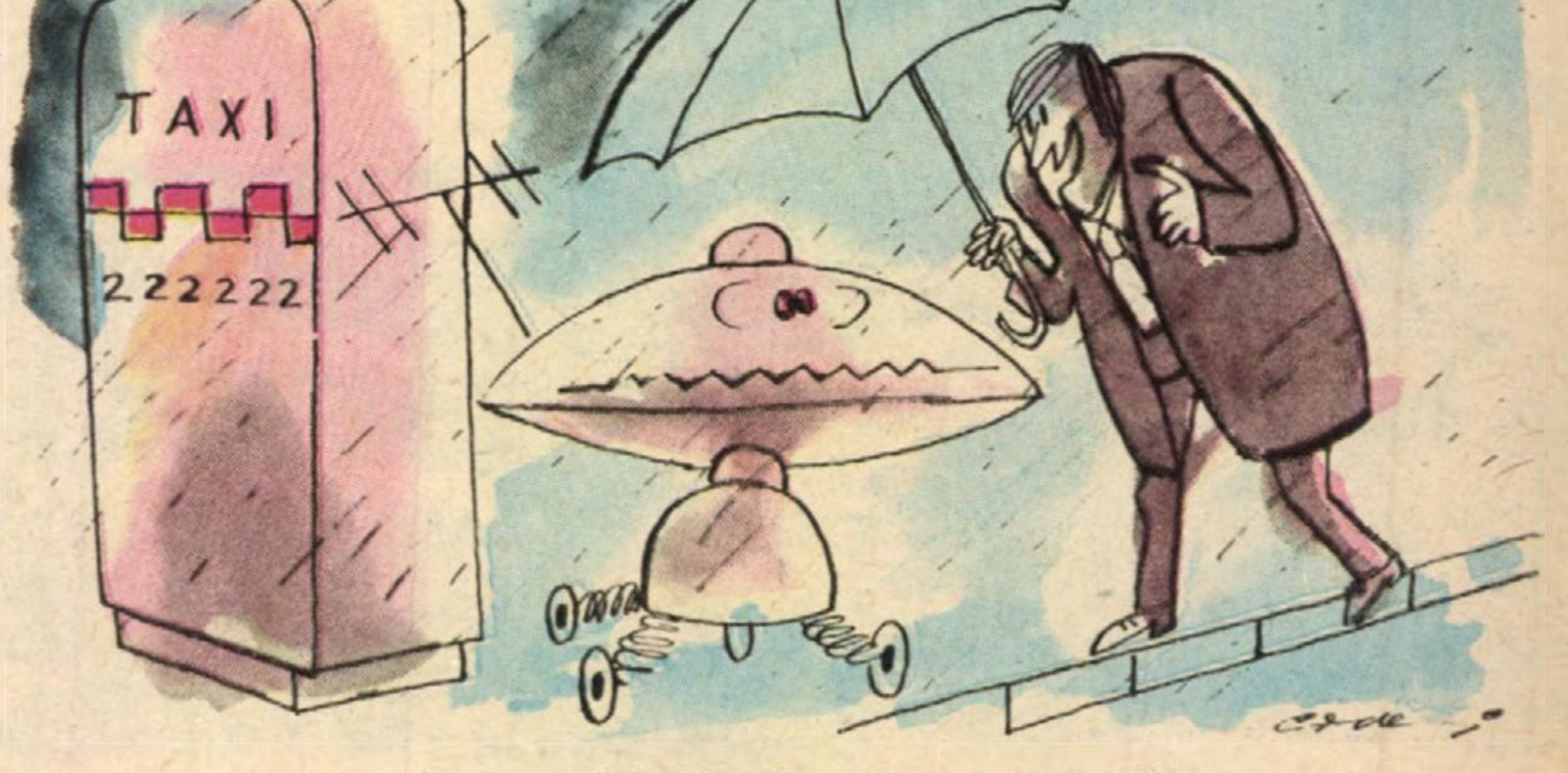

– Taxira vár? Látszik, hogy nem itt él!

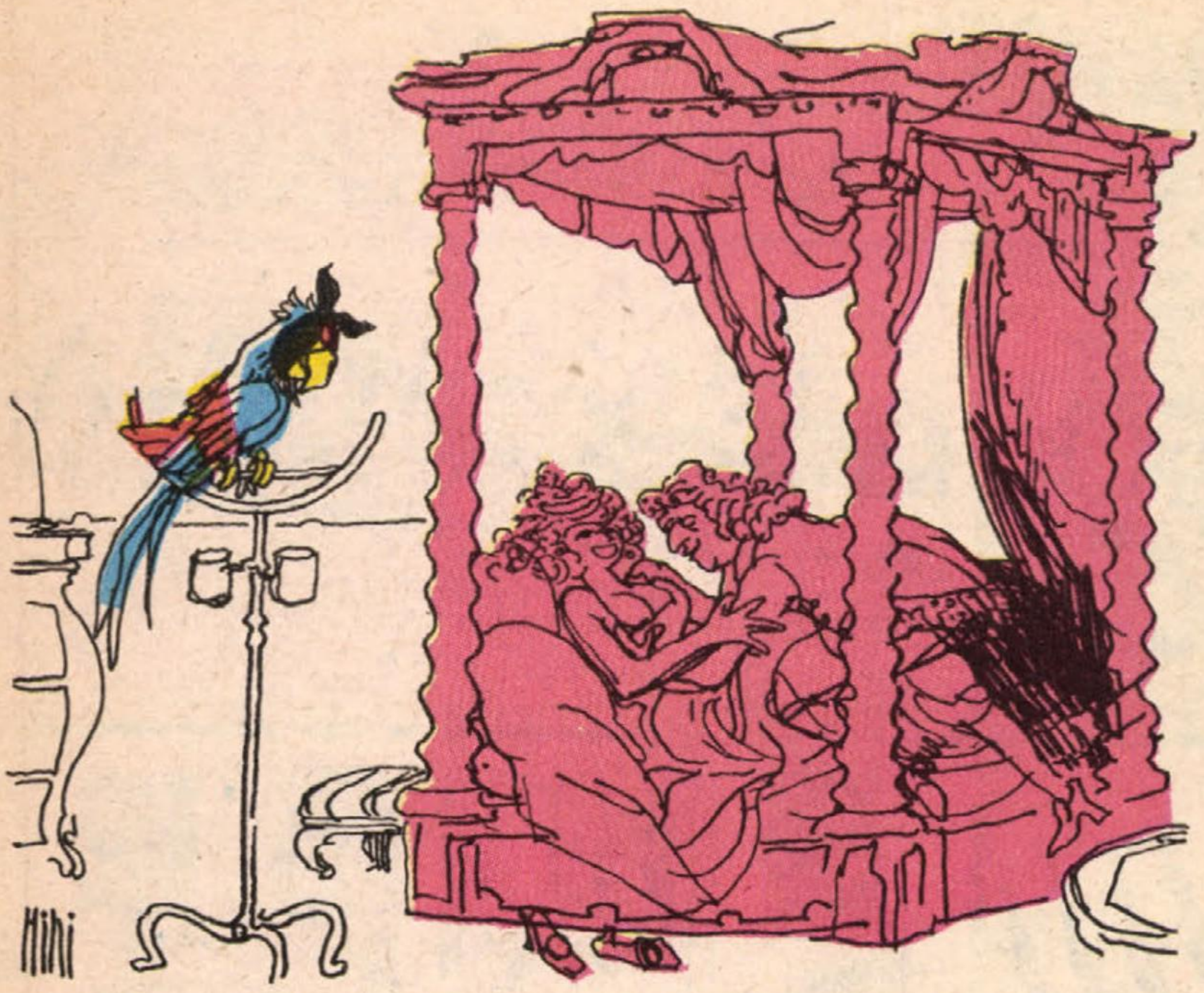

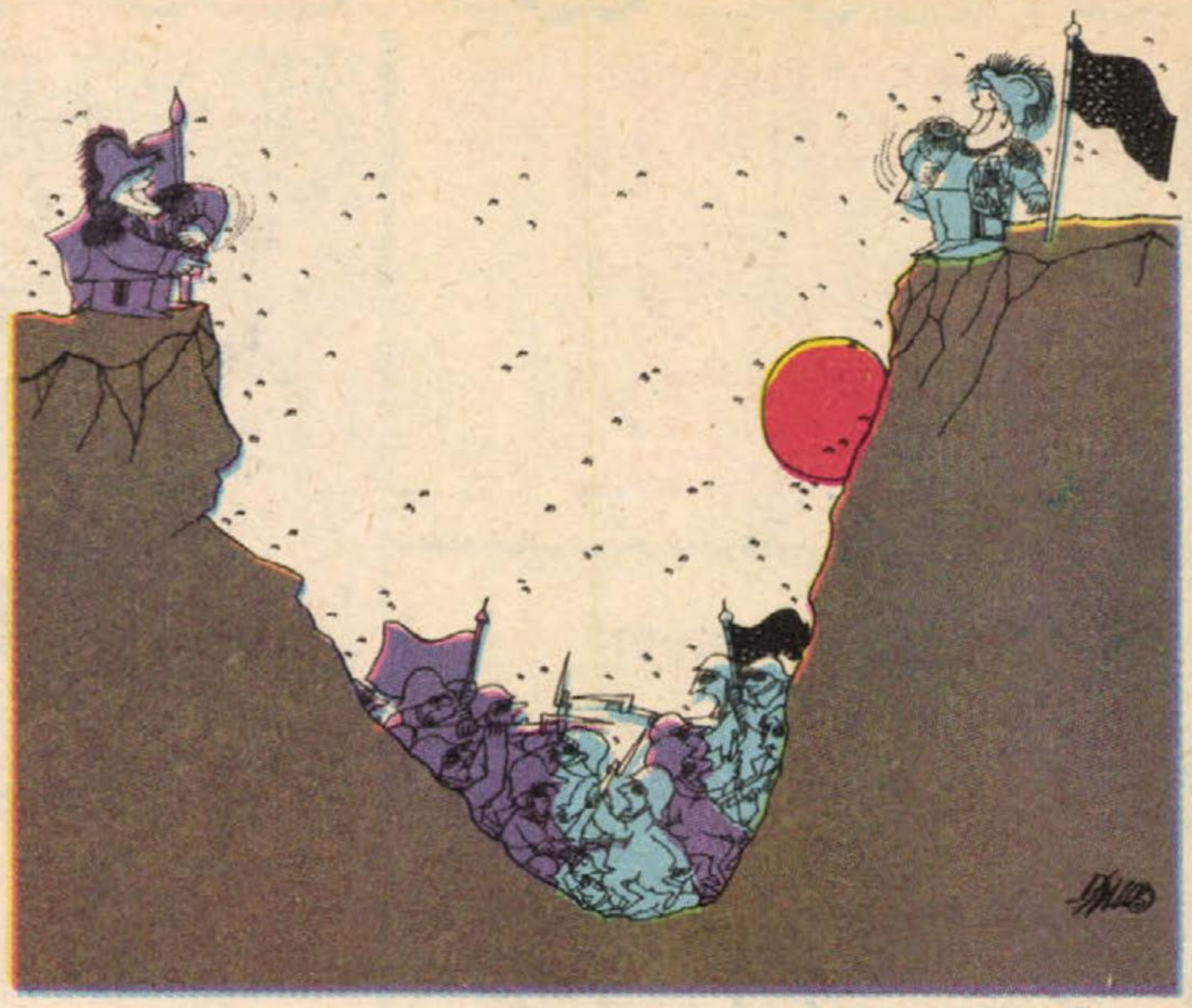

Hegedűs
Dallos
Brenner
Fülöp
Szűr
Balázs-piri
Sajdik

KIBIC

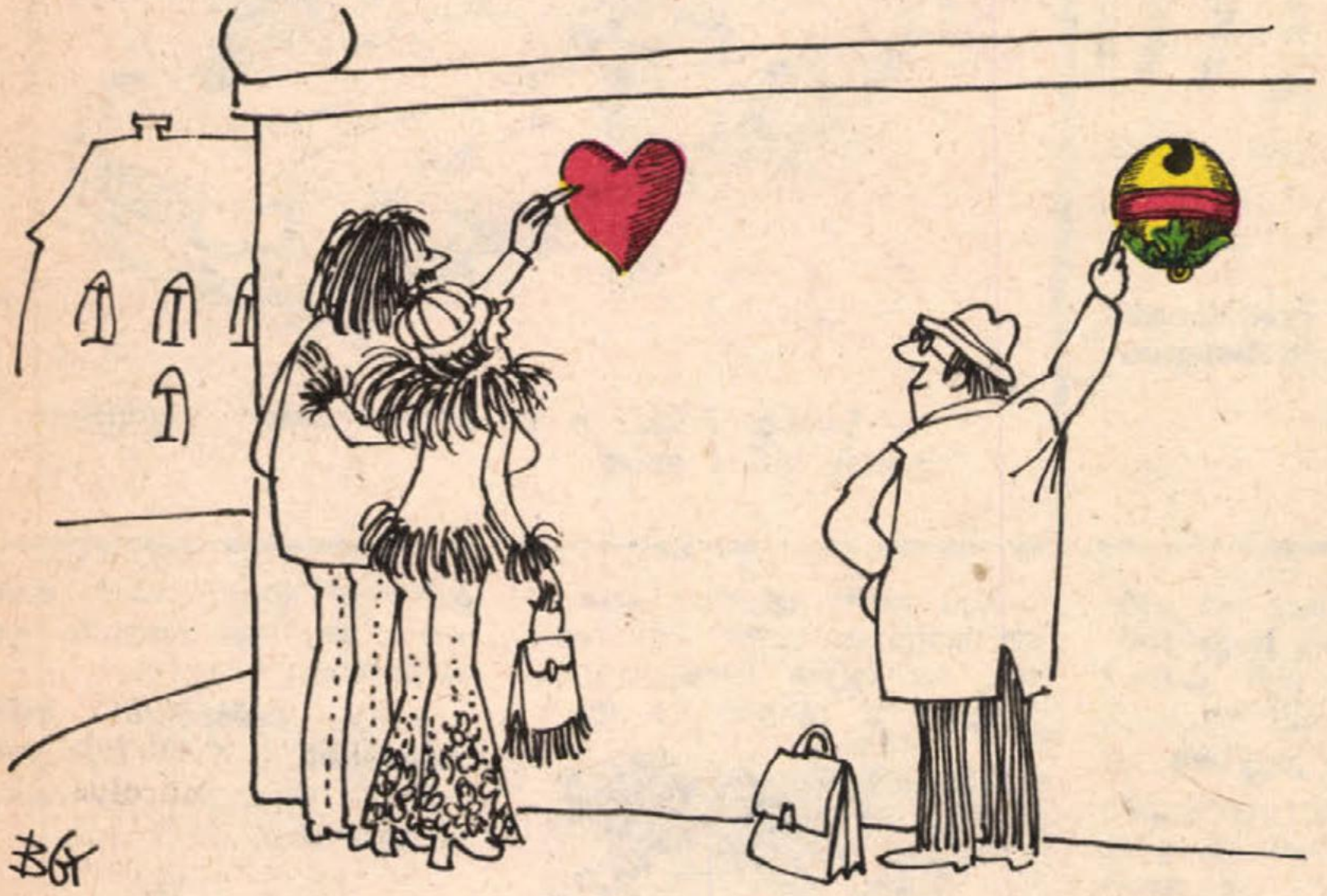

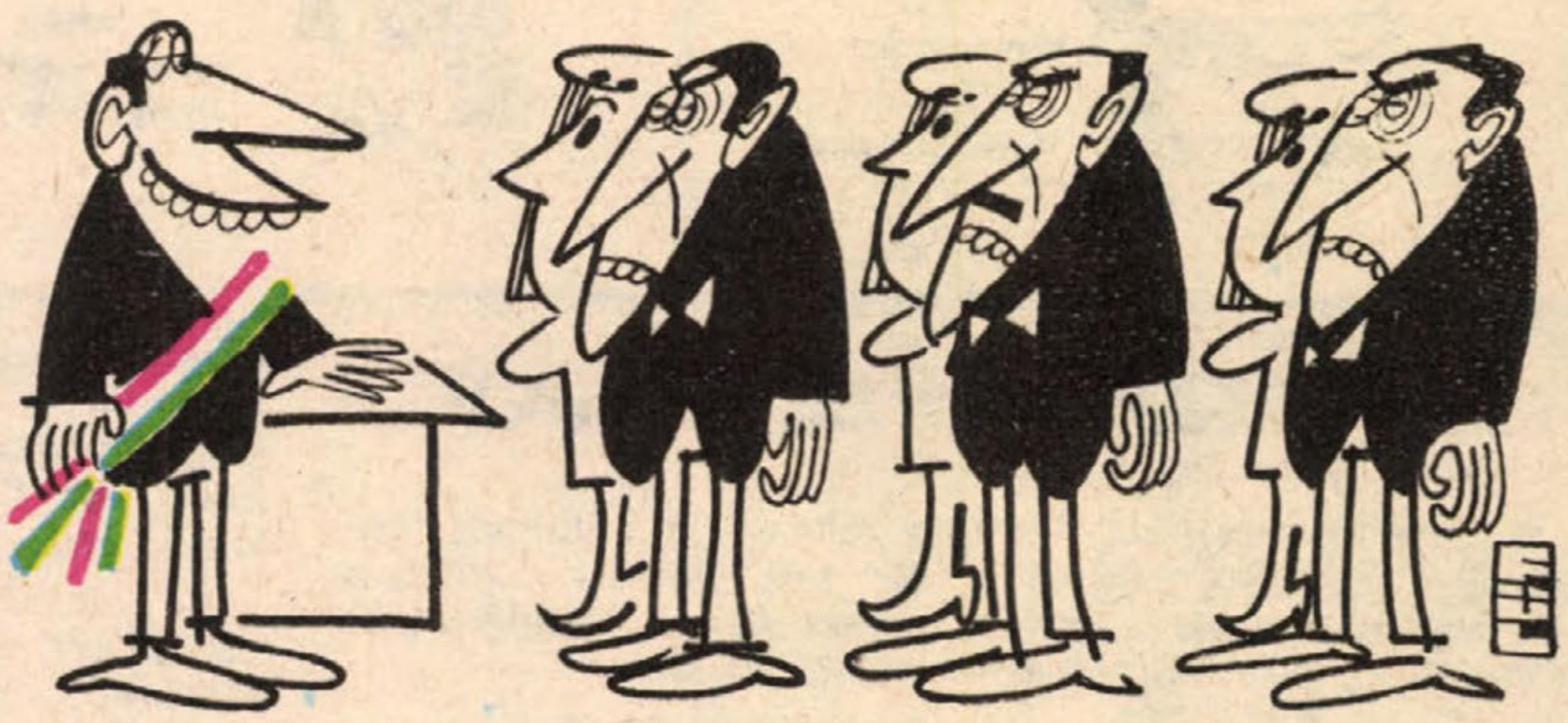

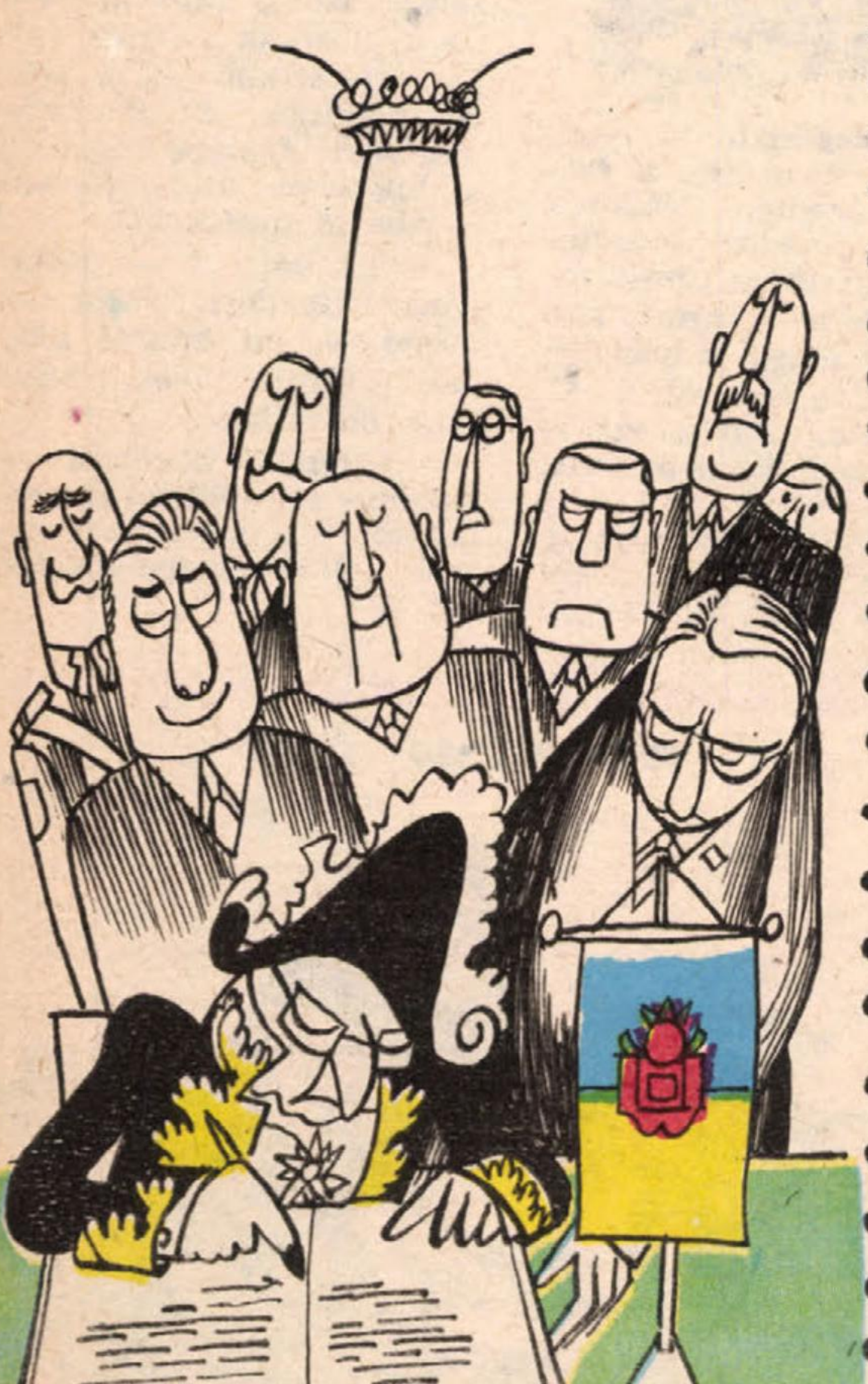

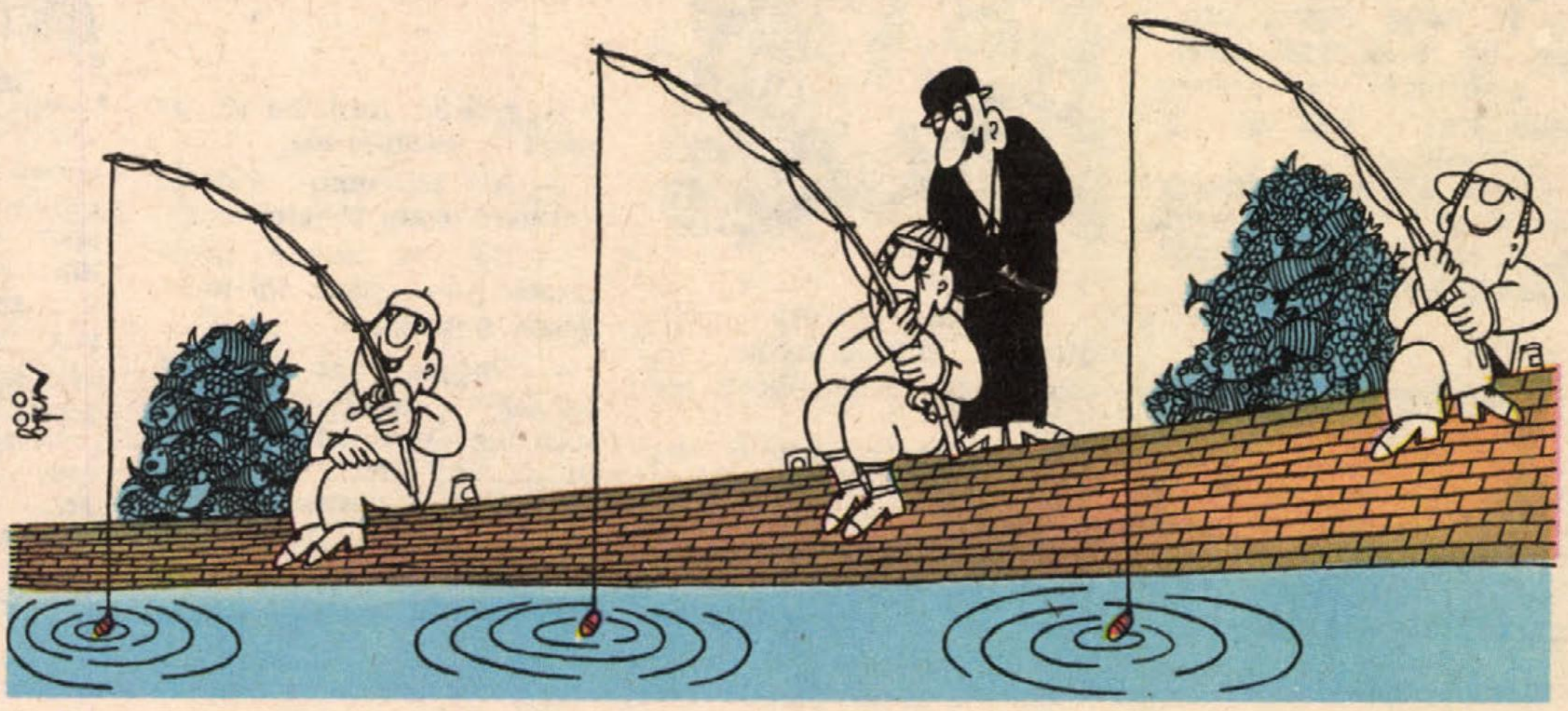

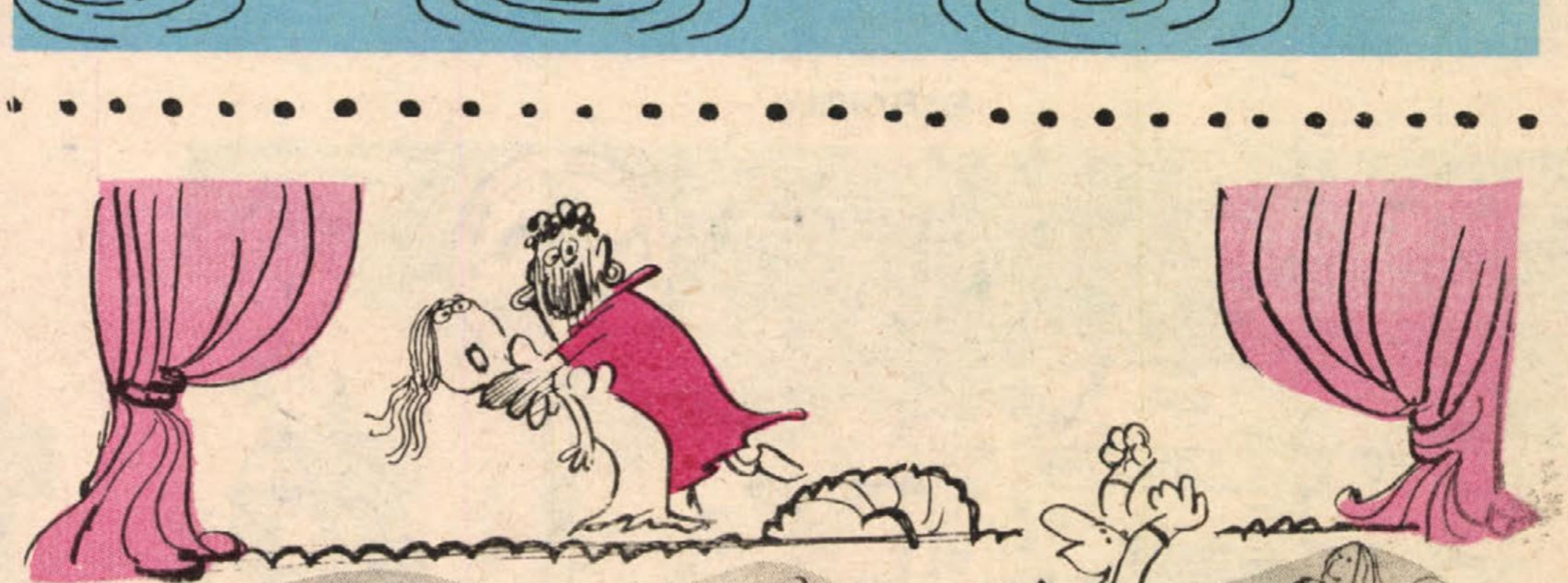

IMPORT HUMOR

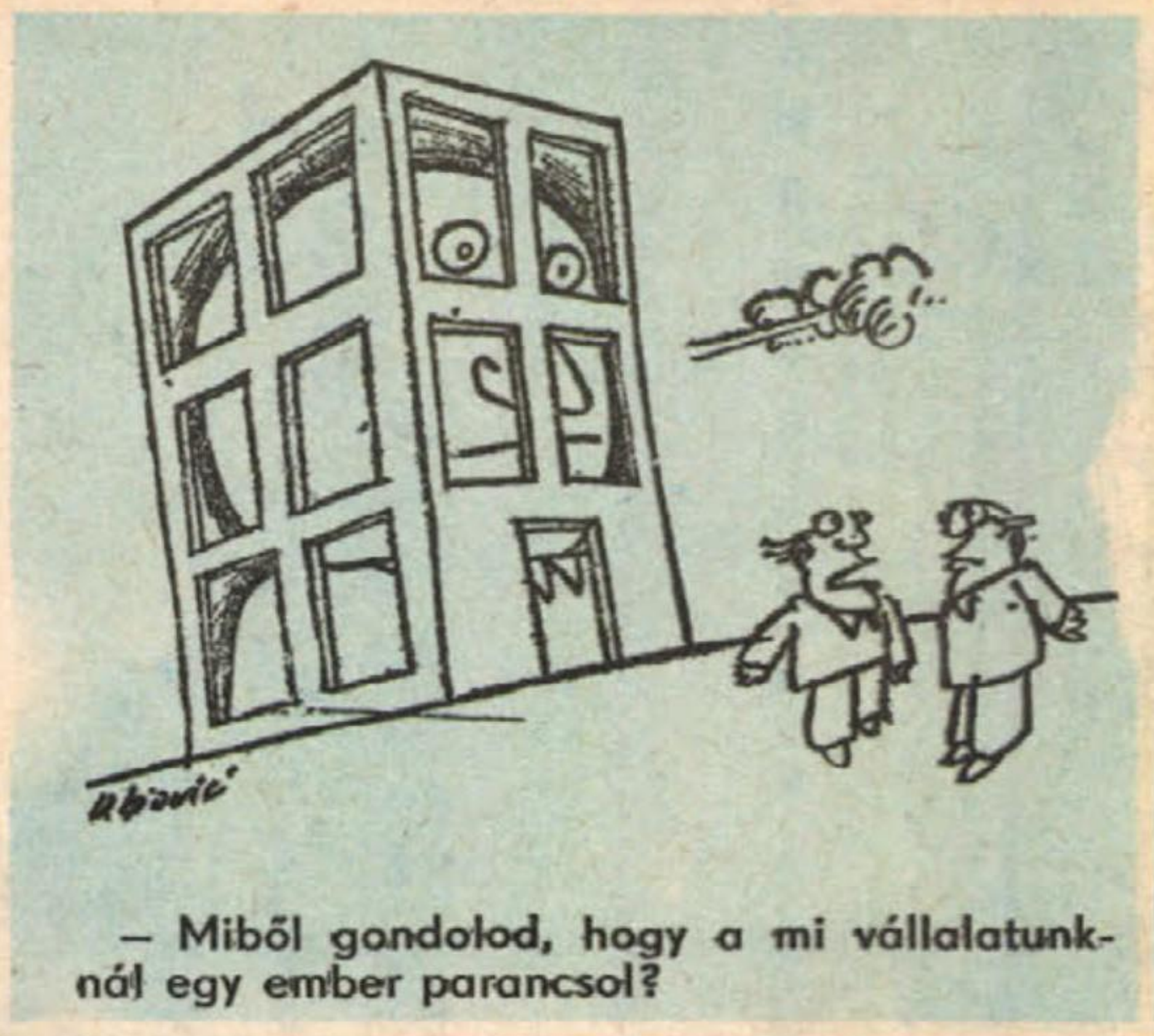

– Miből gondolod, hogy a mi vállalatunknál egy ember parancsol?

A CSAPAT

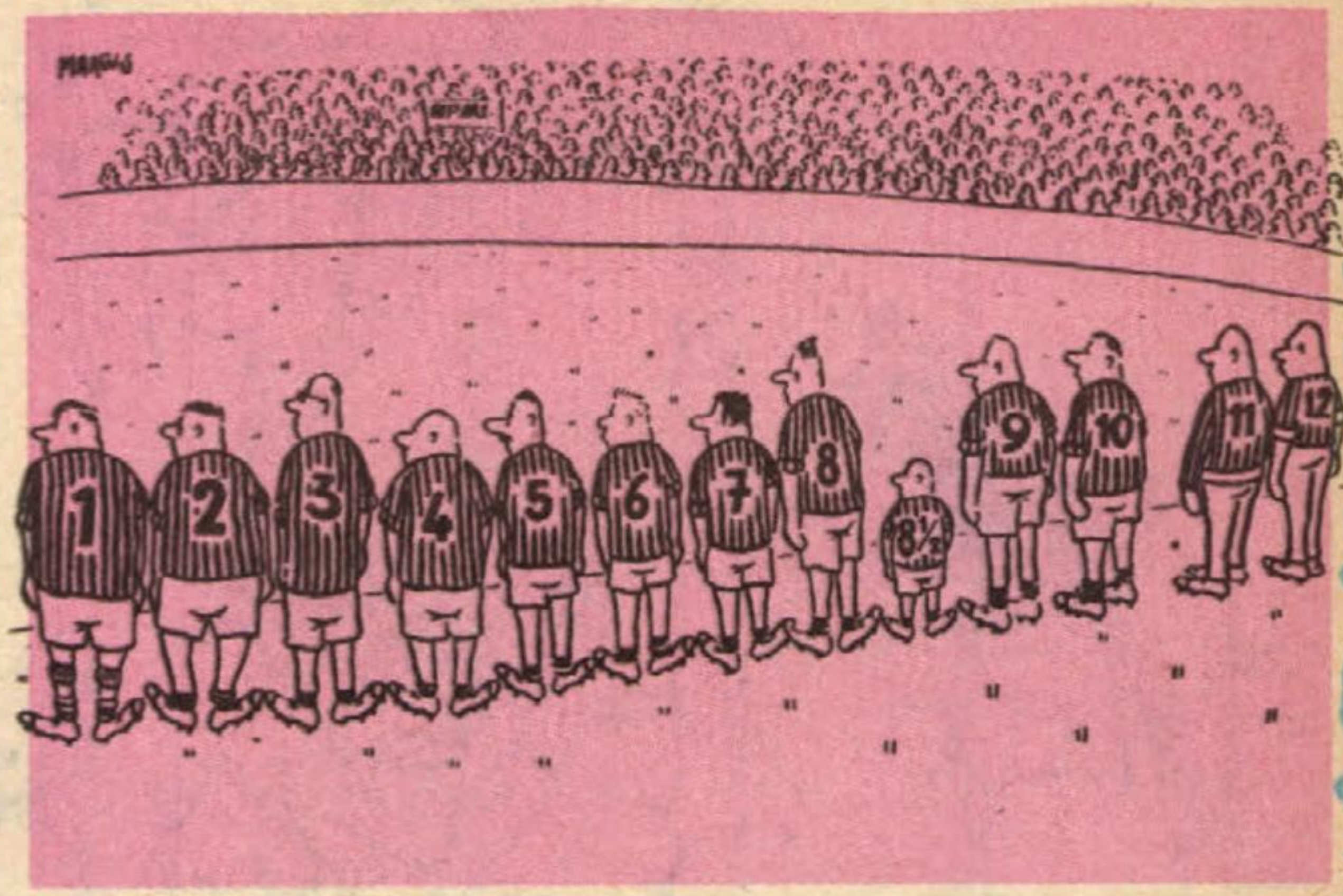

VIZISI A TENGEREN

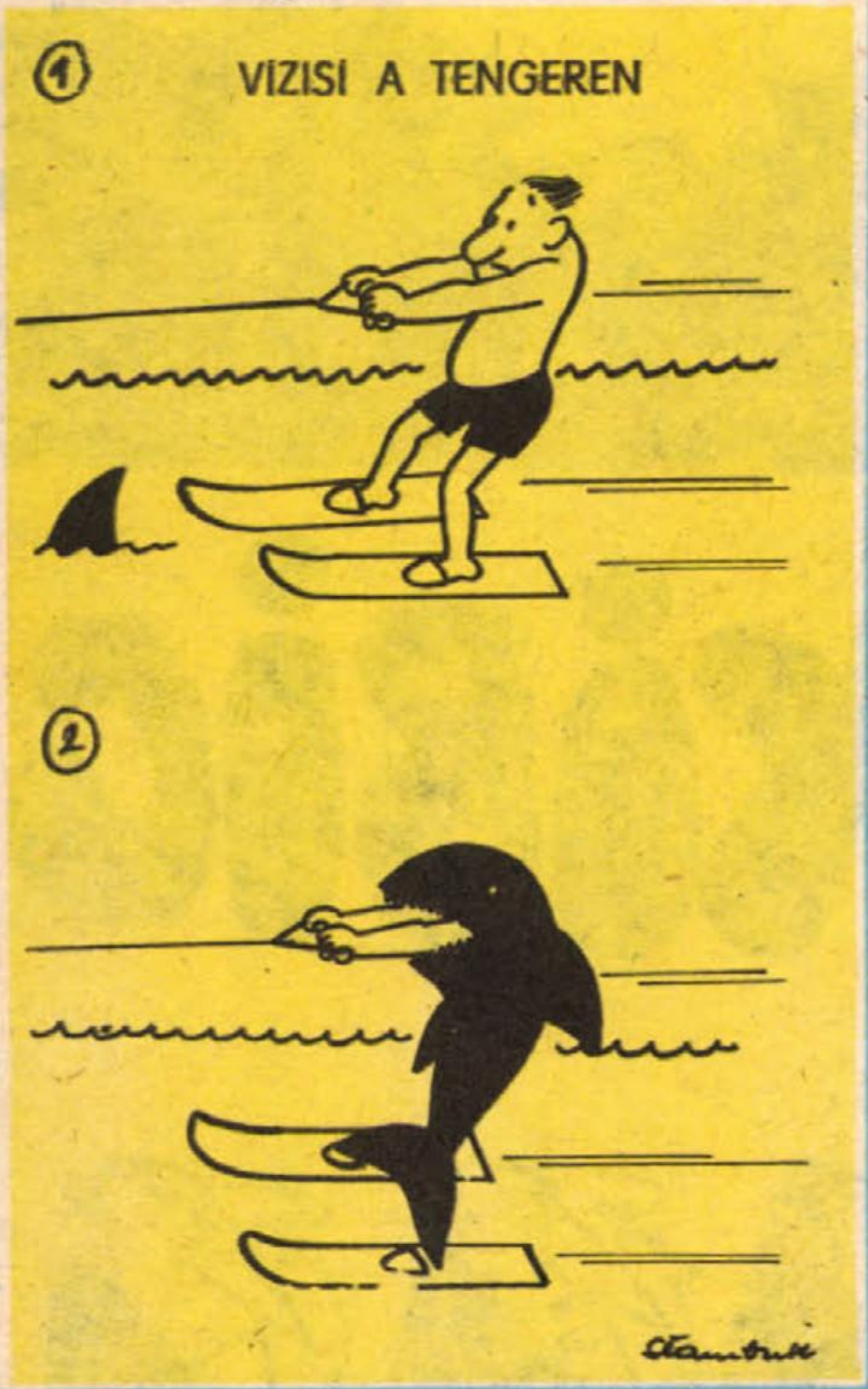

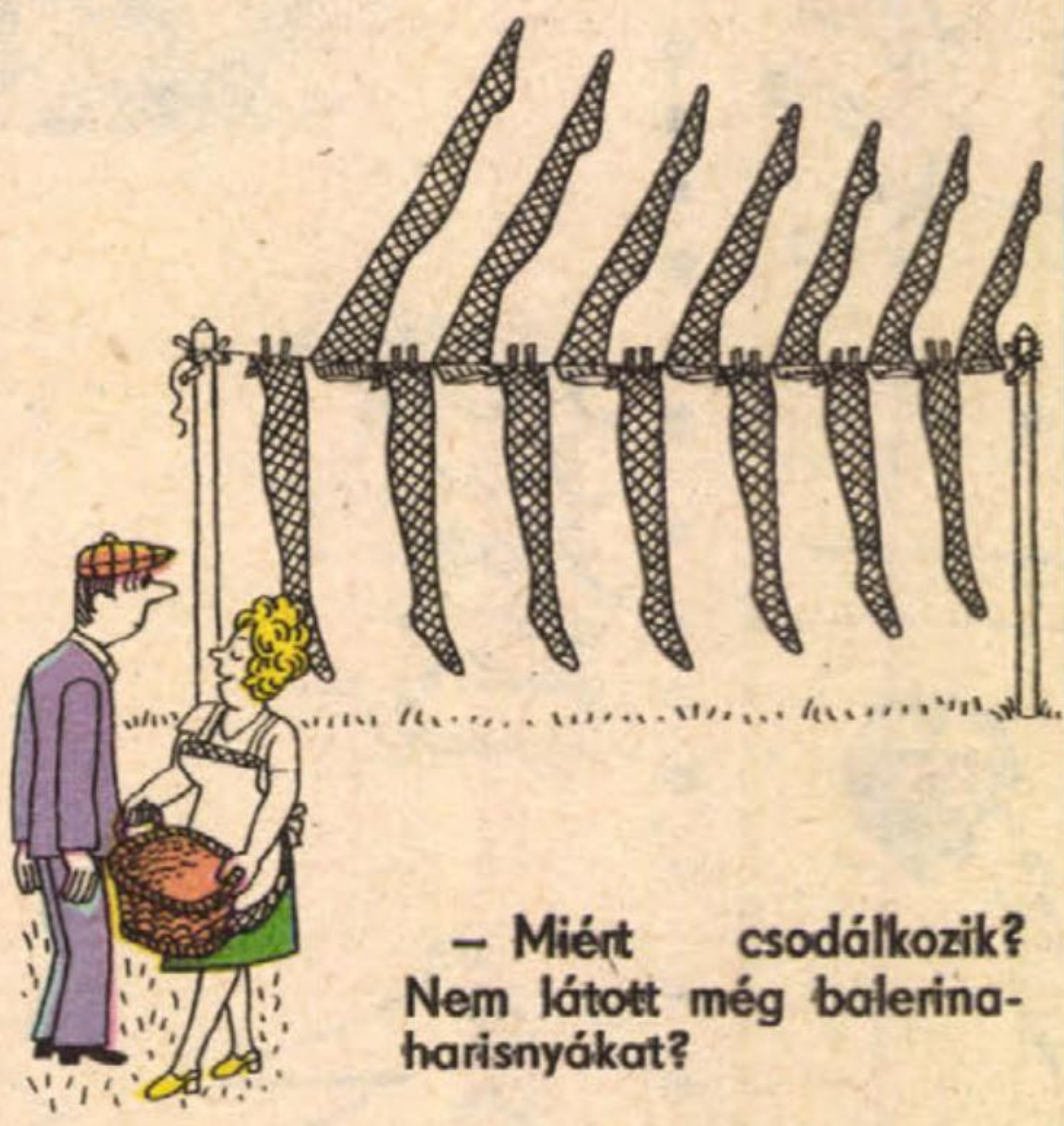

– Miért csodálkozik? Nem látott még balerinaharisnyákat?

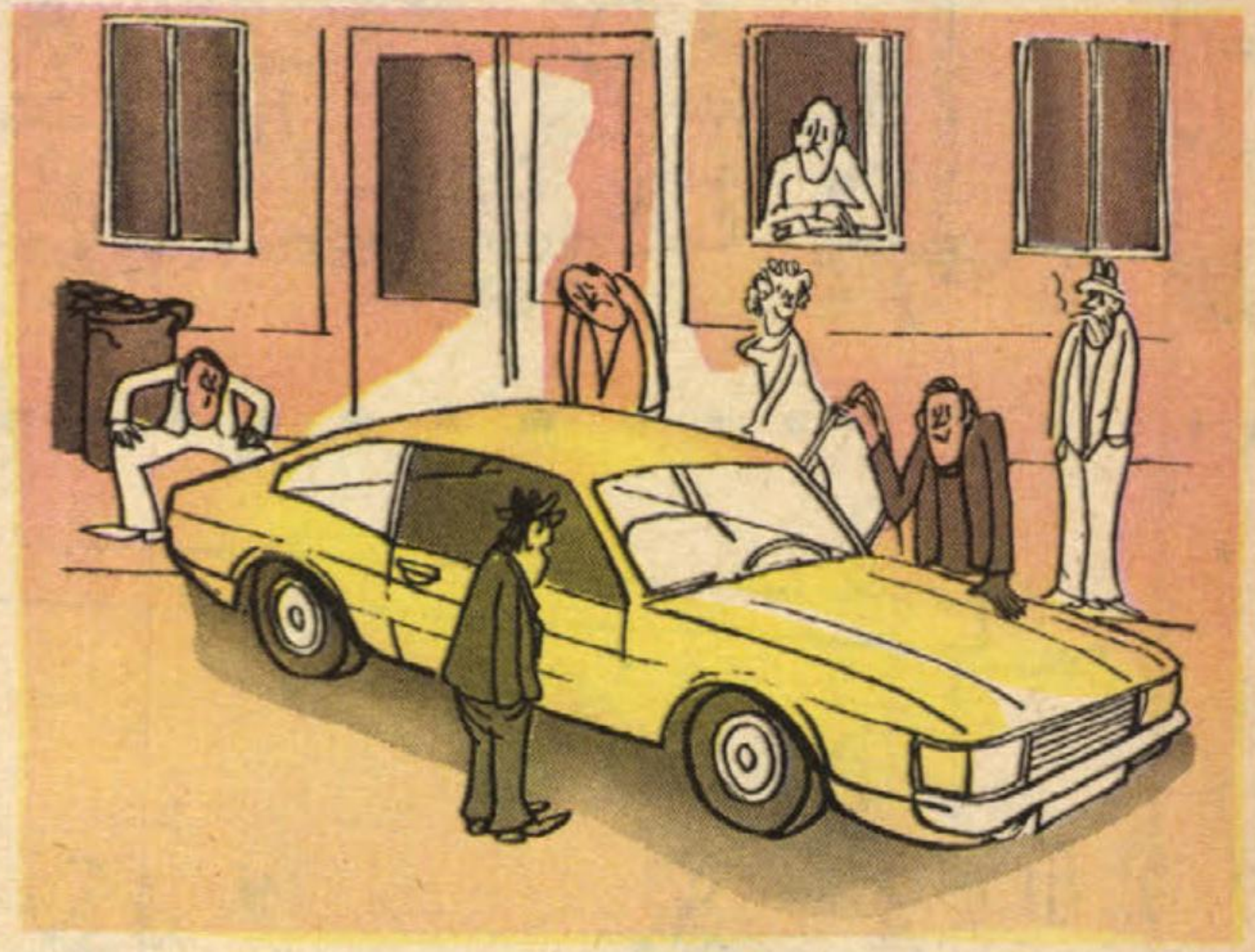

– Szívből örülök a kocsidnak: tudod, mennyien fognak utálni ezért?

FÁY ANDRÁS FABULÁIBÓL

A siket és ismerőse, aki hályogos szemével alig látott, együtt mentek a színházba, hogy meghallgassanak egy új énekesnőt.

— Egek, be felséges hang! — áradozik a siket.

— A hang olyan, amilyen, de a színészi játék, az alakítás! Az milyen csodálatos! — tesz túl rajta a másik.

Milyen sokan mondanak véleményt csak azért, hogy eltitkolják hiányzó képességüket.

*

Az ember bepanaszolta a nyulat, hogy sok kárt tesz a vetéseiben. Összegyűltek hát *az állatok, s törvényt tartottak* a vádlott felett.

— Ezt komolyan kell venni, uraim — szónokolt a róka —, a hatalmas ember tett panaszt, akinek a bosszújától mindannyian retteghetünk.

— Halál a nyúlra — ordították mindannyian —, aki csak eléri, hóhéra lehet!

— A szegény juh is beadott egy folyamodványt a farkas ellen — folytatja a róka —, hogy erőszakkal elragadta a fiát.

— Hm, a juh — vontak vállat közömbösen az előkelők — az való, hogy farkas atyánkfia sok csínyt követ el. De hát szavazzunk ebben az ügyben is!

Az állatok törvényszéke pedig így döntött: a pert folytatni kell és ha majd meghal a farkas, férgek emésszék meg a testét.

*

Rémülten ront be *a paraszt a kasznárhoz.*

— A tehenem átdöfte kasznár uram tehenét!

— De azt ugyan megfizeted! — pattan fel mérgesen a kasznár.

— Vagyis azt akarom inkább mondani, hogy kasznár uram tehene döfte át az enyémet — igazítja ki magát a paraszt.

— Úgy? — vonja meg a kasznár a vállát. — Ki tehet arról, fiam?

Két csősz egymás szomszédságában őrzött két kertet. Az egyik éjjel-nappal kerülte a magáét, s gondosan megőrizte a gyümölcsöst. Nem így a másik! Nyugodtan lefeküdt, lophatta boldog-boldogtalan az őrizetére bízott fákat, legfeljebb azért kelt fel, hogy maga is segítsen pusztítani a termést.

— Hát csőszködés ez? — így háborodott fel a derék őr.

— Mit — vonogatja a vállát a cudar —, ami gyümölcs megvan, azt én őriztem meg, ami elveszett, az meg nem is termett meg.

Nagy csőszöket, cifra csőszöket, hintón járó csőszöket tudnék ilyeneket megnevezni.

*

Angliában számos futtatáson *nyert díjat a* kurta farkú, izmos lábú *paripa,* de új gazdája Svájcba vitte, egy sziklák közé szorított faluba. Néhány hónap alatt lustára hízott, s a folytonos álldogálásban a lába is megdagadt.

— Te hájfejű — mosolyog kétkedően rajta az igásló —, te arattál diadalt? Ugyan nem nézem ki a lábaidból.

— Hagyd, barátom — búsong az elhízott versenyló — a futáshoz nemcsak láb kell, hanem tér is!

ÁTKELŐHELY

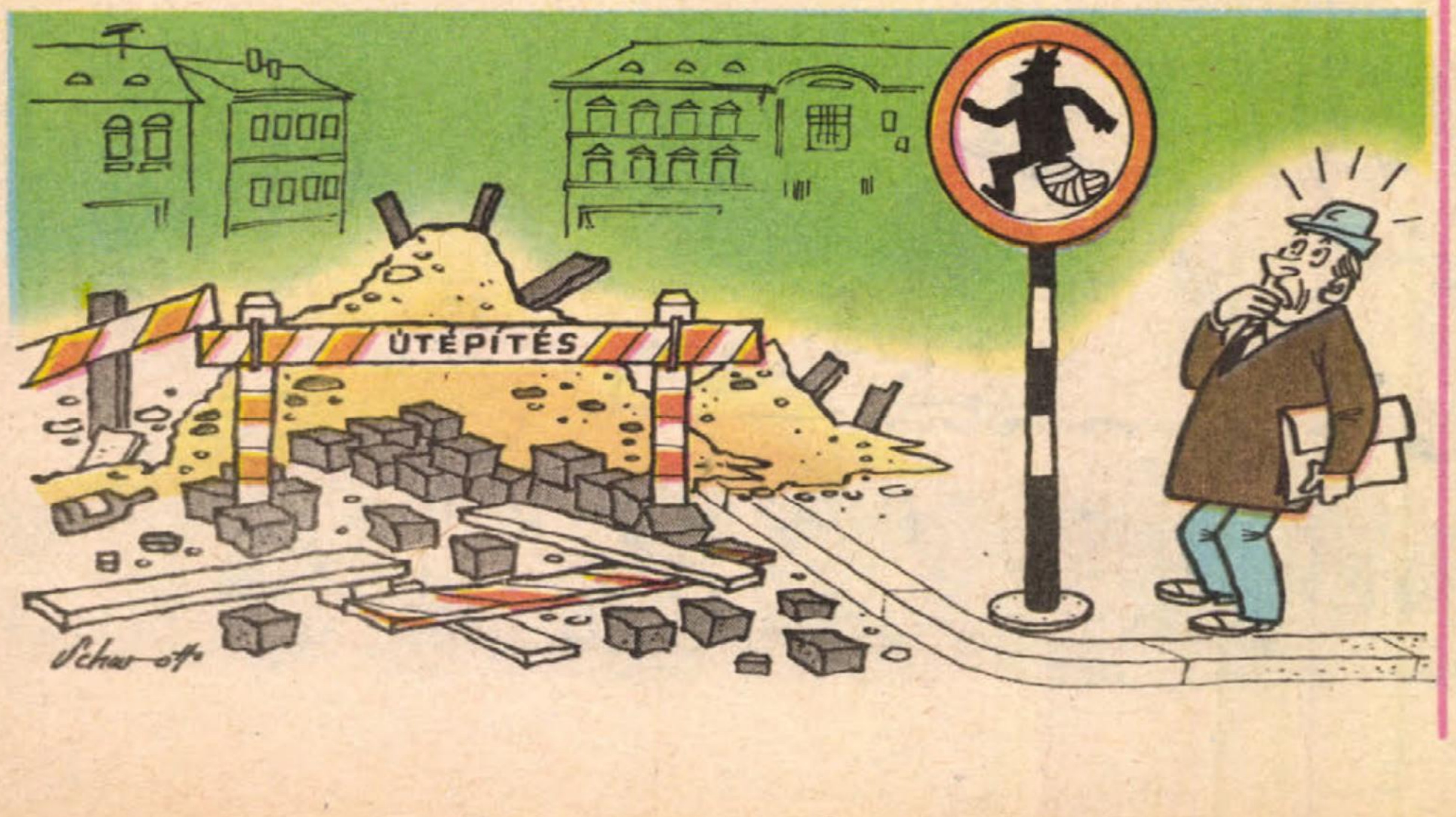

SEGÍTŐKÉSZSÉG

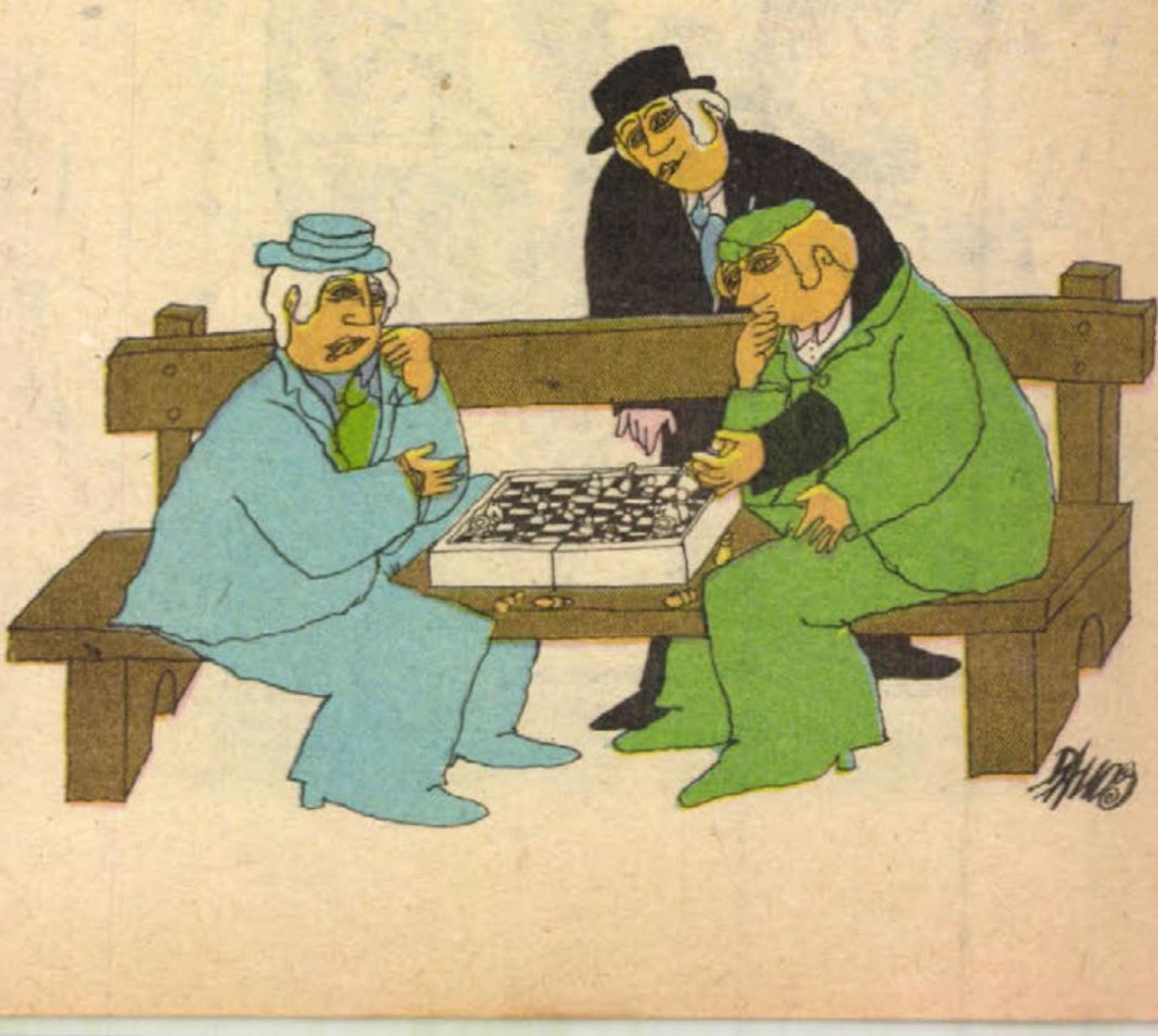

EGYHANGÚ A SZAVAZÁS!

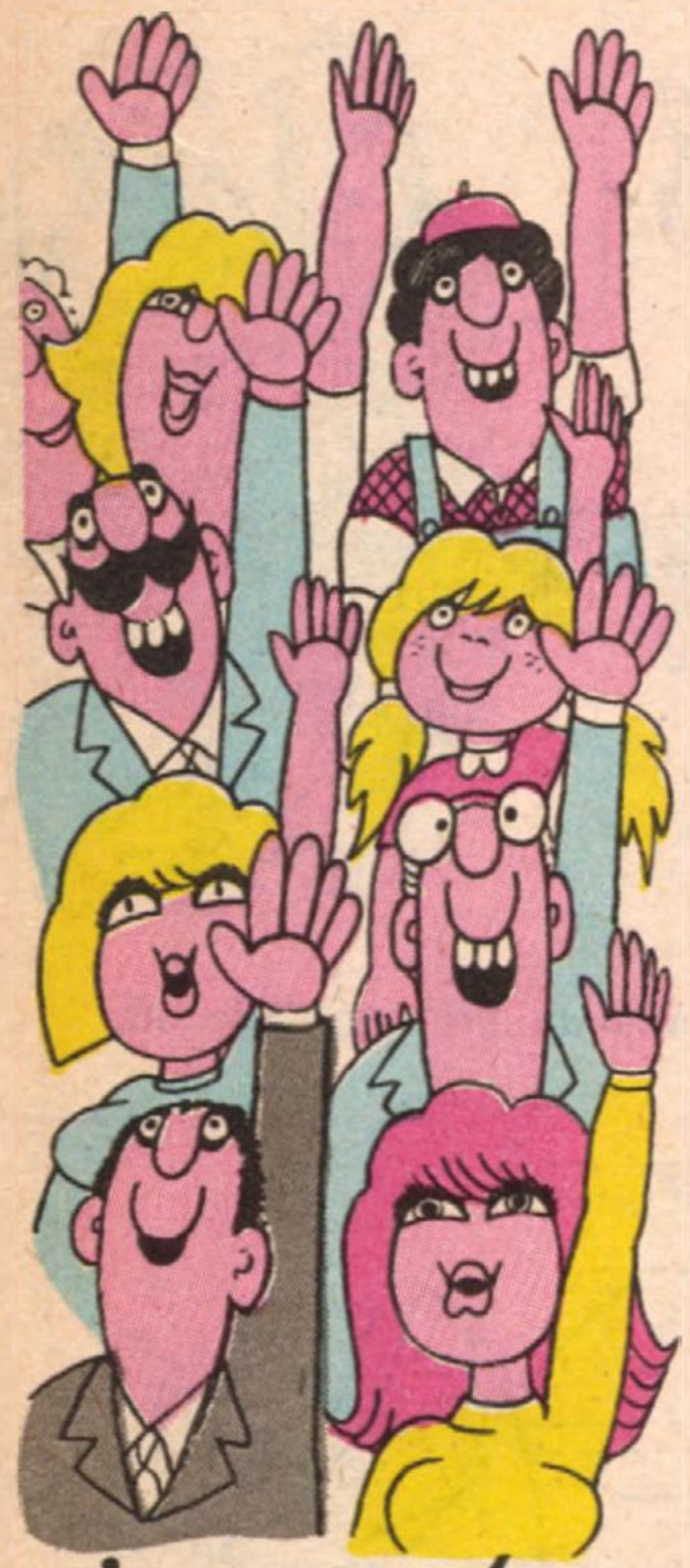

MINDEN KÉZRE
fabulon
SZILIKONOS
KÉZVÉDŐ KRÉM

NEM KELL PITYEREGNIE!

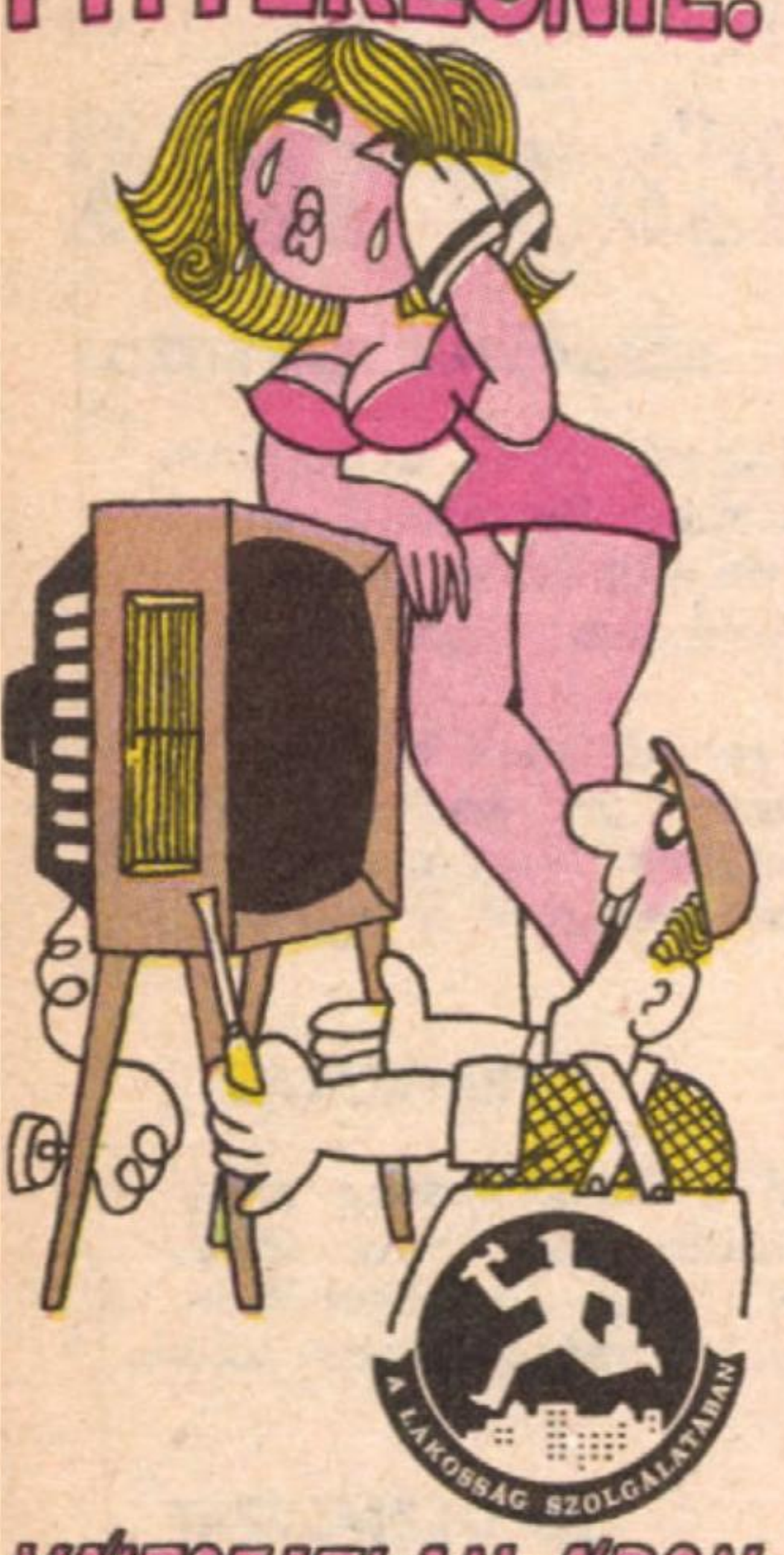
A LAKOSSÁG SZOLGÁLATÁBAN

VÁLTOZATLAN ÁRON JAVÍTJUK

TELEVÍZIÓJÁT, HŰTŐGÉPÉT, valamint belföldi és importált HÁZTARTÁSI GÉPEIT

A SZÖVETKEZETI IPAR JAVÍTÓ SZOLGÁLATA:
313-313, 117-809, 126-140

Hibabejelentés hétköznap: 7.30-tól 19 óráig,
tv-javítás vasár- és ünnepnapokon: 9-től 13 óráig.
Műszerészeink tudják, hol a hiba.
Gyors, pontos, szakszerű javítás

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

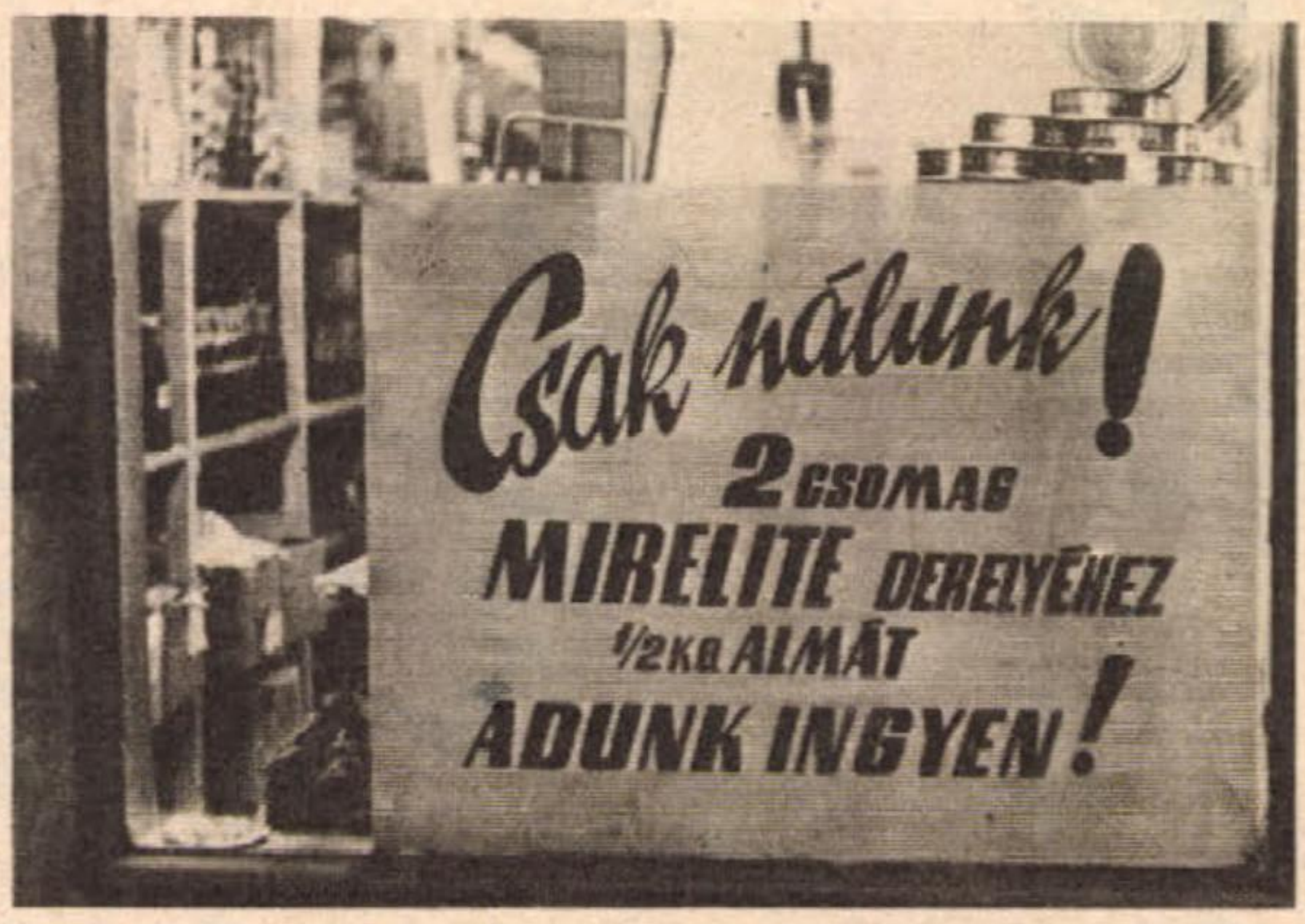
Csak nálunk!
2 CSOMAG
MIRELITE DERELYÉHEZ
1/2 KG ALMÁT
ADUNK INGYEN!

Alma bundában?

(A Nagycsarnokban fotózta dr. Tóth Gyula, budapesti olvasónk)

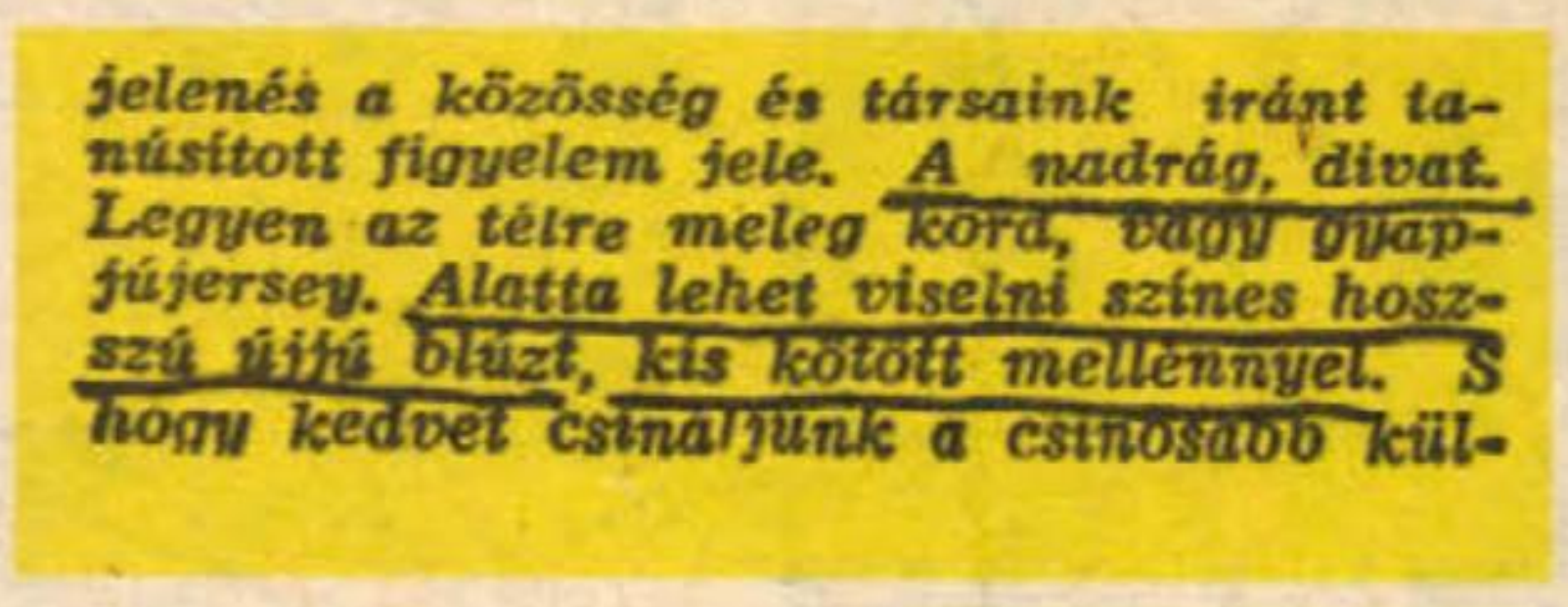

jelenés a közösség és társaink iránt tanúsított figyelem jele. A nadrág, divat. Legyen az télre meleg kord, vagy gyapjújersey. Alatta lehet viselni színes hosszú újjú blúzt, kis kötött mellénnyel. S hogy kedvet csináljunk a csinosabb kül-

A nadrág alatt? Csak fel ne fázzék az a drága gyermek!

(A Szülők Híradója c. lapban észlelte Csekme Pál)

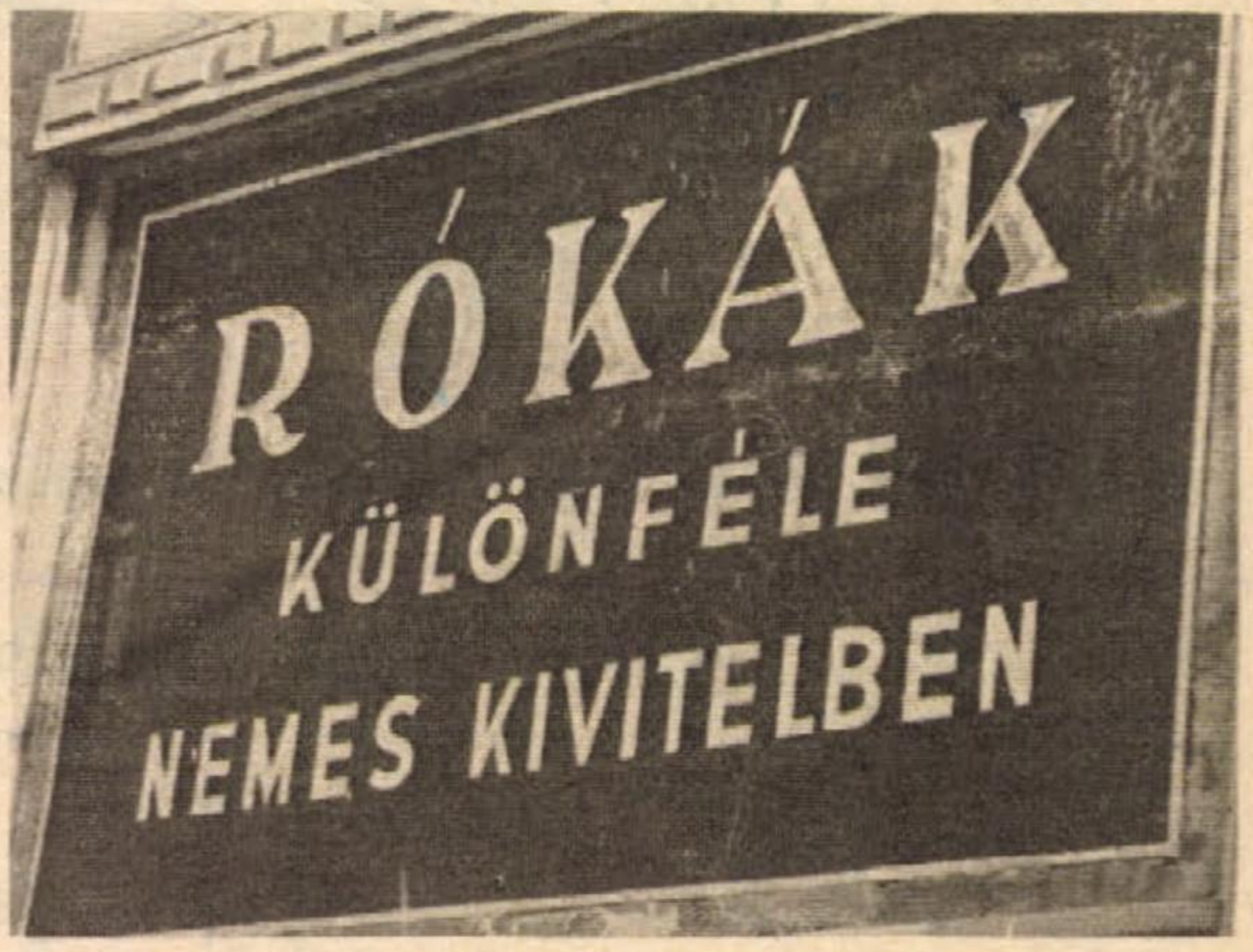
RÓKÁK
KÜLÖNFÉLE
NEMES KIVITELBEN

Luxusáruház vadászoknak?

(A Luther utcában fotózta Győri Lajos)

PENGÉRE ÉHES
FIATALOK

Világos, kardnyelők!

(Az Esti Hírlapban észlelte Fürst Istvánné)

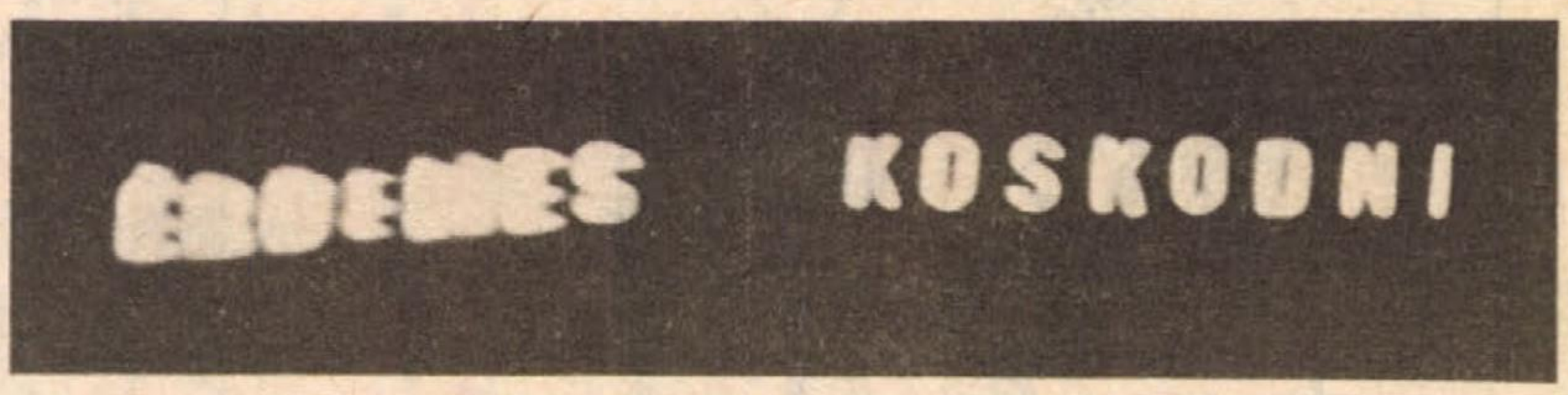
ERDEMES KOSKODNI

Tudja a jóisten. Ez alighanem hozzáállás kérdése.

(A Marx téren fotózta Horváth György)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Egy teve-menyecske szakító levele

. . . Édes férjem, kedves Teve Elek,
elhagylak, mert más férfi kell nékem.
Van jobb nálad: inkább vele megyek,
eltelt vele teljes teve-énem.

Teveled csak teve-tévét nézve
púposodtunk szerényen-szegényen, –
órák hosszat ültünk kéz a kézben,
ám mint teve nem voltál tevékeny.

Nem jöttél rá: kell még néha-néha
széptevés is egy szép teve-nőnek.
Egy púpod van: divatjamúlt séma
(mert nem tellett soha többre tőled.)

Az új fiúm ennél többre vitte:
két púpja van. – Hja, ő nem volt tunya!
Eltevegelek hát vele, mivel
eggyel több a státusz-szimbóluma.

Bedő István

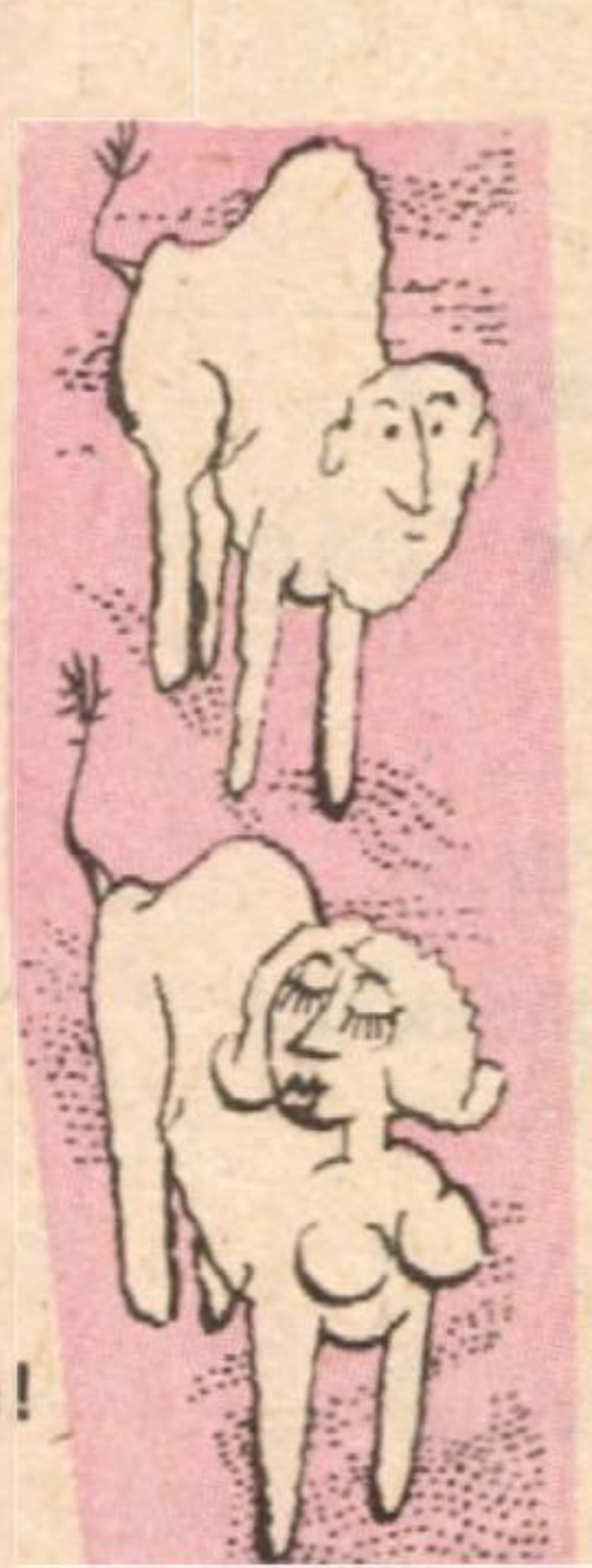

VALLOMÁS

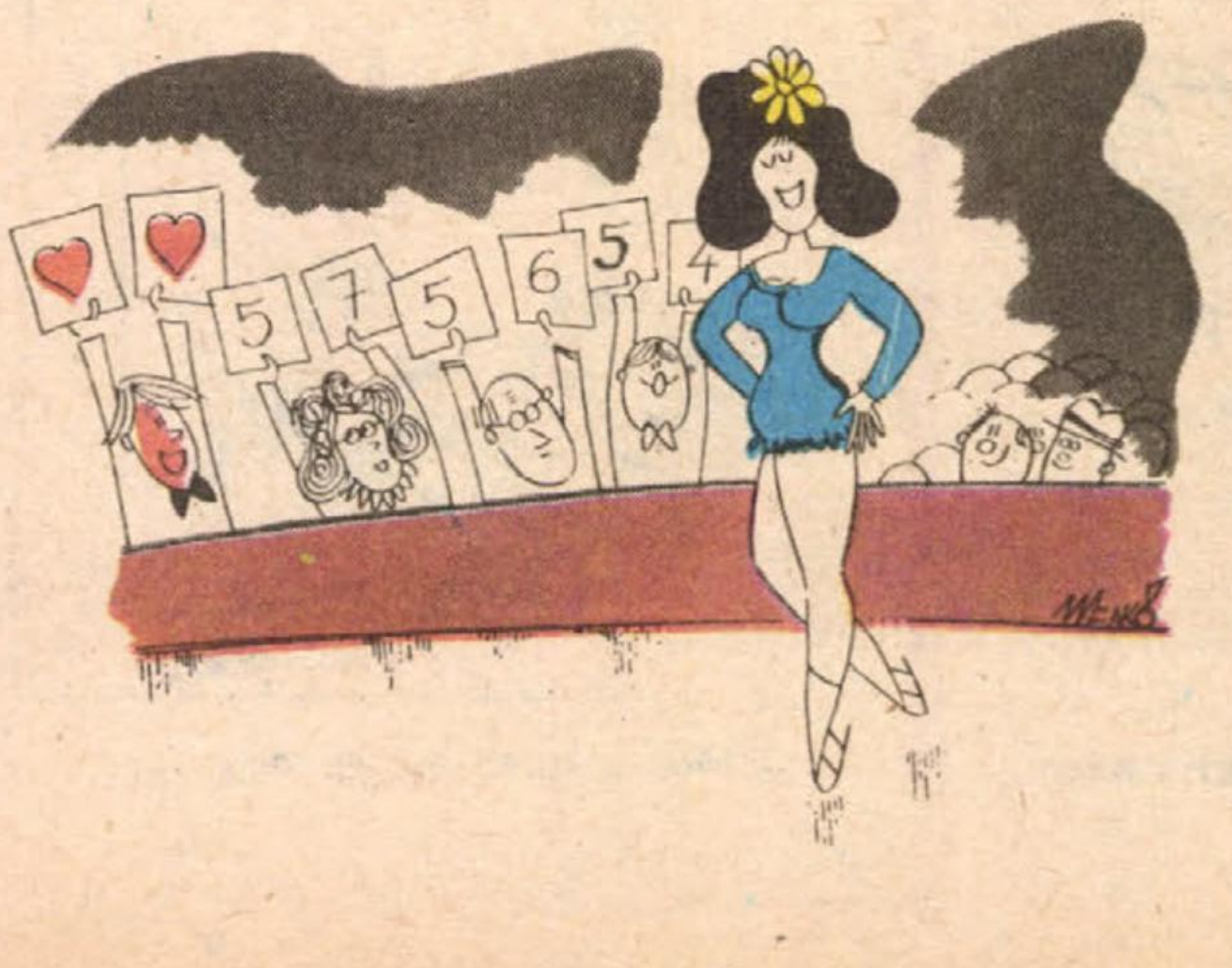

HÁZASSÁGI AJÁNLAT

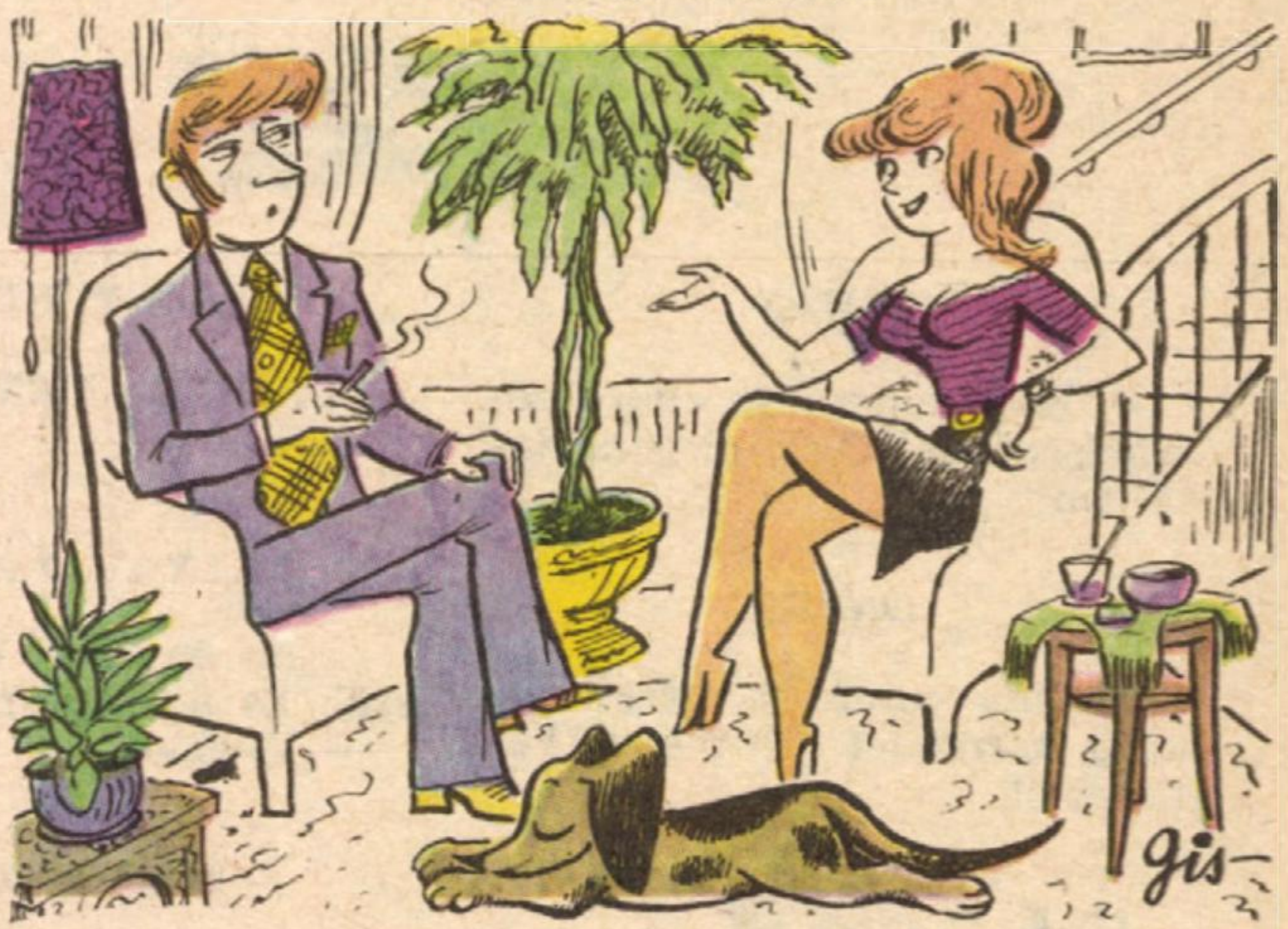

– Házasodjunk össze, olyan jól tudunk együtt unatkozni . . .

TÁJÉKOZÓDÁS

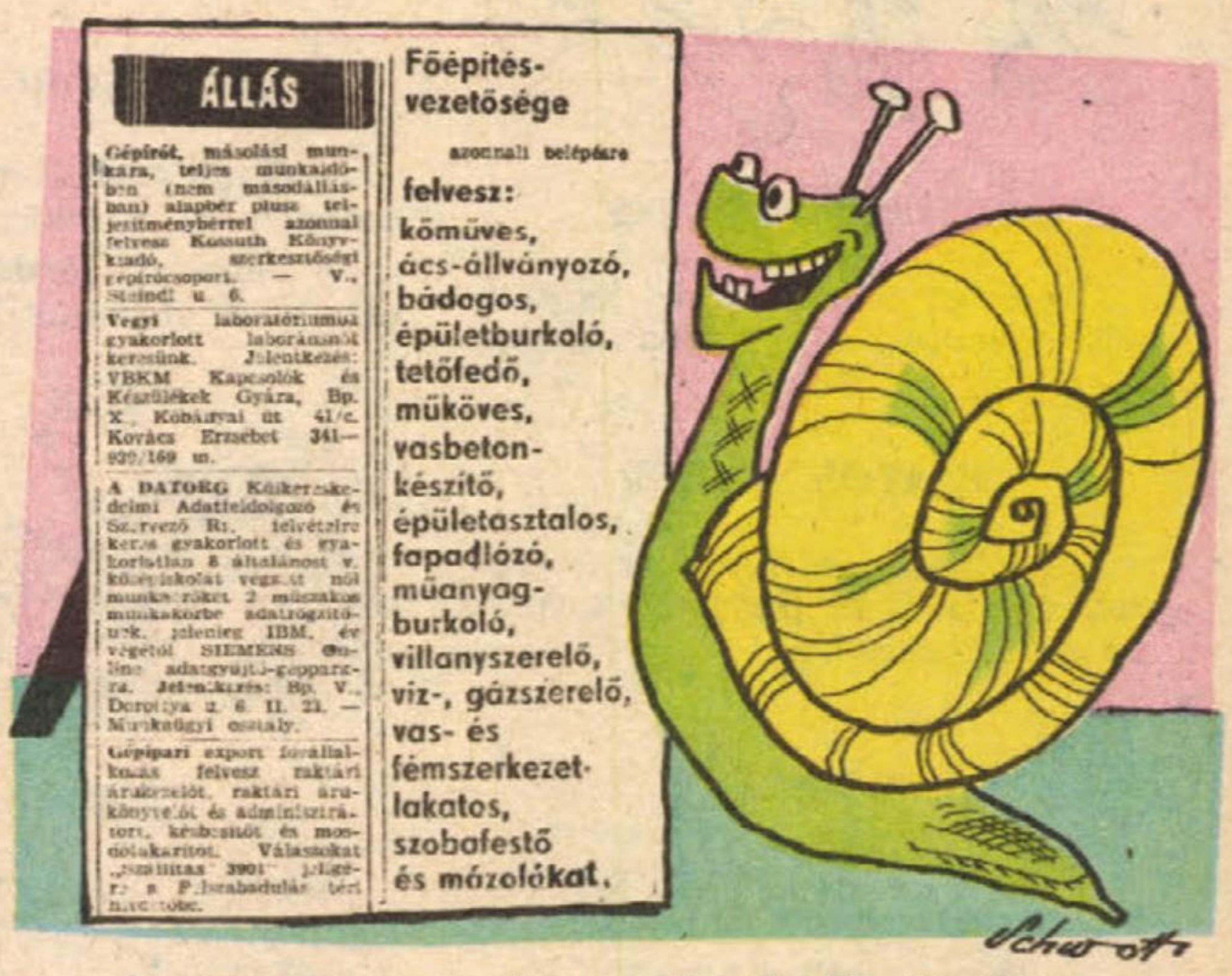
ÁLLÁS
Főépítés-vezetősége
azonnali belépésre
felvesz:
kőműves,
ács-állványozó,
bádogos,
épületburkoló,
tetőfedő,
műköves,
vasbeton-készítő,
épületasztalos,
fapadlózó,
műanyag-burkoló,
villanyszerelő,
víz-, gázszerelő,
vas- és fémszerkezet-lakatos,
szobafestő
és mázolókat.

– Istenem, mennyi nekem való hely. De én már csak a közlekedésnél maradok . . .

IGÉNYES NŐ

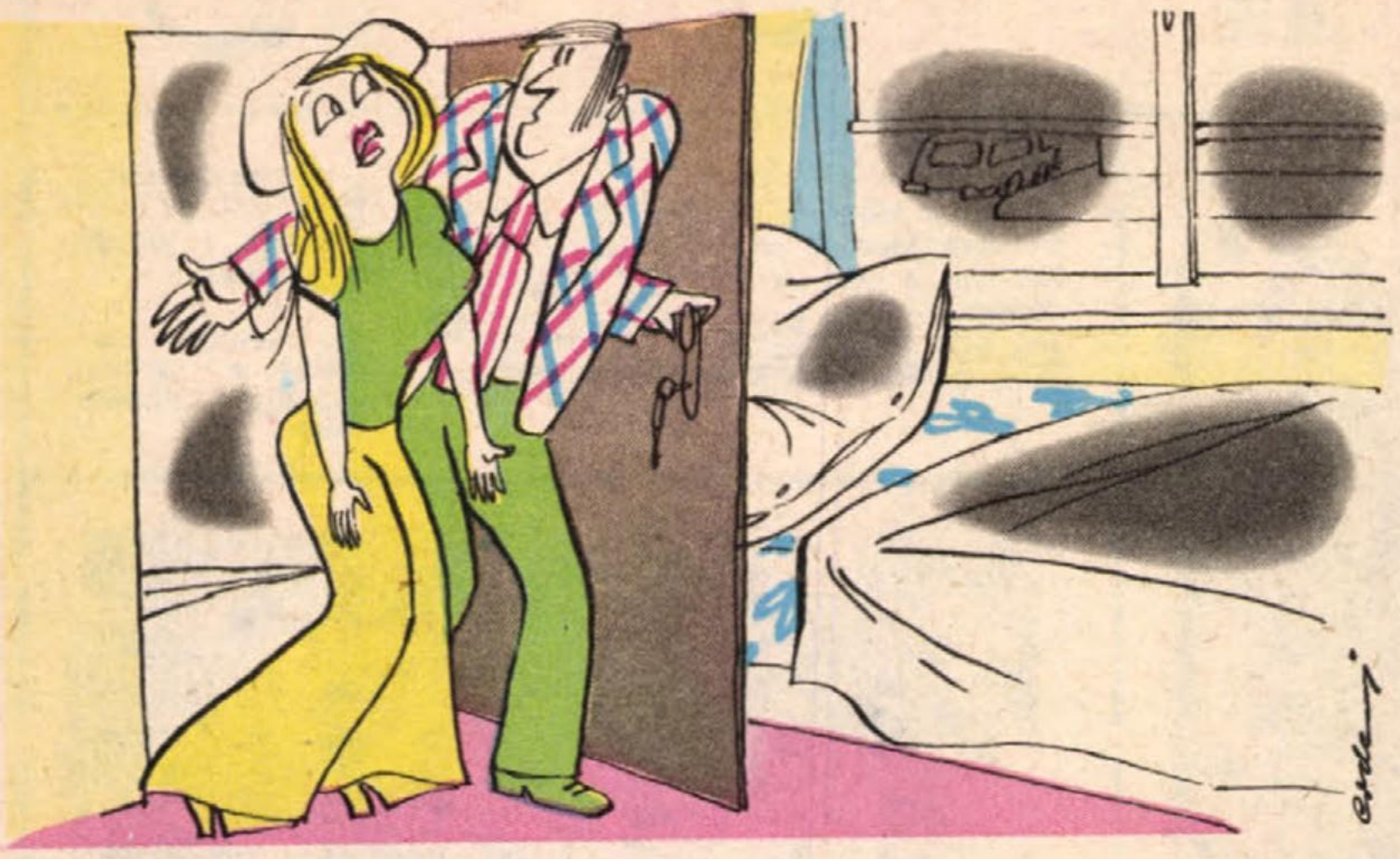

– Ha moziba megyünk, ha színházba, ha feljövök hozzád, mindig ez az ágyjelenet.

ORTOPÉDIA

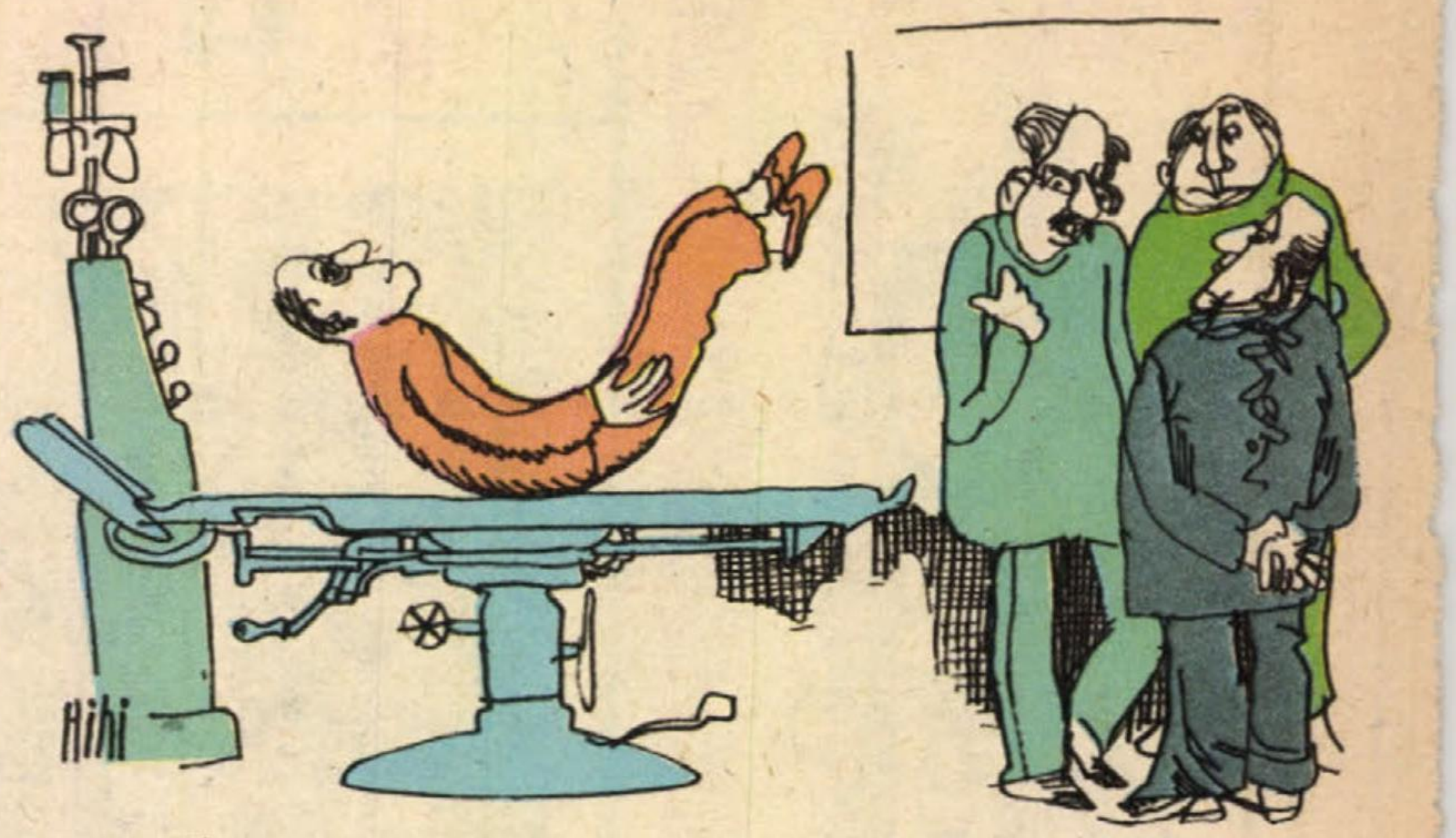

– Speciális eset: a beteg évekig modern székben üldögélt.

RÉTEGMŰSOR – RÉTEGKÉSZÜLÉK

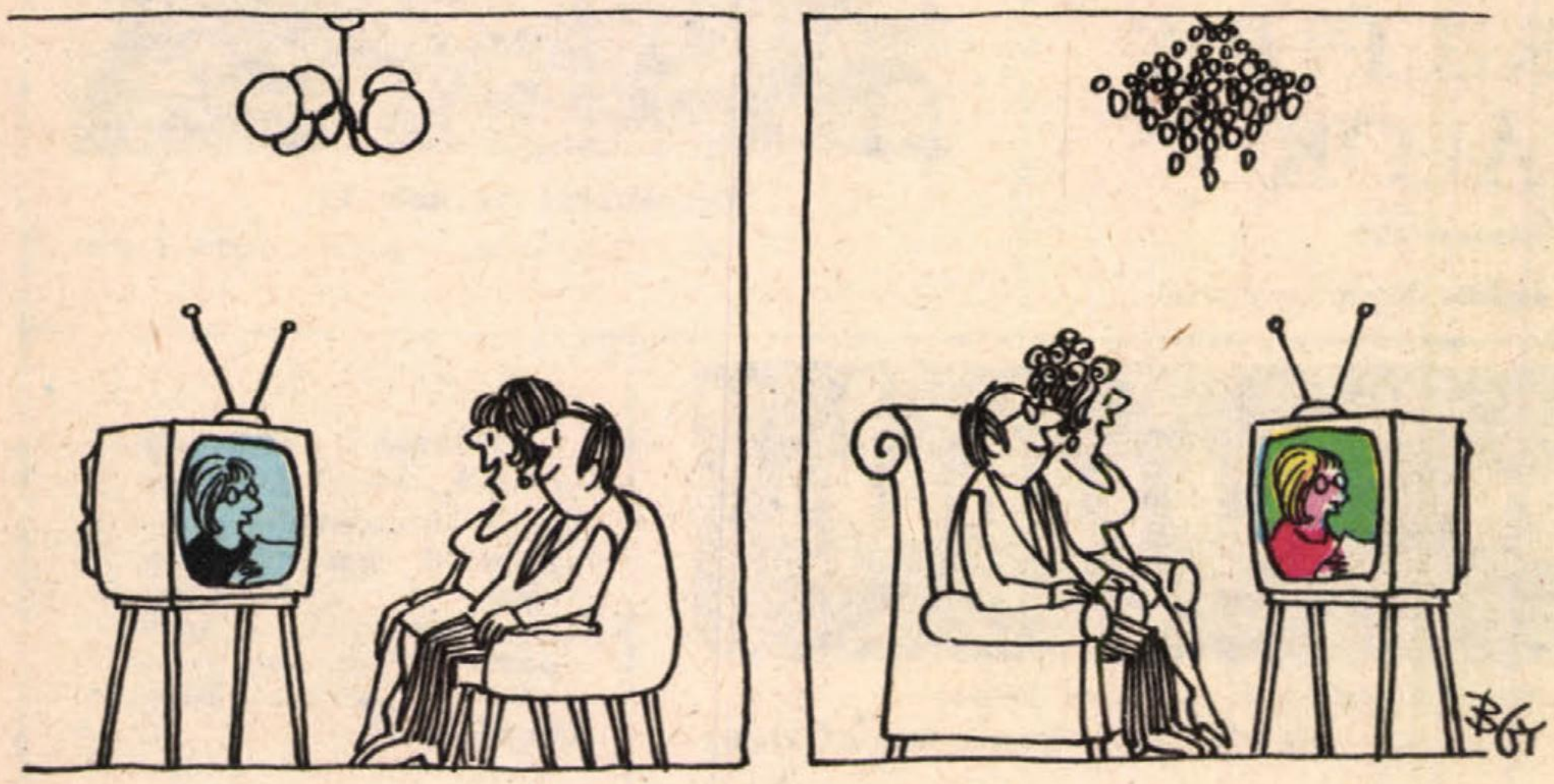

MEGLEPETÉS

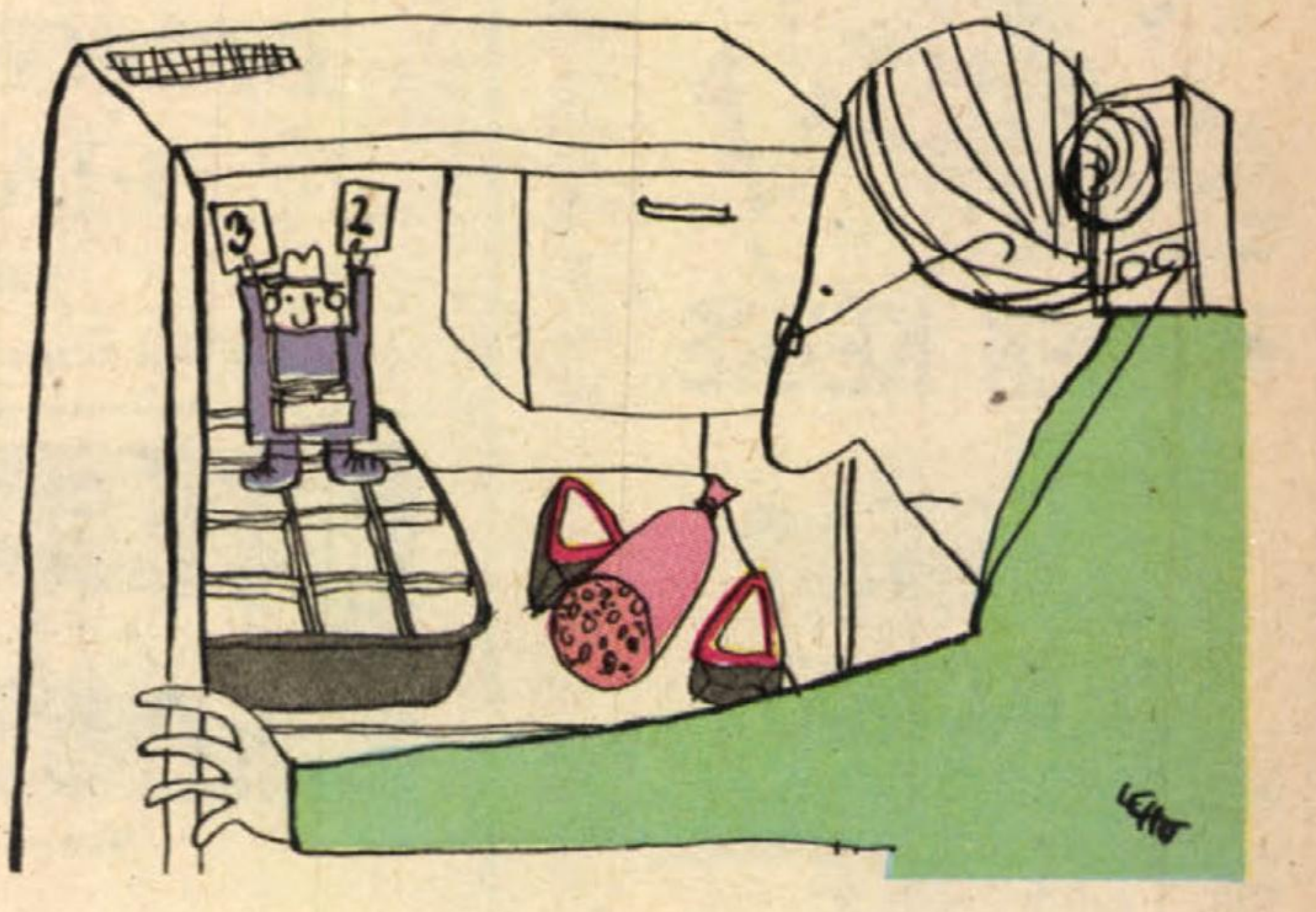

SZILÁNKOK

SÓHAJ

— Elvesztettem az emlékezőtehetségemet. Csak meg ne találjam!

ÖNZÉS

Néhány darab csontért nagy adag szeretetet várunk a kutyánktól.

FIGYELMEZTETÉS

Öregkori álmainkat legjobb ifjú korunkban megvalósítani.

ÓVATOS EMBER

L. előbb pótalkatrészt vásárol, aztán kezd gyűjteni a hozzá való masinára.

BOSSZÚ

— Mennyi az utolsó ára ennek a kis családi háznak?

— Másfél millió forint.

— Rendben van. De fém tizesekben fizetem ki.

SZERÉNY HIRDETÉS

FÉRJHEZ MENNÉK BÁRKIHEZ!

PÁLYAVÁLASZTÁS

— Az én fiam eladónak készül. És a magáé?
— Vevőnek.

MEGLEPETÉS

A vállalatnál egy rajtaütésszerű ellenőrzésnél kiderült, hogy senki sem sikkasztott.

CSÚCSFORGALOM

— Gyalogos létére miért közlekedik az úttesten?

— Félek a járdán. Az előbb ott ütött el valakit egy autó.

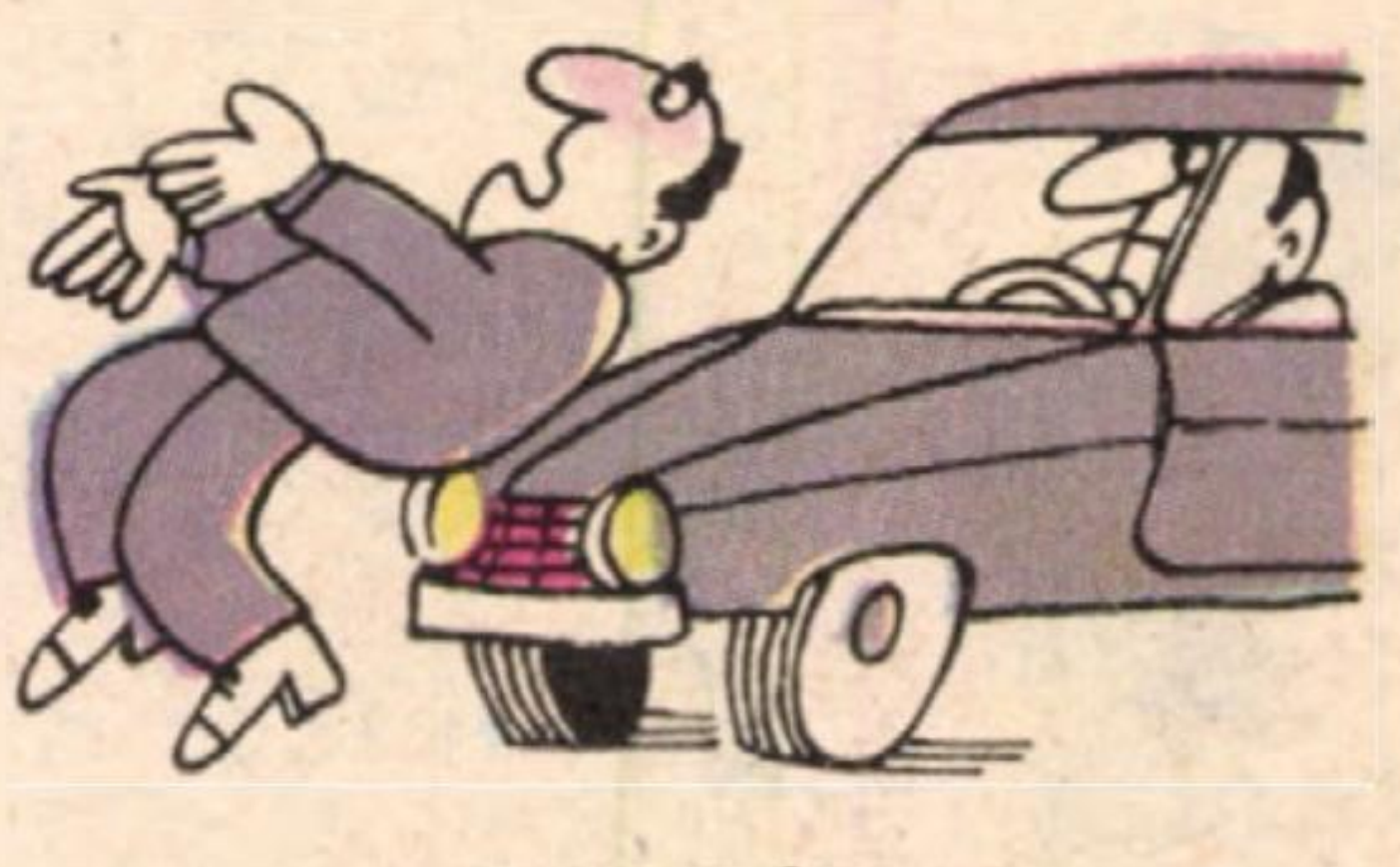

REKLÁM

MOST VEGYEN LEVEGŐT, AMÍG NEM TÚL SZENNYEZETT!

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mit fog csinálni a kedves fia, ha befejezi a tanulmányait?
— Nyugdíjba megy.

Fekete humor

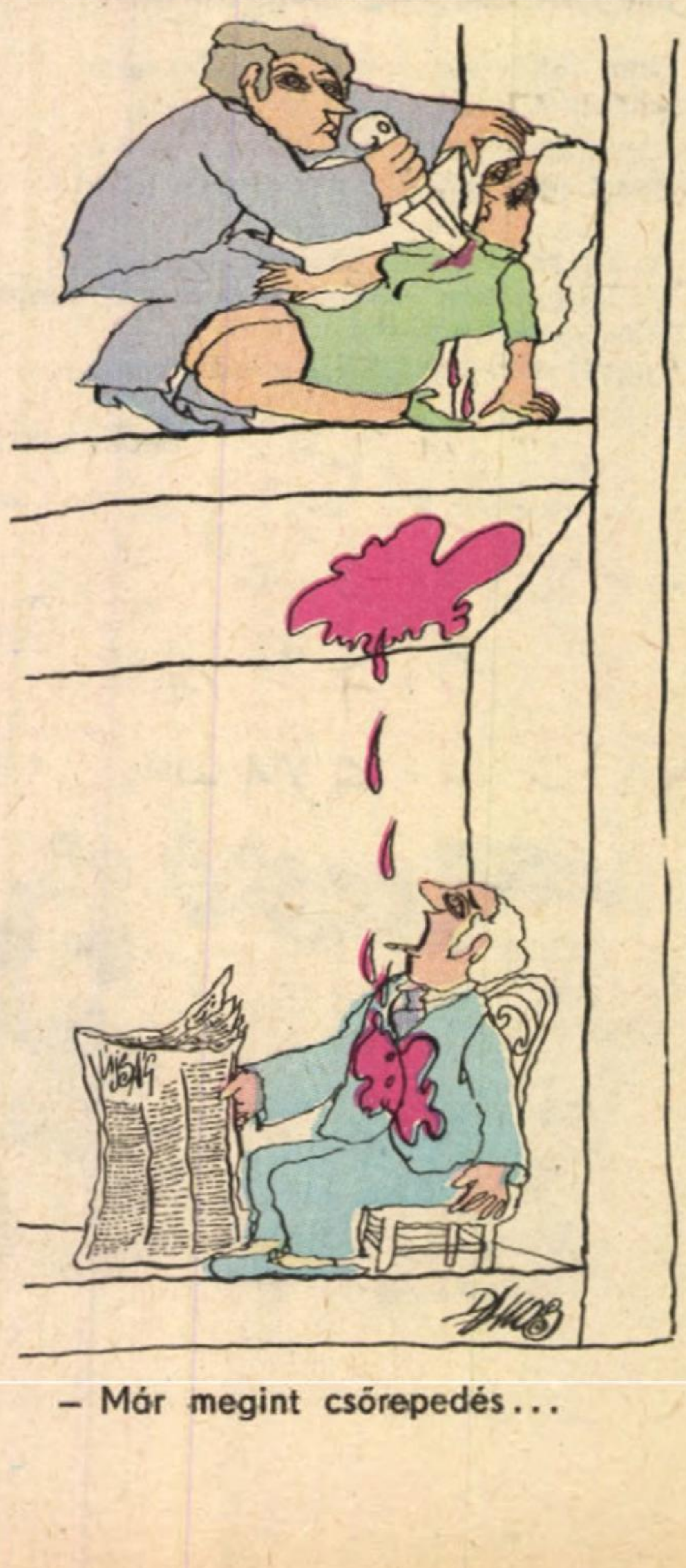

– Már megint csőrepedés...

rímes revű

SZABADTÉRI SAKKOZÓK

Sakkozók ülnek a parkban
Budapest Belvárosában,
A hideget fel se veszik
A sakkcsata izgalmában.

Fittyet hánynak hónak, fagynak,
Zúzmarának, ködnek, szélnek,
Remélem, hogy mattot adnak
Rövidesen már a télnek.

TRAFIKÁLÁS

Dúl a takarékosság már,
Közlöm a szót szóba öltve,
Egy doboz Symphoniában
Minden második van töltve.

JÓ OSZTÁLYZAT

Villamosra várakoztam
Sokáig koromhoz képest,
De KRESZ-szabályt betartottam,
Ezért kaptam én egy 4-est.

ÉLETBÖLCSESSÉG

Most már egyensúlyban vagyok,
Szólt egy nyugdíjas barátom:
Alacsony még a nyugdíjam,
De magas a vérnyomásom.

Hidvéghy Ferenc

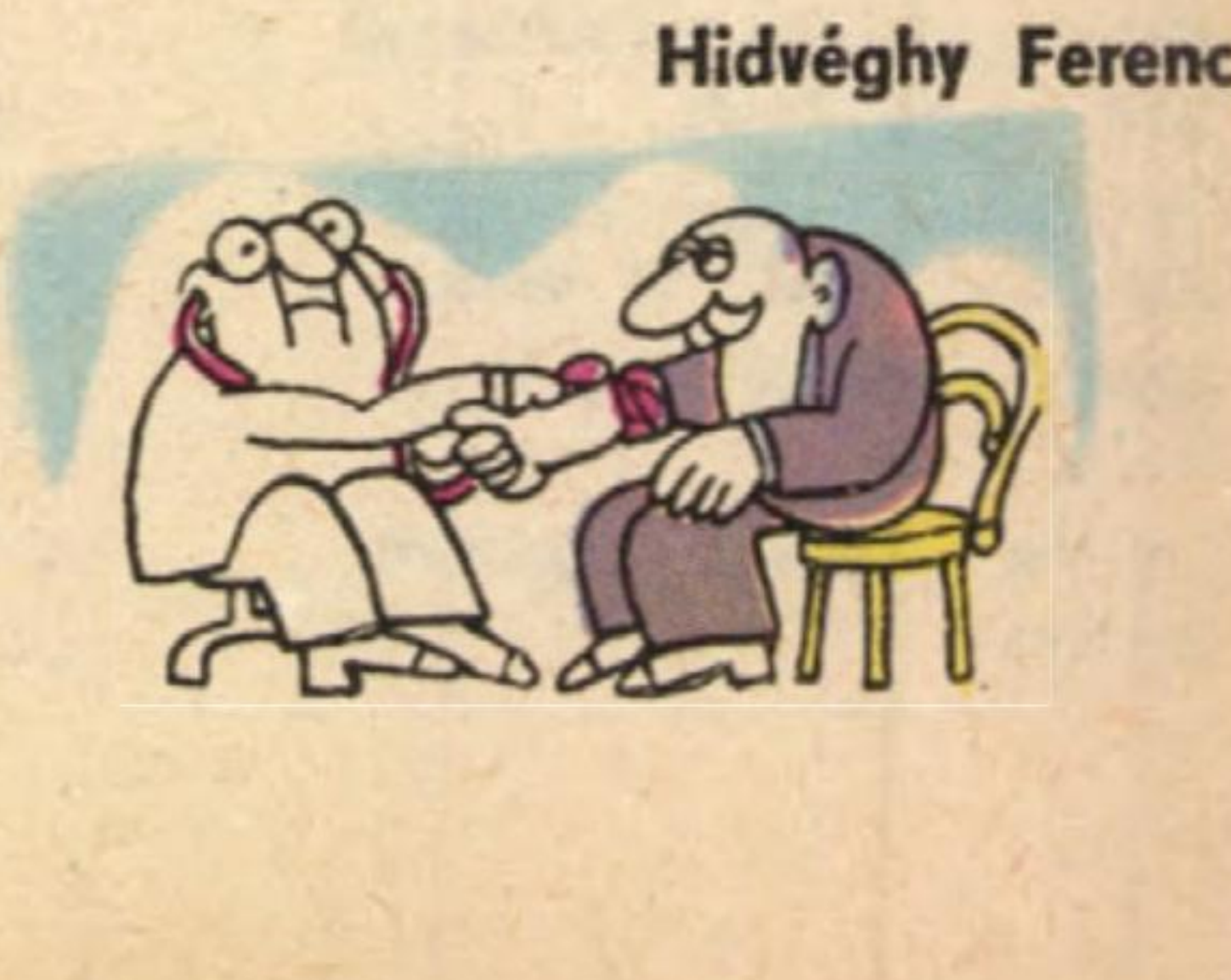

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

PROSIT, ROMMEL!

Wolfgang Robinow, müncheni borkereskedő, kihasználva némely honfitársának nosztalgiáit, óriási üzletet csinált. A Süddeutsche Zeitung a történetet a következőképpen meséli el: Rommel csapatai a második világháborúban előnyomulásuk során „elfogták" a velük szemben álló angol hadsereg tiszti italkészletét. 120 ezer üveg skót whisky, gin és 30 ezer üveg francia konyak került Rommelék kezébe. Amikor a náci Afrikakorps kénytelen volt visszavonulni, a 150 ezer üvegnyi finom italt magukkal vitték Olaszországba. A raktárról a vereség árnyékában megfeledkeztek és az ital az amerikai hadsereg kezére került, amely a 150 ezer üveget ausztriai raktárakban helyezte el. Wolfgang Robinow most megvette az egész készletet és azonos szövegű hirdetést tett közzé a legnagyobb német lapokban: Az első mondat így hangzik: „Bajtárs! Most megihatod, amit valaha zsákmányoltál!" Az üzlethez persze hozzátartozik, hogy az immár meglehetősen kétes minőségű ital ára körülbelül ötszöröse a skót whisky, a gin és a francia konyak jelenlegi nyugatnémet piaci árának. Robinow úr így kommentálta a történetet a hamburgi Die Welt című lapban: „Az ötletet meg kell fizetni. Különben is isteni csoda, hogy sem Rommelék, sem az amerikaiak nem itták meg az egészet".

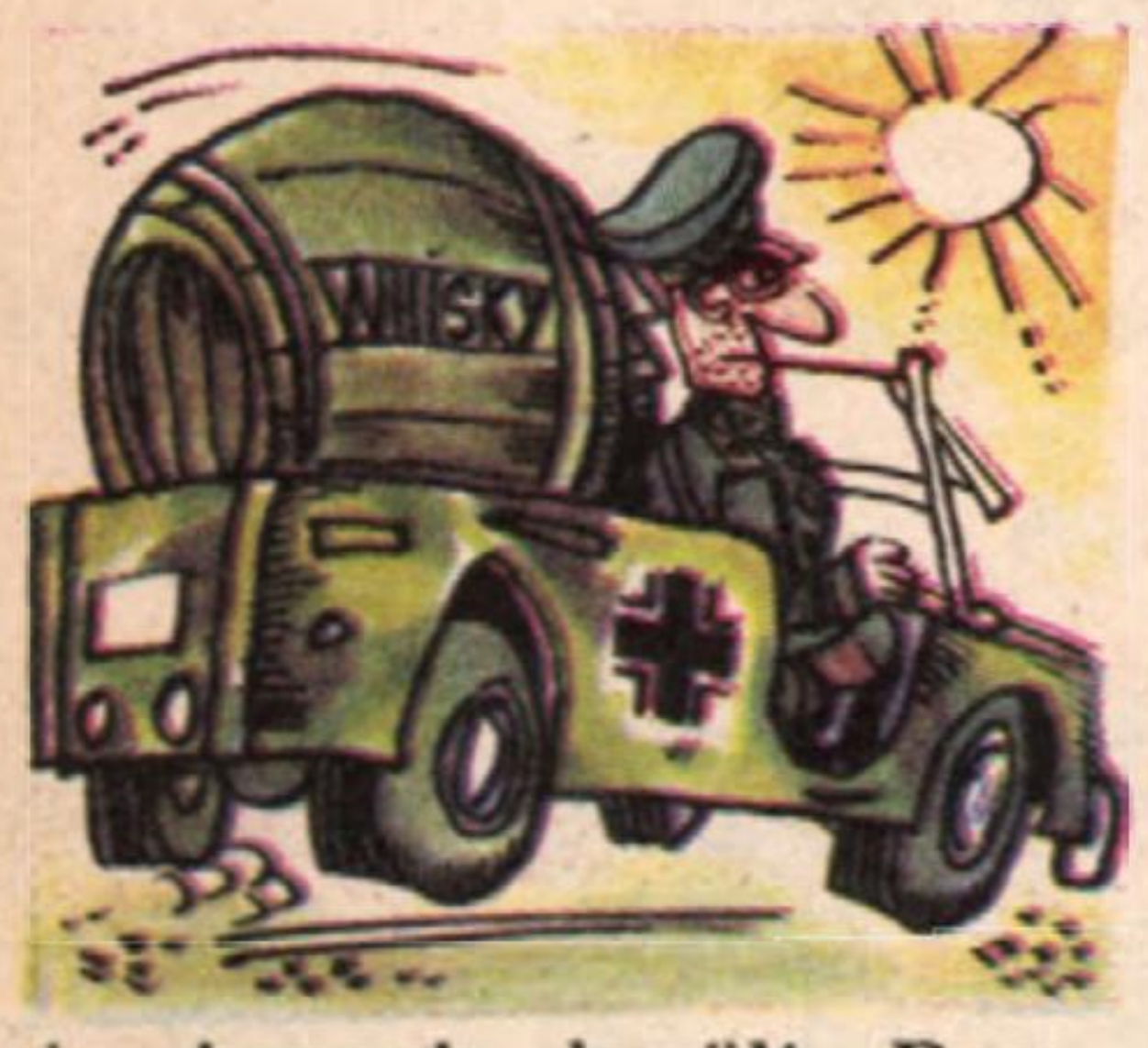

ALKU A KIRÁLLYAL

Konstantin görök exkirály, akit a legutóbbi népszavazás végleg megfosztott a tróntól, nagyszabású pénzügyi csatába keveredett a görög kormánnyal. Amikor a király hét esztendővel ezelőtt elmenekült Görögországból, többezerholdas nagybirtokon kívül hátrahagyott 12 ezer festményt, 891 antik műtárgyat, 374 perzsaszőnyeget, 33 vitorláshajót és 30 autót. Az új kormány felajánlotta, hogy kártérítésül 30 millió dollárt fizet az uralkodónak, tizenöt évi részletben. Konstantin az összeget elfogadta, a miniszterelnökhöz címzett válaszlevelében azonban tiltakozott a részletfizetés ellen. A To Vima című görög lap szerint a király azt írta, hogy az elhúzódó fizetés következtében jelentős inflációs veszteséget szenvedne. A kormánynak nem tetszett a válasz és most nyilvánosságra hozta, hogy annak idején, amikor Konstantin és családja elmenekült, magukkal vitték a koronaékszereket — pedig azok jogilag a görög állam tulajdonát jelentik.

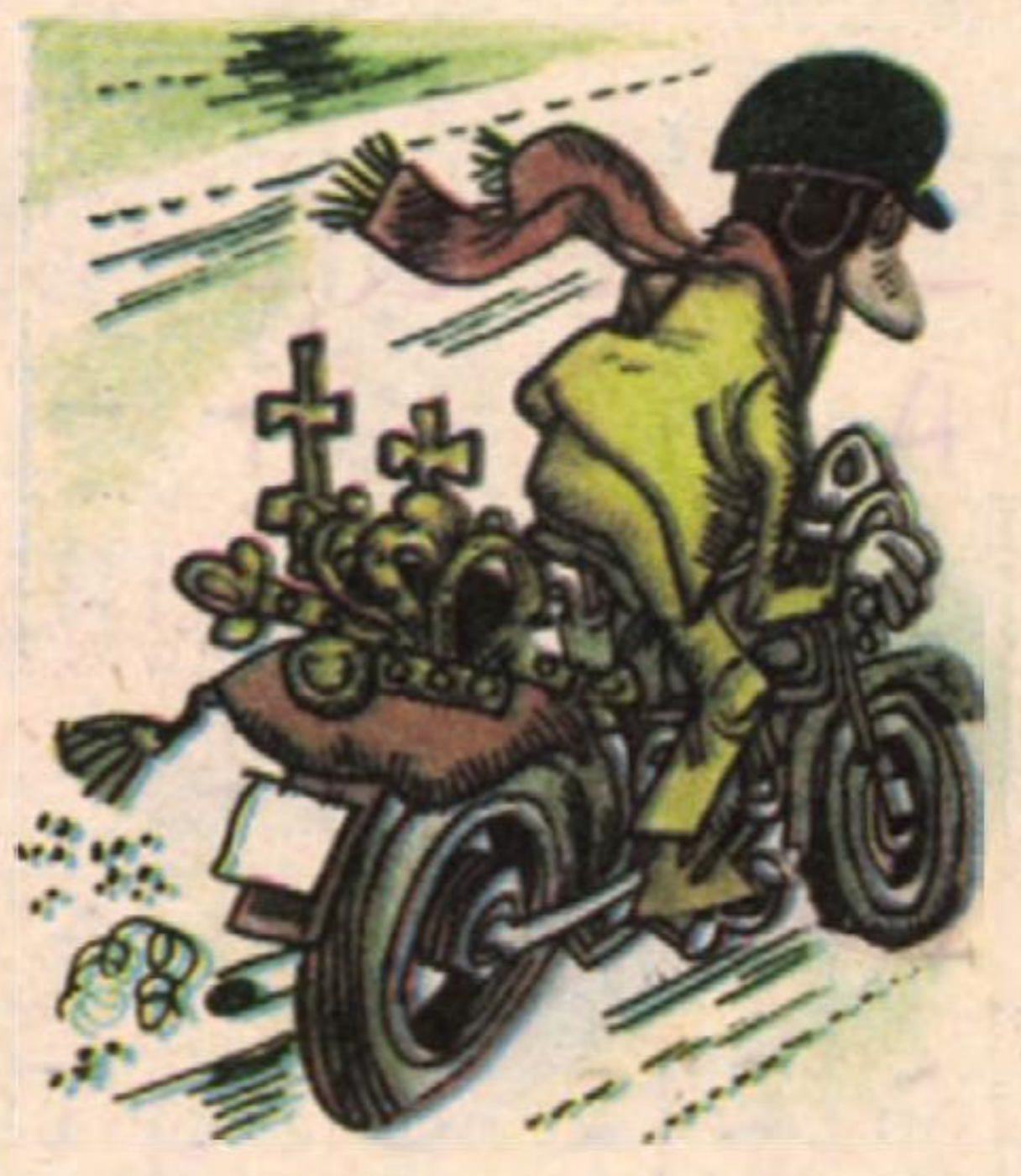

SKÓT VICC?

A skóciai Edinburgh városában a jelenleg 30 éves Samuel McKill 18 esztendős kora óta söpörte szerény bérért az utcákat. Az Evening Standard információi szerint a skót utcaseprő néhány nappal ezelőtt értesítést kapott, hogy nagynénje, Edith Stewart, akit kisgyermek korában látott utoljára, Londonban meghalt és egymillió fontot hagyott rá. Sam McKill nyilatkozata az Evening Standard helyszínre siető riporterének: „Tovább folytatom az utcaseprést. A pénz az utolsó fillérig a bankba megy. Az életemben csak egy változás lesz. Kérvénnyel fordultam a városi tanácshoz, hogy ezentul ne szürke egyenruhában, hanem fekete öltönyben és keménykalapban söpörhessem az utcát. A tanács, kérésemre, hozzájárult".

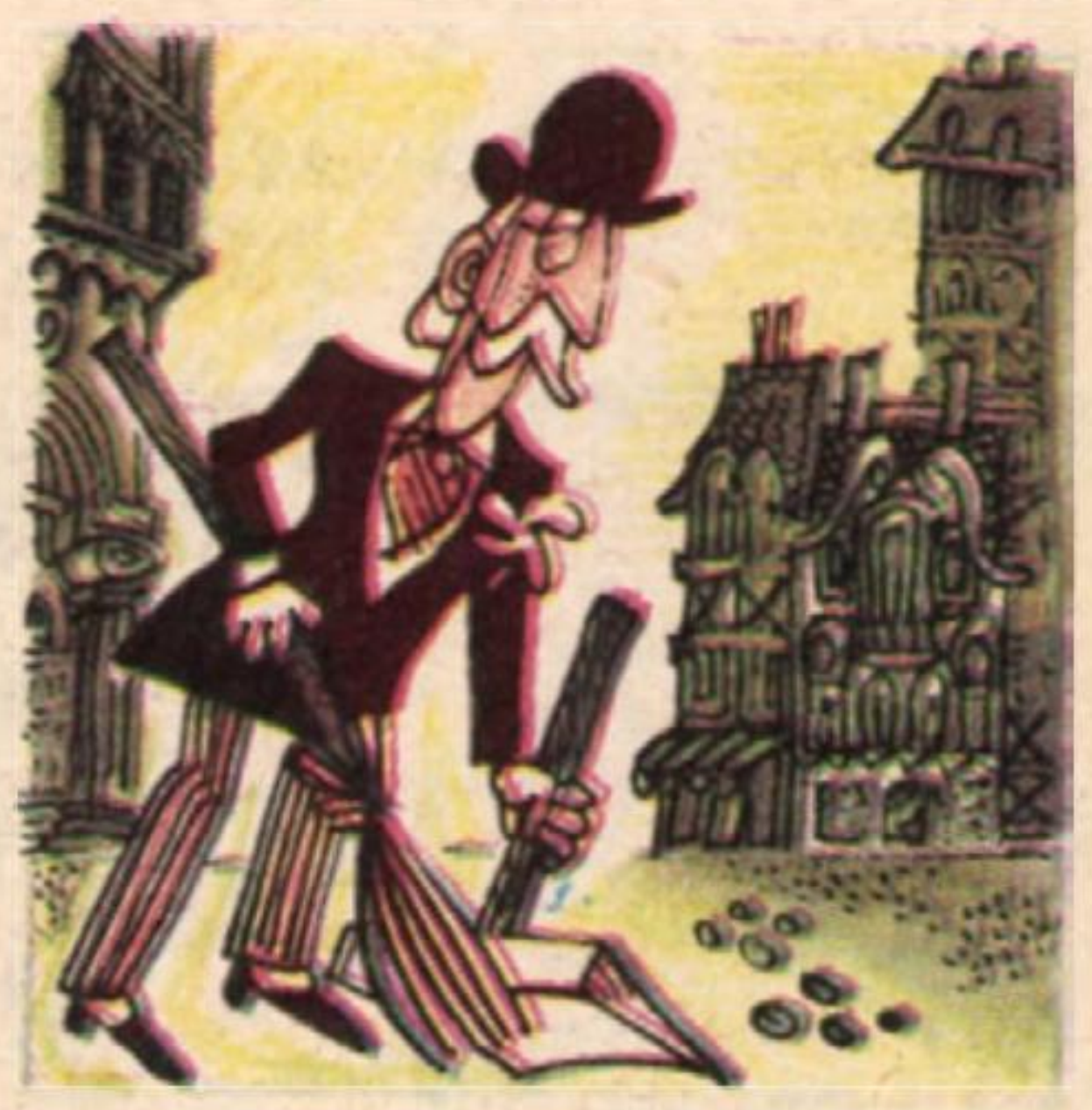

VIGASZTALÁS

Hirdetés a Passau városában megjelenő Neue Presse című lapban: „Munkanélküli lett? Használja ki lakását. Minden szerdán 18 óra 30 perctől kezdve munkanélküliek számára tapétázó tanfolyamot tartunk, egyben tekercsenként 98 pfennigért 30 ezer tapétát tartalmazó készletünkből is választhat."

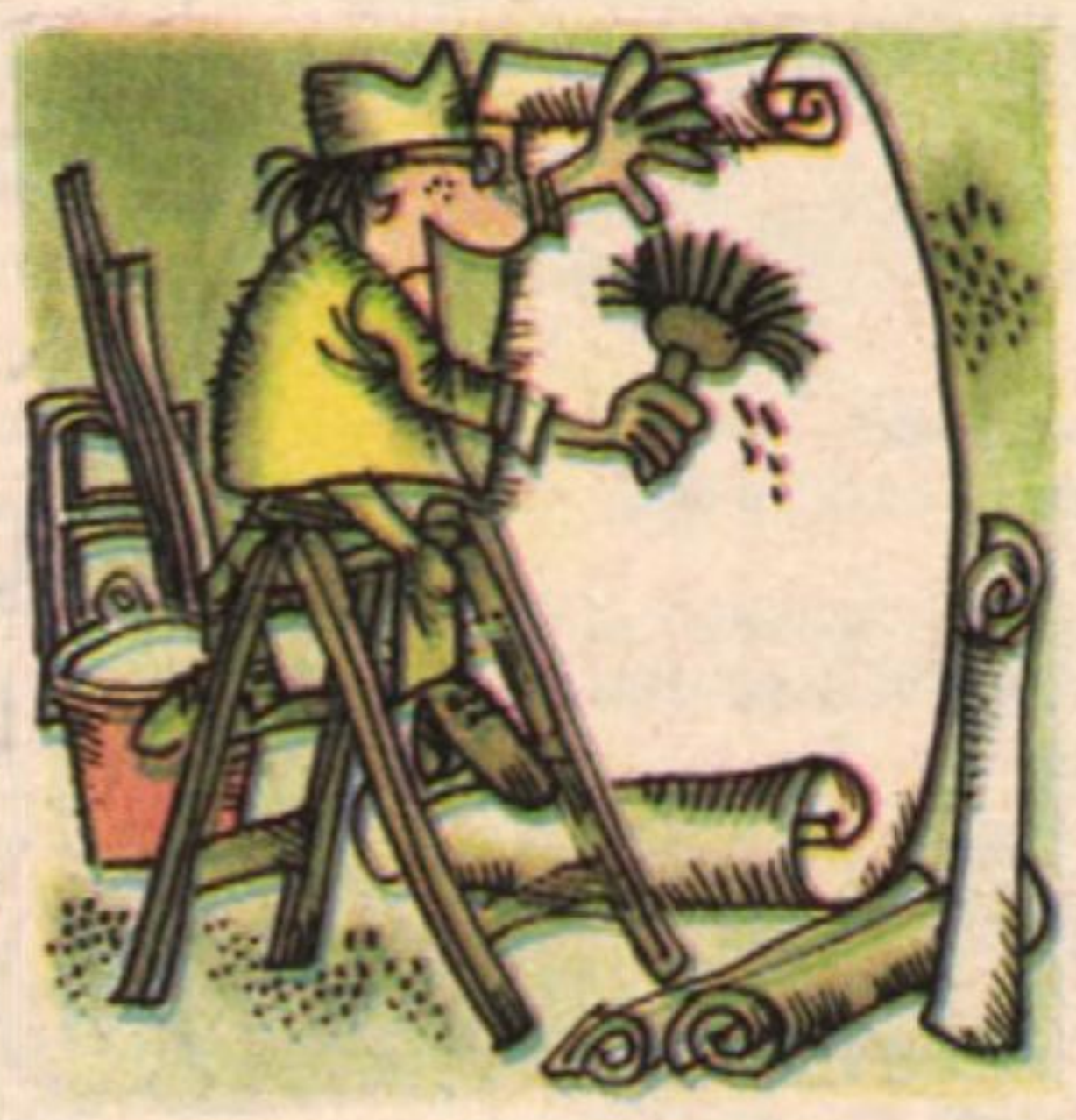

CIRKUSZ

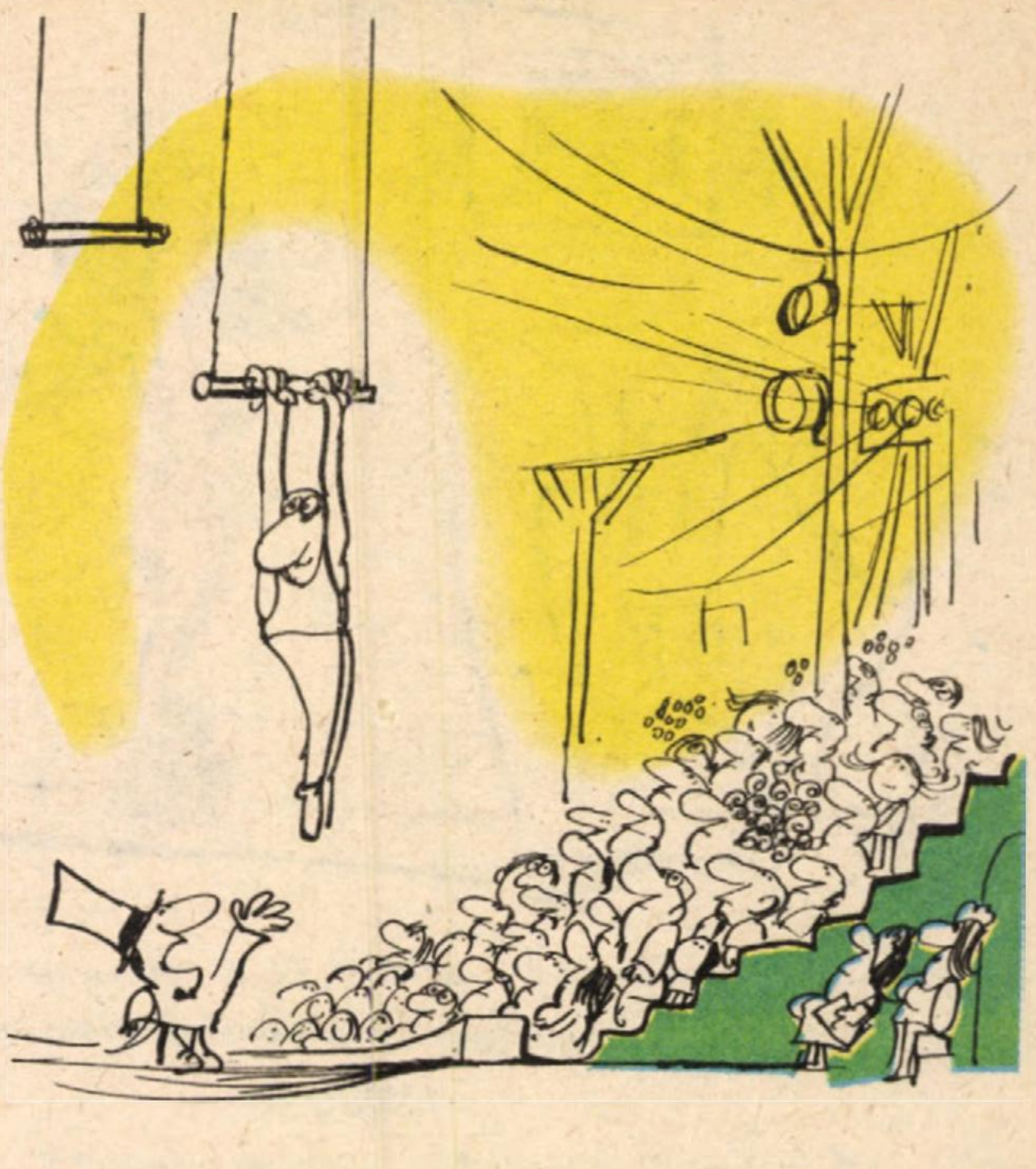

– Úgy tekintsék meg a produkciót, hogy mind a két trapéz importanyagból készült!

ELŐZÉKENYSÉG

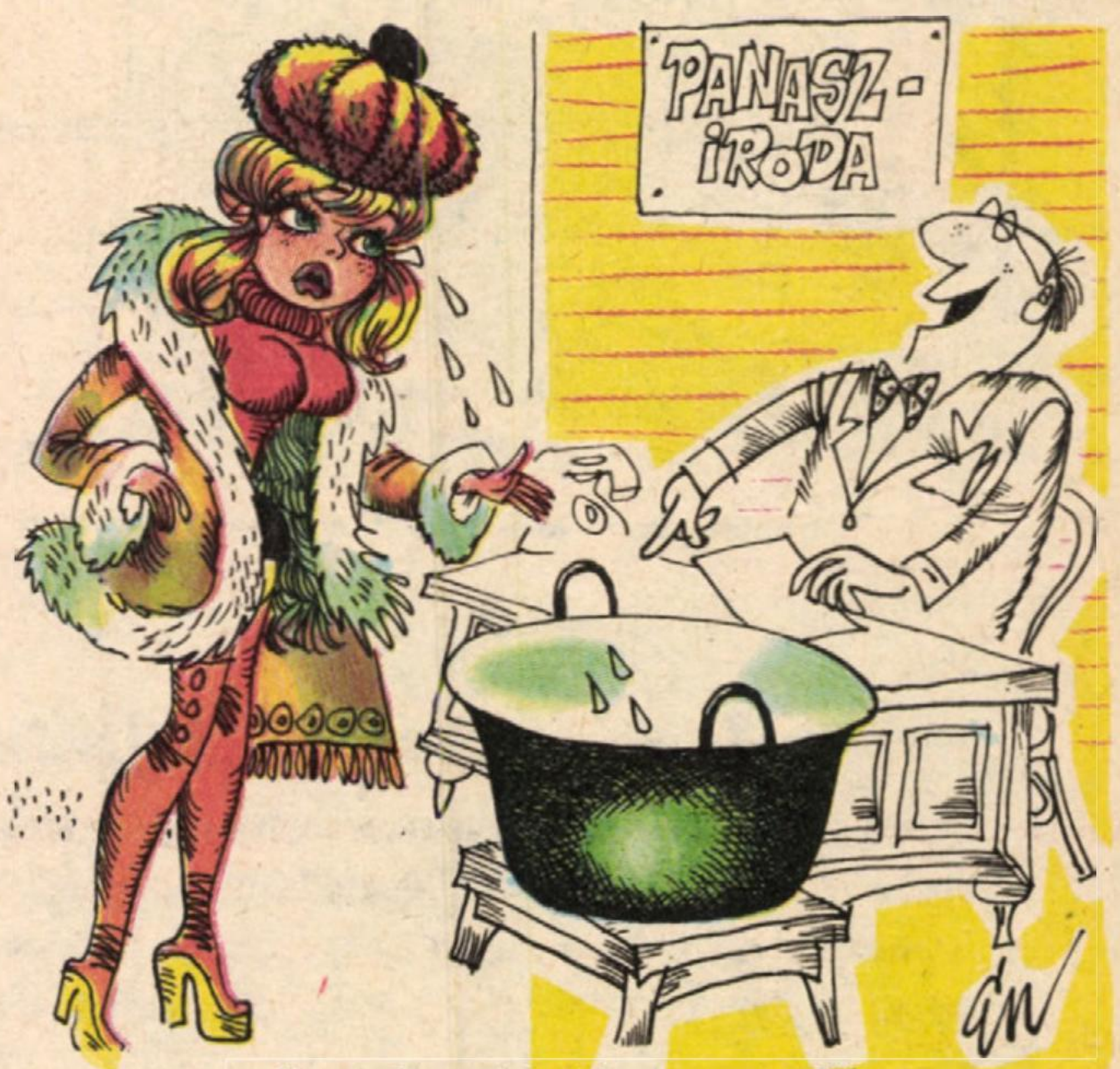

- Nyugodtan sírja ide a panaszát!...

AZELŐTT PINCÉR VOLT

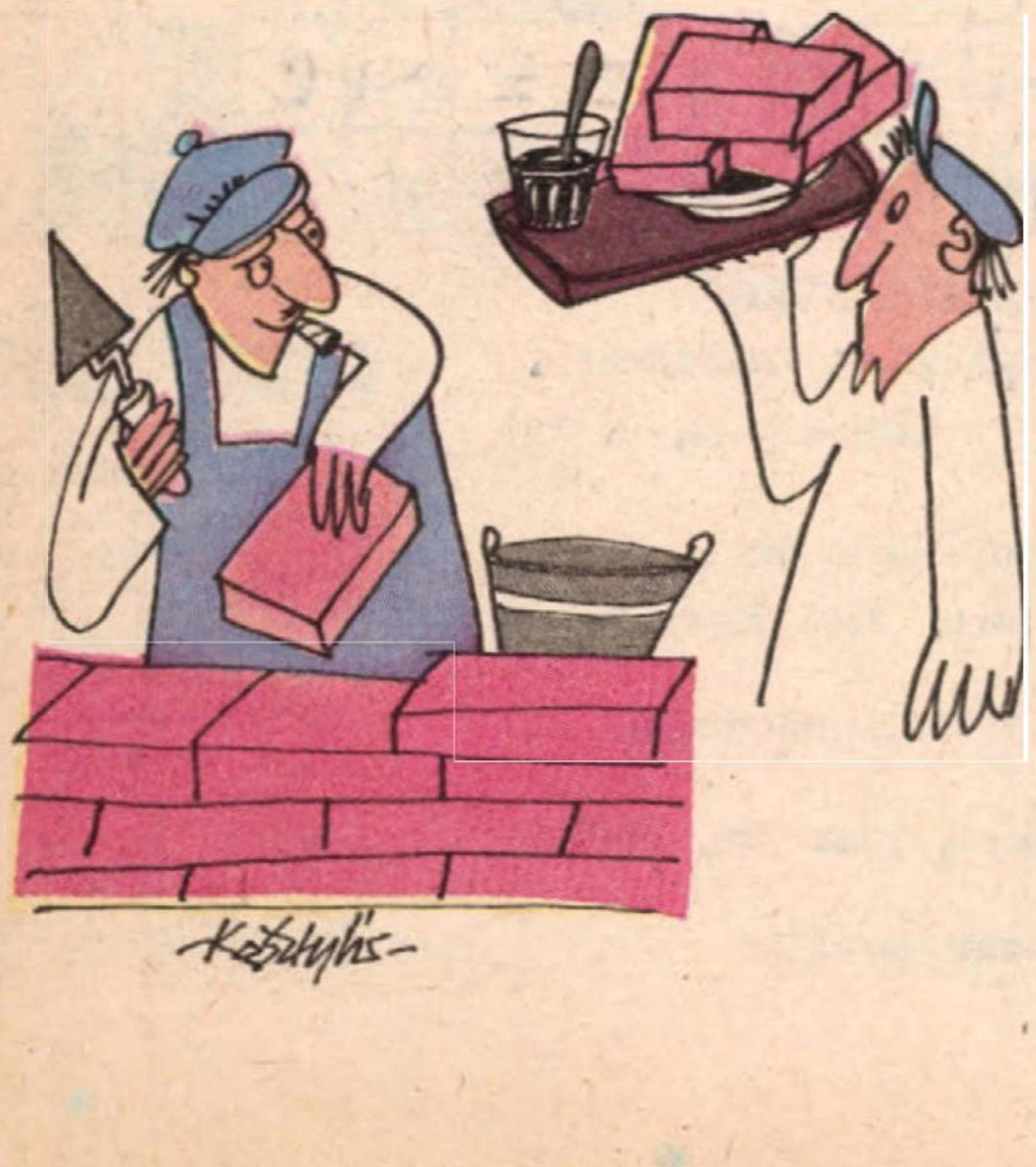

ÜZLETI SZELLEM

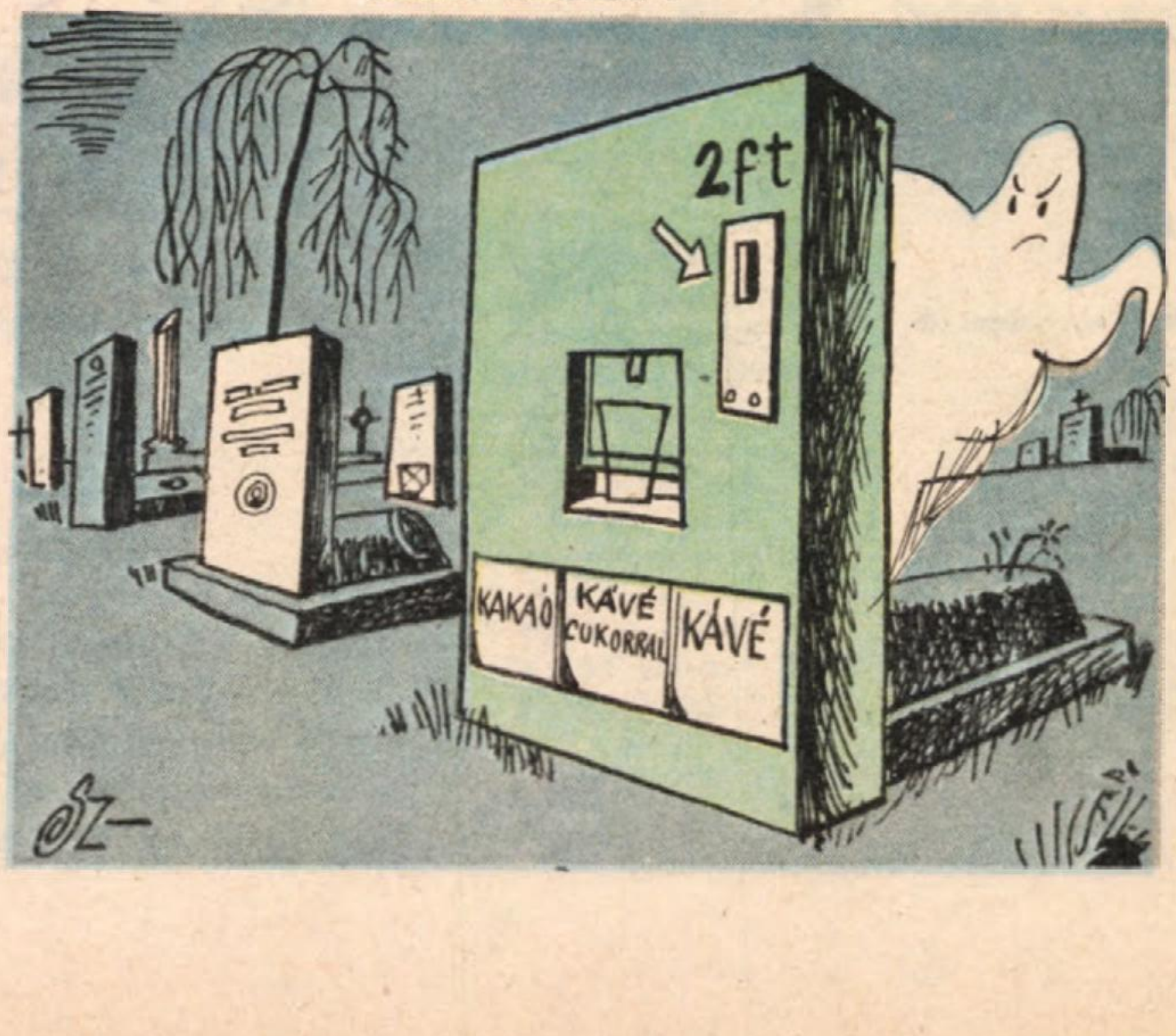

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.
•
Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2308/2-7 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató
INDEX: 25 504

INTELEM

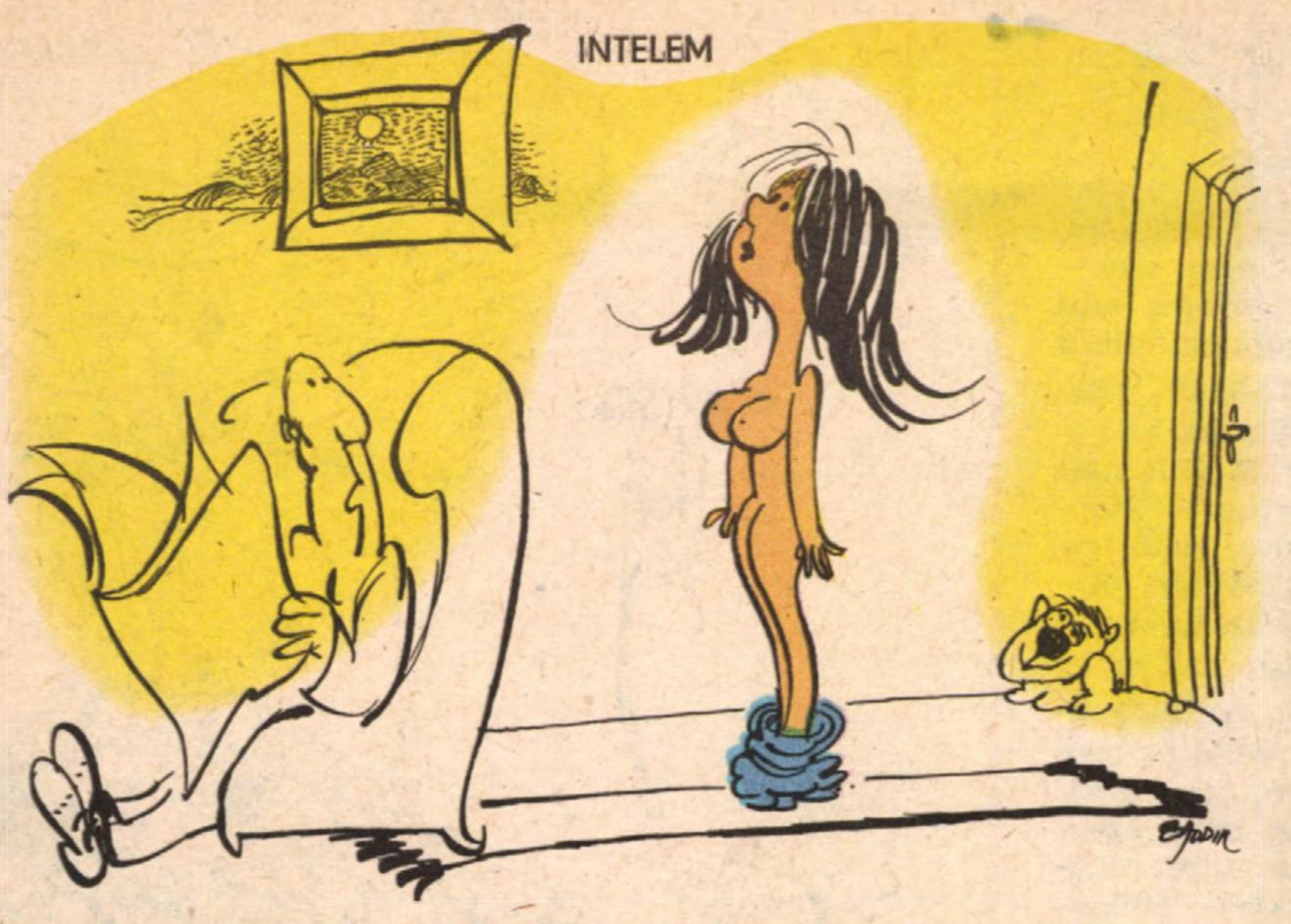

– Abbahagyhatnád már a fogyókúrát, Rózsi, minden ruha leesik rólad . . .

HÁZASSÁG ELŐTTI TANÁCSADÁS

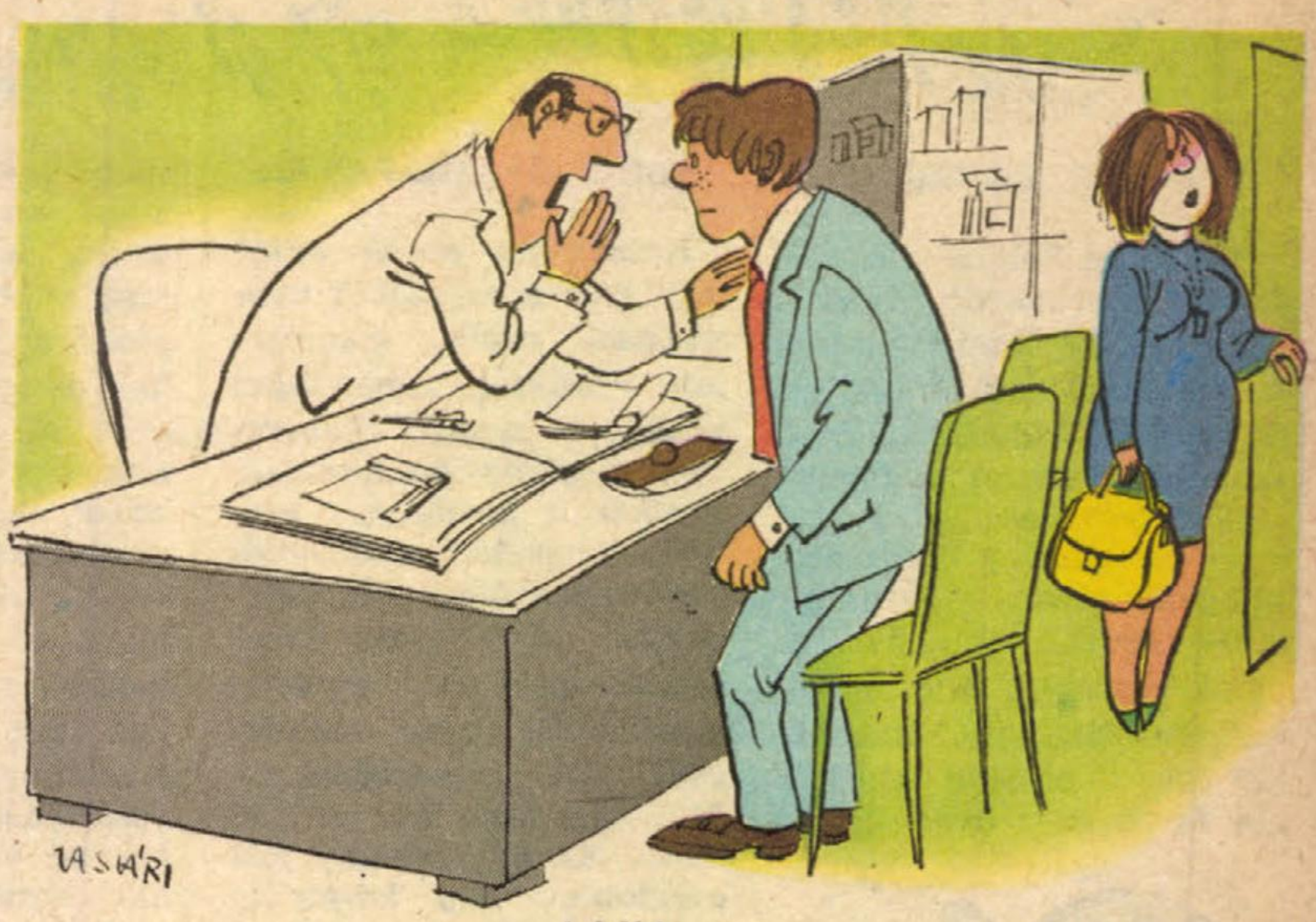

– Inkább ne . . .

ZÁRKÁBAN

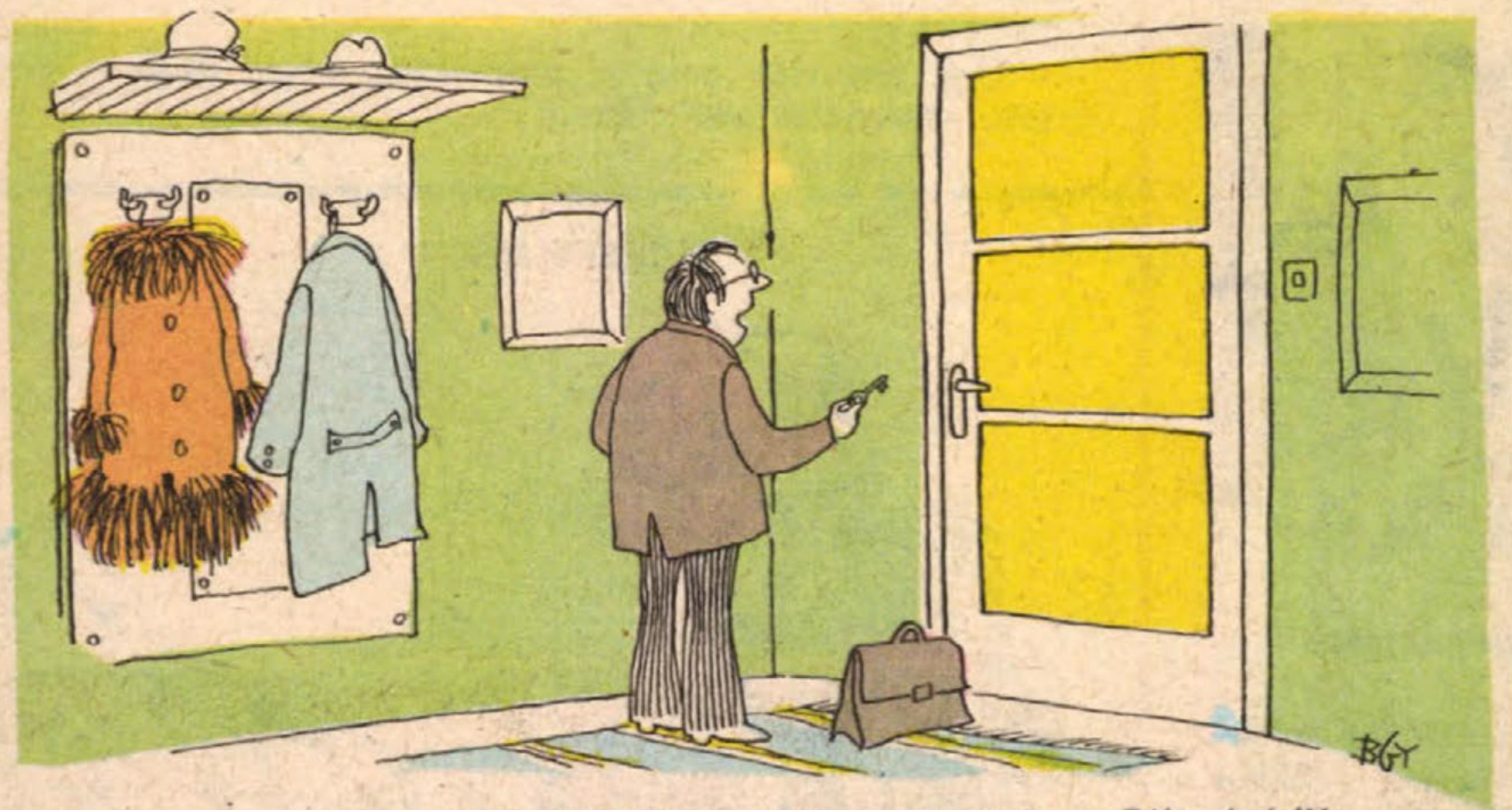

– Két hetet guggolva is kibírsz, addigra véget ér a „Téli vásár"!

ROMANTIKA – 1975

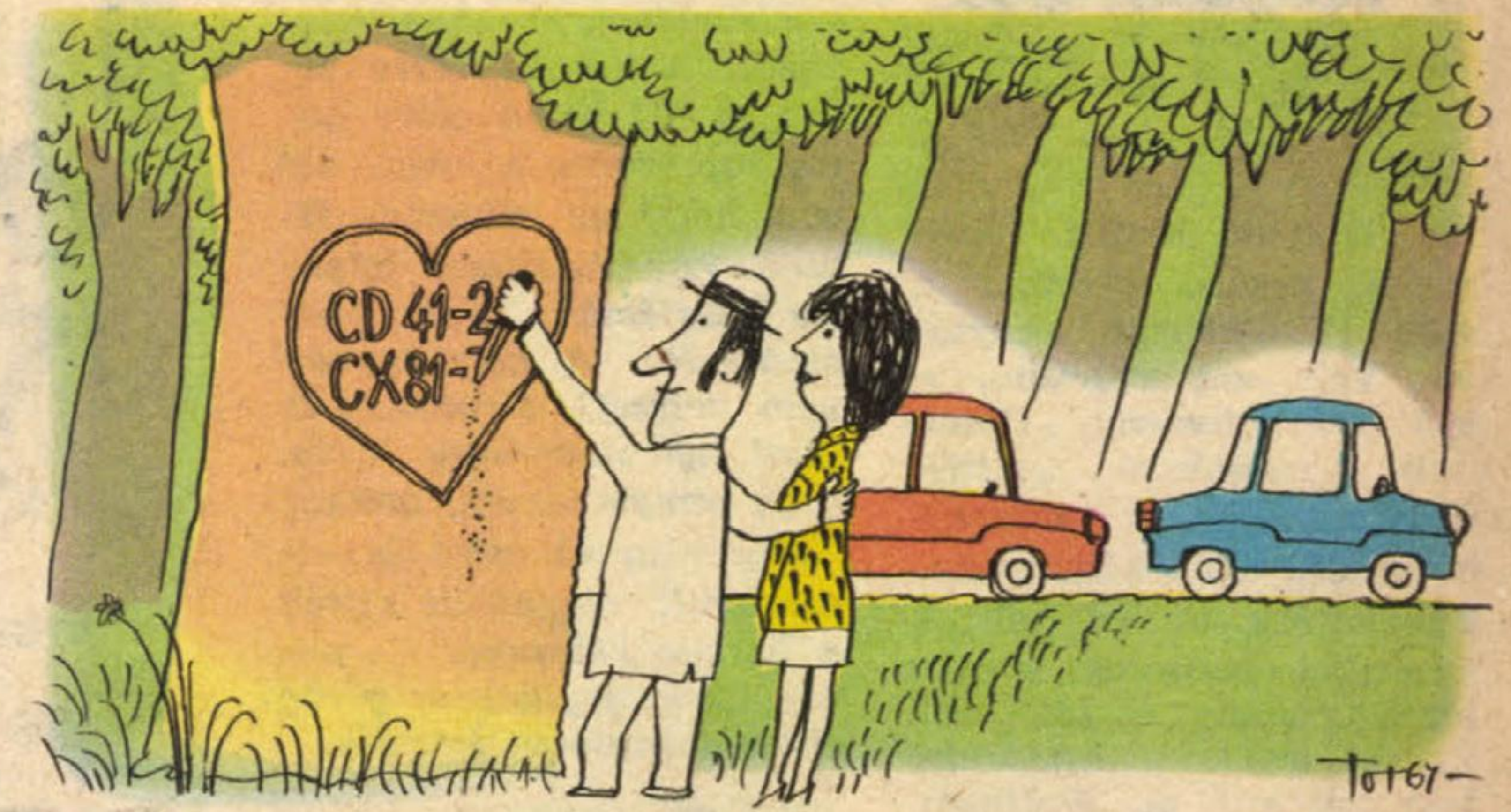

Hány dal van a rejtvényben?

Rejtvényünk több szavában előfordul a DAL, vagyis a D, A, L betűk ebben a sorrendben. Megfejtésül kizárólag levelezőlapon azt kell beküldeni, hogy hány ilyen szó akad a keresztrejtvényben. Címünk: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Határidő: február 17. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

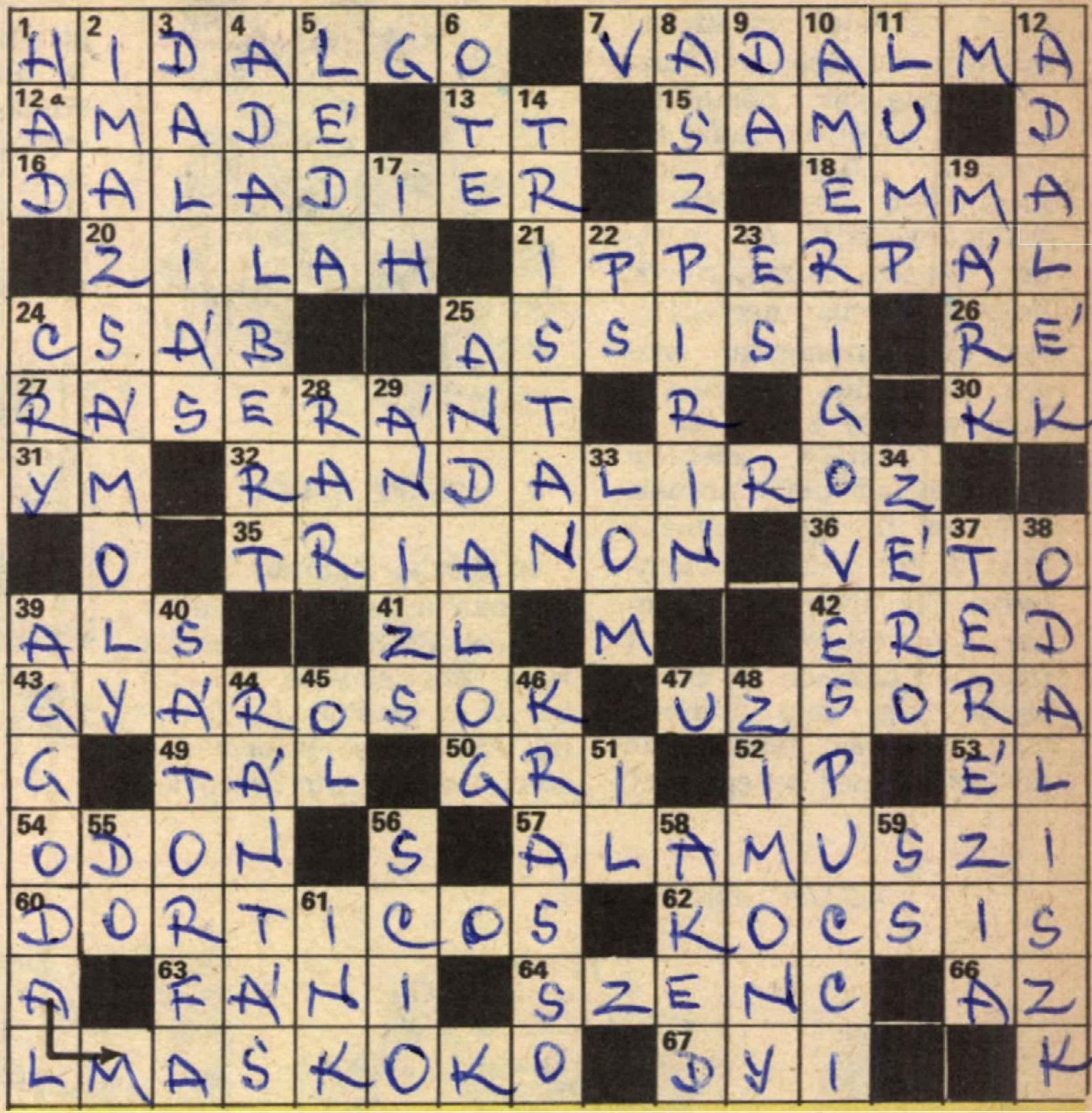

1 H	2 I	3 D	4 A	5 L	G	6 O	■	7 V	8 A	9 D	10 A	11 L	M	12 A
12a A	M	A	D	É	■	13 T	14 T	■	15 S	A	M	U	■	D
16 D	A	L	A	D	17 I	E	R	■	Z	■	18 E	M	19 M	A
■	20 Z	I	L	A	H	■	21 I	22 P	P	23 É	R	P	Á	L
24 C	S	Á	B	■	■	25 A	S	S	I	S	I	■	26 R	É
27 R	A	S	E	28 R	29 Á	N	T	■	R	■	G	■	30 K	K
31 Y	M	■	32 R	A	N	D	A	33 L	I	R	O	34 Z	■	■
■	O	■	35 T	R	I	A	N	O	N	■	36 V	É	37 T	38 O
39 A	L	40 S	■	■	41 Z	L	■	M	■	■	42 É	R	E	D
43 G	Y	Á	44 R	45 O	S	O	46 K	■	47 U	48 Z	S	O	R	A
G	■	49 T	Á	L	■	50 G	R	51 I	■	52 I	P	■	53 É	L
54 O	55 D	O	N	■	56 S	■	57 A	L	58 A	M	U	59 S	Z	I
60 D	O	R	T	61 I	C	O	S	■	62 K	O	C	S	I	S
A	■	63 F	Á	N	I	■	64 S	Z	E	N	C	■	66 A	Z
L	M	A	S	K	O	K	O	■	67 D	Y	I	■	■	K

VÍZSZINTES:

1. Alacsonyabb rendű spanyol nemes férfi
7. Fogyasztásra alkalmatlan gyümölcs
12/a. Báró volt, lírai költő (1703—1764)
13. A múlt idő jele
15. Férfinév
16. Franciaország rossz emlékű miniszterelnöke a második világháború alatt
18. Női név
20. Itt végezte iskoláit Ady Endre
21. A TV egyik külpolitikai kommentátora
24. . . . erő (ami vonzza az embert)
25. Szent Ferenc előneve
26. Vissza: a legkisebb folyóvíz
27. Annyit jelent, hogy: oda se figyel (három szó)
30. Azonos betűk
31. Nagy építészünk monogramja
32. Garázda módon viselkedik
35. Történelmünkből nevezetes kastély neve Versailles-ban
36. Tiltakozás
39. Mint — németül
41. Z. L.
42. Kezdetét veszi
43. Nagy üzemek tulajdonosai
47. Visszaélés a mások nehéz helyzetével
49. Evőedény
50. . . . masz
52. A vízszintes 21 kezdete
53. Nem halt meg
54. Nagyon régi
57. Sunyi, alattomos
60. Kuba egyik vezető államférfia
62. Az aranycsapat csatára volt
63. Schneider kisasszony keresztneve
64. Nagyközség az egykori Pozsony vármegyében, ma: Senec
66. Névelő
67. D. Y. I.

FÜGGŐLEGES:

1. Sereg
2. Templom berendezéséhez tartozik
3. Szép szál, délceg ember jelzője
4. Idegen férfinév
5. Ady múzsája volt
6. Óbudai Torna Egyelet
8. Tabletta, fejfájás ellen
9. Orosz igen
10. Olasz felfedező tengerész, világrészt neveztek el róla
11. Éjszakázó, ivós alak
12. Kiegészítő adat, észrevétel
14. Számos középkori lovagtörténet hőse
17. I. H.
19. A négy evangélista egyike
22. P. S.
23. Mássalhangzó fonet.
24. Kiáltás — angolul
25. Mélázva, lassan ballag
28. R. A. R.
29. Fűszernövény
33. Hasznavehetetlen holmi
34. Nulla
37. Női név
38. Háremhölgy
39. Aki minduntalan különböző aggályokat táplál
40. Ezt „szedi", aki távozni készül
44. Zsírban pirított liszt
45. Állati férőhely
46. Egykori magyar vármegye (. . . -Szörény)
48. Hunyadi János halálának helye
51. Olasz névelő
55. . . . rozsma
56. Tudok — latinul
58. Vissza tíz gramm
59. Azonos betűk
61. Tinta, angolul

GYORS SEGÍTSÉG

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Akkor most vetkőzzék le, asszonyom!"

100—100 forintot nyertek:

Mélypataki Mária, 3300 Eger, Rózsa Károly u. 21.

Ilonka Ottó, 2931 Almásfüzitő, Rákóczi út 7.

Barada Oszkárné, 1098 Bp., Toronyház u. 13.

A díjakat postán küldjük el.

```
akkormostvetköz
protekcio szász
oázis irnok lzé
rk  zt i fürdik
pocakos t vai l
égijel dömös de
tá atomerö pára
esikazesö tubus
r hibázik athos
 soror ropni nz
lil k kérvény o
or kortes v pun
takaro  zé meny
etel virágtarto
jobbhorog annam
```